

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ

ΝΤΑΜΑ ΠΙΚΑ

Αστυνομικό μυθιστόρημα Νουάρ

ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

Δανείστηκα τ' όνομα απ' τον Γιώργο Αυγέρο αυθαίρετα και χωρίς την άδειά του. Το λιγότερο που μπορώ να κάνω είναι να του αφιερώσω αυτό το βιβλίο. Και εξ' αντανakλάσεως, στον αείμνηστο Λεωνίδα Κάσση.

Και στα διδυμάκια μου όπως πάντα, την Μελίνα το Μελινάκι μου και τον Οδυσσέα τον Τσάμπιον.

Η φωτογραφία και το έργο πάνω της στο εξώφυλλο είναι μια ευγενική προσφορά του Γιώργου Αυγέρου με τις ευχαριστίες μου

Δεν χρειάζεται ν' αναφέρω ότι αυτό το βιβλίο και η ιστορία του είναι προϊόν φαντασίας και οποιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις είναι εντελώς τυχαία και άνευ σκοπιμότητας. Καλοί και κακοί υπήρχαν και θα υπάρχουν πάντα άσχετα με το τι δουλειά κάνουν ή όνομα που φοράνε. Οι τοποθεσίες, αν κι εύκολα αναγνωρίσιμες, θα μπορούσαν να ήταν οπουδήποτε.

Μεταφορικές, σημειολογικές, μυστικιστικές ή μετα-πατα φυσικές ερμηνείες για την Ντάμα πικά ...μ' ένα κλικ σήμερα τα βρίσκεις όλα και δεν θα κάνω τον πονηρό. Η σχέση της με το βιβλίο εναπόκειται στην ερμηνεία του καθένα ξεχωριστά. Μυθιστόρημα είναι για ψυχαγωγία όχι πραγματεία.

Copyright Βαγγέλης Δημητρόγλου
με self-publish στο smashwords.com για ΔΩΡΕΑΝ διάθεση σε μορφή EBOOK.

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Τα βιβλία μου (όλα δωρεάν στο smashwords.com) σε διάφορα φορμά. epub, mobi(kindle), PDF

Τα Βυζαντινά: Θεόφιλος Βάρδας, Ιδιωτικός ντετέκτιβ την εποχή του Ιουστινιανού

- 1 Αίμα στην πορφύρα
- 2 14 Εσπερινοί
- 3 Ένα σεντούκι
- 4 Βυζαντινή τριλογία περιέχει αυτά τα 3 πρώτα δεμένα σ' ένα.

Αυτοβιογραφικά:

- 1 Το Φαγκότο (Ο θάνατος της πήγαινε πολύ)
- 2 Η λαίδη του Φιρκά (Φαγκότο 2)
- 3 Δεμένα σ' ένα με τίτλο Το Φαγκότο, μέρος πρώτο και δεύτερο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι τίτλοι των κεφαλαίων είναι τίτλοι Jazz-Blues Standards. Τους έχω συνδέσει με το αντίστοιχο βιντεάκι στο [youtube.com](https://www.youtube.com) δικής μου επιλογής. Άλλες εκτελέσεις θα τις βρείτε μόνοι σας.

[ΕΝΑ Blues in the night](#)

[ΔΥΟ Time after time](#)

[ΤΡΙΑ Little girl Blue](#)

[ΤΕΣΣΕΡΑ Just one of those things](#)

[ΠΕΝΤΕ Stella by starlight](#)

[ΕΞΙ Mo better blues](#)

[ΕΦΤΑ Footprints](#)

[ΟΧΤΩ I'll be your baby tonight](#)

[ΕΝΝΕΑ Devil may care](#)

[ΔΕΚΑ Poor butterfly](#)

[ΕΝΤΕΚΑ Peel me a grape](#)

[ΔΩΔΕΚΑ Sway](#)

[ΔΕΚΑΤΡΙΑ Little queen of spades](#)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Blues in the night

- Μ' αυτά τα σκατόφυλλα θέλεις να παίζω 4 κούπες, Αρχηγέ; Δεν έχεις τον θεό σου! Δεν είμαι ταχυδακτυλουργός!

- Σ' αρέσουν τα δύσκολα, Βάρδα και οι εγκεφαλικές προκλήσεις. Για να κερδίσουμε παίζουμε.

Πέμπτη απόγευμα στο Μπριτζ Κλαμπ, Βάρδας-Αστυνόμος Παπαδάκης σε θέσεις Βορράς-Νότος, τραπέζι 6. Άνοιξα ένα φτηνιάρικο χέρι με 12 πόντους και 5 κούπες στην Τρίτη θέση μετά από δύο πάσο, που μπορεί και να ήτανε "φτηνός τρόμος" για την τέταρτη θέση που ίσως είχε τεράστιο φύλλο, και ο συμπαίκτης μου Αρχηγός της Αστυνομίας σε ηλικία συνταξιοδότησης το έσπρωξε κατευθείαν σε μανς (manche), στα Ελληνικά έχουμε επιβάλει την Γαλλική ορολογία στο Μπριτζ, με 4 φύλλα στις κούπες και 8 πόντους σε ονέρ, (honneur) χέρι για φιλόδοξες 3 κούπες με το άνοιγμα στην Τρίτη που κανείς δεν ήξερε πόσο δυνατό-αδύνατο είναι. Το σπρώξιμο σε μανς 4 κούπες ήταν εξωπραγματικό. Αυτό όμως έπρεπε να παίζω και θα προσπαθούσα για το καλύτερο. Πολλά έπρεπε να είναι "στην θέση τους" για να βγει αυτό το συμβόλαιο που μ' έβαλε να παίζω ο μπάτσος. Με 9 ατού στο χέρι, 5 δικά μου και 4 δικά του, τα 4 που λείπανε έπρεπε υποχρεωτικά να είναι μοιρασμένα 2-2 στους αντιπάλους κι από κει ξεκίνησα. Τράβηξα αμέσως μετά την αντάμ(entemme)άσσο-ρήγα κούπα και με χαρά είδα την ντάμα κούπα να ξαπλώνει στον ρήγα. Καλό ξεκίνημα. Για να το βγάλω χρειαζόμουν δυο εμπάζ(impasse) και οι πιθανότητες έλεγαν ότι αν πιάσει η πρώτη στο ένα χέρι η άλλη έπρεπε να γίνει στο άλλο με την ιδέα πως τα ονέρ ήταν μοιρασμένα, δεν μπορούσαν όλα να είναι σ' ένα χέρι γιατί εάν ήταν δεν θα πήγαιναν όλοι πάσο! Κι έτσι ήτανε. Σύμπτωση ή κωλοφαρδία δεν ξέρω αλλά στο Μπριτζ όταν είσαι χαμένος μετά το πρώτο φύλλο, την αντάμ, κάνεις ότι μπορείς να μαζέψεις τα αμάξευτα όσο παράλογα και να φαίνονται. Τρία κόλπα πετυχημένα και το συμβόλαιο δεν έβγαινε ακόμα! Με 4 σπαθιά στο χέρι μου και 3 απέναντι, όλα ονέρ, αυτά που έλειπαν έπρεπε να είναι 3-3 έτσι ώστε όταν τα έπαιζα το τέταρτο δικό μου γινότανε μαιτρ και θα ξεσκαρτάριζα ένα χαμένο πίκι στον μορ. Το τέταρτο σπαθιάκι μου άνευ αξίας έγινε μαιτρ κι έβγαλα 10 μπάξες απ' το τίποτα. Ο Παπαδάκης είχε ένα χαμόγελο μέχρι τ' αυτιά.

- 'Ήμουν σίγουρος πως θα την εύρισκες την άκρη, Βάρδα. Όλοι θα παίζουνε 2 ή 3 κούπες σ' αυτό το χέρι και θα ήμαστε οι μοναδικοί που παίζαμε 4. Ένα 100% ακλόνητο.

- 11% πιθανότητα είχε να βγει, Αρχηγέ. Αυτά που έλειπαν ήταν εκεί που έπρεπε. Δεν συμβαίνει πάντα. Λίγες οι πιθανότητες.

- Θα δούμε το σκορ στο τέλος.

Και κάπου εκεί έγινε ο χαμός. Το τραπέζι 1 γύρισε ανάποδα, ότι είχε επάνω σκορπίστηκαν στο πάτωμα κι ένας έξαλλος Γραβαράκης γαύγιζε σαν λυσσασμένος σκύλος.

- Είσαι ηλίθια. Εντελώς ανεγκέφαλη. Ντροπή για το ανθρώπινο είδος. Ούτε για κολιτσίνα δεν κάνεις. Τόσο πολύ κοιμισμένη είναι άξιο απορίας πως δεν τα 'χεις τινάζει κάτω απ' τις ρόδες ενός αυτοκινήτου μέχρι τώρα! Ηλίθια! Ηλίθια! Ηλίθια!

Αποδέκτης αυτής της οργής αυστηρά εκτός τόπου, η γυναίκα του και συμπαίκτης του Στέλλα η οποία, όπως μάθαμε, ένα συμβόλαιο 6 κούπες που ήταν σίγουρο, κατάφερε να το ρίξει μείον 1 επειδή έπαιξε λάθος! Το μαγαζί έγινε άνω-κάτω, αυτός ήταν έτοιμος μέχρι να την χαστουκίσει, αυτή τον κοίταζε αυθάδικα και στωικά χωρίς να λέει τίποτα, μαζεύτηκαν τα

κομμάτια απ' το πάτωμα και το τουρνουά τελείωσε σ' εκκλησιαστική σιγή. Όλοι στιγμάτισαν την παροξυσμική υστερική συμπεριφορά του Γραβαράκη, ένα παιχνίδι της τράπουλας ήταν τελικά. Στο τέλος, αφού βγήκανε τ' αποτελέσματα και είχαμε κερδίσει με τον Παπαδάκη, ζήτησα απ' την γραμματεία το φύλλο αγώνα της παρτίδας που έκανε τον Γραβαράκη έξω φρενών. Είχε δίκιο, σε όρους μπριτζ, όχι συμπεριφοράς. Οι 6 κούπες ήταν σίγουρες χωρίς την εμπάς στην ντάμα πίκια που μάλλον έκανε η μαντάμ και δεν έπιασε. 50-50% είναι η εμπάς όταν δεν έχεις άλλη ένδειξη. Δεν χρειαζότανε όμως εάν μηδένιζε όλα τα χρώματα και μετά έδινε μια μπάζα χαμένη που είχε σε οποιοδήποτε απ' τ' αντίπαλα χέρια. Όποιος και να έπαιζε την επόμενη ή θα έπαιζε τσάκα και ξεσκαρτάρισμα για το τρίτο πίκι ή θα έπαιζε πίκι στην φουρκέτα. Άσσο βαλέ στο ένα χέρι και ρήγα 10 στο απέναντι. Όποιος και να είχε την Ντάμα θα την έτρωγε. 100% σλεμ (chelem, εδώ λέμε και το Ιταλικό καπότο) που η μαντάμ το έκανε 50% με την εμπάς που δεν της βγήκε αλλά ήταν αχρείαστη. Η φάκεν η ντάμα πίκια, φετίχ είναι τελικά. Άξεστος κι οξύθυμος χωριάτης τούτος ο Γραβαράκης γνωστός από παλιά αλλά σήμερα το παράκανε. Η αγέρωχη κι ήρεμη αντίδραση της μαντάμ έμπαινε στα συν της, αυτός, παρ' όλα τα λεφτά του, ένας άξεστος χωριάτης θα παρέμενε.

Το μπριτζ θεωρείται αριστοκρατικό παιχνίδι και με αριστοκρατική ευγένεια που καταντάει γελοία επειδή ακριβώς είναι "αριστοκρατική" και περιέχει έναν σνομπισμό του "εμείς κι αυτοί" όπως στο τένις και το γκολφ ας πούμε, αν και το τένις στις μέρες μας έγινε "λαϊκό" ή λαϊκόστ αν προτιμάτε, αλλά δεν παύει να είναι ένα επιτραπέζιο παιχνίδι με 52 φύλλα της τράπουλας. Είναι και τρόπος έκφρασης του υπερεγώ με στυλ η δική μου είναι μεγαλύτερη απ' την δική σου αν και δεν είναι ατομικό παιχνίδι αλλά σε ζεύγη και σε ομάδες των 4+. Και κάποιος που παίζει μόνο το χέρι του και αγνοεί το χέρι του παρτενέρ του δεν είναι για μπριτζ αλλά για πινγκ-πονγκ. Ψιλά γράμματα για τον μάγκα που νομίζει πως παίζει πόκερ. Τον Γραβαράκη δεν τον ήξερα, όλοι έλεγαν πως είναι πολύ καλός παίκτης όπως έλεγαν ότι είναι σκατοχαρακτήρας. Ήξερα καλά όμως πως ήταν πάμπλουτος.

Μετά που πούλησα το Φαγκότο έκανα άλλα που δεν έχω καμία όρεξη να τ' αναφέρω. Θα μπλέξω με γαστρονομικές περιγραφές και με αδιάφορους και καθόλου συμπαθητικούς χαρακτήρες, σαματάδες, Κωστίες και χαμηλοκόλες κότες. Ίσως αραιά και που σας δίνω καμιά συνταγή για "περίεργα" πιάτα χωρίς να γυρεύω δόξα φήμη μεγάλων και γνωστών σεφ. Το καλό φαγητό είναι αισθησιακό σαν το σεξ και το ίδιο μυστηριώδες άμα δεν το ξέρεις. Πρέπει να δοκιμάσεις για να δεις αν σ' αρέσει ή όχι.

Συνέχισα να μένω στο Παλάτσο με τον Γάτο και τα υπόλοιπα για ένα διάστημα μέχρι που με τα λεφτά απ' την υπόθεση Γαληνού, αγόρασα ένα παλιό όμορφο πέτρινο κοντά στα Ταμπακαριά πάνω στην θάλασσα και στην απόλυτη ησυχία που δεν ήθελε πολλές επισκευές και όταν σενιαρίστηκε με υδραυλικά και ηλεκτρικά, μετακόμισα. Σε μια ημιυπόγεια αποθήκη που είχε, έβαλα μια μεταλλική συρόμενη πόρτα κι έβαλα την Τορίνο και την Βέσπα και στην άλλη άκρη της πρόσοψης, την κεντρική είσοδο που ήταν υπερυψωμένη με τέσσερα φαρδιά σκαλοπάτια από πέτρα ασβεστόλιθου που τα έψαξα για να τα βρω. Στο υπερυψωμένο ισόγειο πάνω απ' την αποθήκη-γκαράζ δεν υπήρχαν καθόλου τοίχοι, ένας ενιαίος χώρος για όλα με απεριποίητο ξύλινο πάτωμα και χαλιά απ' του Γιαχάρα εδώ κι εκεί, με μια ξύλινη σκάλα σε μια άκρη που από κάτω της είχε κρυμμένη μια μικρή τουαλέτα και οδηγούσε στα επάνω όπου ήταν δυο κρεβατοκάμαρες και το μπάνιο. Χοντρά ξύλινα δοκάρια παντού, τα κεραμίδια της οροφής είχαν αντικατασταθεί και ενισχύθηκαν με χοντρή μόνωση αλλά αυτό μάλλον δεν θα εξασφάλιζε ζέστη τον χειμώνα κι ήταν κάτι που θα έπρεπε να το αντιμετωπίσω σύντομα. Το πρώτο

καλοκαιράκι ήταν δροσερό στους πέτρινους τοίχους αλλά έμπαινε χειμώνας και δεν είχα ιδέα πως θα την έβγαζα με θέρμανση. Το πέτρινο τζάκι κάτω ήταν για διακόσμηση κι ατμόσφαιρα, για θέρμανση θα έπρεπε να το δω. Γλυκός Σεπτέμβρης ήταν ακόμα, είχα καιρό. Το καλύτερο για το τέλος, στην είσοδο είχε κολλημένη μια μεγάλη ορειχάλκινη πλάκα που έγραφε " ΒΑΡΔΑΣ Ιδιωτικές Έρευνες" και το τηλέφωνο από κάτω. Είχαν βγει και τα κινητά και είχα πάρει ένα αλλά αυτό το νούμερο το είχαν μονάχα κάτι λίγοι οι περισσότεροι απ' τους οποίους καθόντουσαν όταν κατουρούσαν.

Έκανα και μια ακόμα θεμελιώδη αλλαγή όσον αφορά το παρελθόν. Το ανέκδοτο μ' εκείνον τον Κώστα Αρχίδη που ήθελε ν' αλλάξει τ' όνομά του το ξέρετε; Και πως θέλετε να το κάνετε κύριε Αρχίδη; Νίκος Αρχίδης. Το Σουλπίκιος είχε αρχίσει να μ' ενοχλεί και τώρα που πέθανε ο κυρ-Οδυσσέας ο γεννήτοράς μου δεν είχα κανένα λόγο να συνεχίζω την φάρσα του προς την μάνα μου, που είχε πεθάνει πολύ πριν απ' αυτόν, κι αποφάσισα να τ' αλλάξω. Η ιδέα ήταν του Αυγέρου και μου άρεσε. Αφ' ενός είχε νόημα και αφ' ετέρου με έκανε να συνεχίσω να το κρύβω. Ονομάζομαι πλέον Αλύπιος Βάρδας. Χριστιανικό μεν αλλά μου είναι αδιάφορο. η ετυμολογία του μου άρεσε. Και το Σουλπίκιος Χριστιανικό ήτανε, Δυτικό χριστιανικό αλλά χωρίς νόημα. Το Αλύπιος, που το δέχεται και δεν το διορθώνει το Word όπως το Σουλπίκιος, μου πάει καλύτερα. Θα το προτιμούσα "αναίσθητος" αλλά γίνεται χοντροκοπιά.

Είχα αναλάβει δυο-τρεις υποθέσεις με επιτυχία, μια εξαφανισμένη πιτσιρίκα μπαϊλντισμένη στο χασίσι κι έναν κερατά που ήθελε αποδείξει ότι η γυναίκα του ξενοπηδιώταν - το έχουν μανία οι κερατάδες να βρουν με ποιόν πηδιέται η γυναίκα τους λες κι έχει σημασία - αλλά αυτή την στιγμή ήμουνα άνεργος κι έτρωγα απ' τα έτοιμα που θα τελείωναν αν συνέχιζε και τότε θα το αντιμετώπιζα. Ή θα έκανα καριέρα σαν Ντετέκτιβ ή έπρεπε να βρω άλλη δουλειά. Πάντα μου άρεσε το ελεύθερο και χαλαρό ωράριο. Είχα την άδεια, μαϊμού ή όχι δεν έχει σημασία, μια Μπερέτα-νεροπίστολο στο συρτάρι να μου την θυμίζει και ... περίμενα. Τις περισσότερες φορές μαγείρευα κάτι εύκολο και γρήγορο, ο Ταρτούφος ήταν πάνω στο δρόμο μου για πίτσα πακέτο και το δίλημμα την νύχτα ήτανε Κανάλι ή Φαγκότο. Στο σπίτι διάβαζα κι έβλεπα παλιά φιλμ στο βίντεο αν και τώρα άρχισαν να βγαίνουν και στο Ιντερνέτ. Εκείνο το βράδυ, άφησα σύντομα το Φαγκότο και τις δυο Νορβηγίδες νοσοκόμες που φλέρταρα όταν κατάλαβα πως ήταν χάσιμο χρόνου. Πως το κατάλαβα; Έχω μύτη και παρελθόν σ' αυτό, δεν χρειάζεται να σπαταλάς την ώρα σου για να πεις στο τέλος καληνύχτα. Την λες νωρίς και ξενοιάζεις. Κατέληξα στο Κανάλι που η πλειοψηφία μιλάει Ελληνικά και οι γκόμενες ψάχνουν γαμπρό με μέλλον και μες την παρανόηση μπορεί και να μ' έβλεπε καμιά σαν τέτοιο και ν' απογοητευότανε μετά - είχε συμβεί - αλλά ήταν εκείνο το τελευταίο Τζακ που μ' έστειλε. Κι όταν νιώθω έτσι, σταματώ και καβαλάω την Βέσπα για το σπίτι πάντα με φόβο να βρεθώ ξάπλα στην ασφαλτο. Η Βέσπα και η ασφαλτος της επιστροφής δεν έκρυβαν καμία έκπληξη αλλά η Μερσεντές που γυαλοκοπούσε στο σκοτάδι παρκαρισμένη απέναντι απ' την πόρτα μου μ' έκανε να σουφρώσω τα φρύδια. Μόλις έβαλα την Βέσπα στην στέκα κατέβηκαν δυο Λοκατζήδες χωρίς στολή παραλλαγής ούτε φουστανέλα απ' τις πίσω πόρτες και με πλησίασαν. Το Τζακ το ένιωθα στο κεφάλι αλλά η αδρεναλίνη το ακύρωσε.

- Ο κύριος Βάρδας;
- Αφού το ξέρεις, ρε μόρτη, γιατί ρωτάς μαλακίες;
- Το αφεντικό θέλει να σου μιλήσει.
- Το τηλέφωνο το γράφει στη πόρτα. Πες του να με πάρει να κλείσουμε ραντεβού.
- Τώρα θέλει να σου μιλήσει.
- Άκου, φιλάρα, η ώρα είναι κοντά δύο κι έχω πιεί καναδυό παραπάνω και δεν είναι ώρα ούτε για κουβέντες ούτε για μαγκιές.

- Είκοσι χιλιάρικά μόνον για να έρθεις να τον δεις. Άμα δεν σ' αρέσει θα σε φέρουμε πίσω αμέσως και τα 20 δικά σου. Τι έχεις να χάσεις;

Με 20 χιλιάρικά στις μέρες μας περνάω ένα μήνα και η επιχειρηματολογία του λοκατζή χρειαζόταν γρήγορη και σοφή απόφαση.

- Κι άμα δεν γουστάρω θα με φέρεις πίσω, εδώ στο σπίτι μου, ότι ώρα και να 'ναι ;
- Στο είπα, δεν στο είπα; Εδώ είναι τα είκοσι.

Πήρα τους 4 Κολικοτρώνηδες που μου μόστραρε και διπλώνοντάς τους τους έβαλα στην κωλότσεπη. Μπήκα στην Μερσεντές, ένας κάθισε δίπλα μου κι ο άλλος δίπλα στον οδηγό.

- Που πάμε, παλληκάρια; Ποιος είναι τ' αφεντικό;
- Στα Κουνουπιδιανά πάμε, στην βίλλα του κυρίου Γραβαράκη.

Ανδρέας Γραβαράκης, μηχανικός σαν τίτλος και σπουδές αλλά μεγαλοεργολάβος δημοσίων έργων. Η καριέρα του ξεκίνησε απ' το Ντουμπάι απ' όπου επέστρεψε πλούσιος κι έκτοτε δεν έπαψε να γίνεται πλουσιότερος σαρώνοντας όλους τους διαγωνισμούς δημοσίων έργων. Φήμες τον ήθελαν καλά δικτυωμένο με στελέχη της εκάστοτε εξουσίας άνευ χρώματος και ιδεολογίας, εξουσία να είναι και όπου φυσάει ο άνεμος. Δεν ήτανε δα και ο μοναδικός. Μοναδικός ήτανε για τα δημόσια έργα, όλα δικά του. Δεν χρειάζεται να είσαι μηχανικός του Πολυτεχνείου για να γίνεις εργολάβος. Ίσως να χρειάζεται αν πας για πρωθυπουργός αλλά αυτό είναι άσχετο. Αν τα καταφέρεις προσλαμβάνεις άλλους πτυχιούχους να κάνουν σχέδια και μελέτες. Το ίδιο κάνεις κι άμα γίνεις πρωθυπουργός. Δεν μπορούσα να τον φανταστώ με σχέδια και υπολογισμούς επί χάρτου με τόσα λεφτά. Άλλους θα είχε προσλάβει για τέτοιες μικροπρέπειες. Παντρεμένος με μια κοπέλα απ' την πρωτεύουσα, Στέλλα αγνώστων λοιπών στοιχείων, αυτήν που σκυλόβρισε πριν μερικές μέρες στο μπριτζ, με την οποία είχε έναν γιό στην εφηβεία σήμερα. Αυτά όλα απ' το κουτσομπολιό στο μπριτζ. Με ήξερε και τον ήξερα μόνον εξ' όψεως.

Η βίλλα του Γραβαράκη ήταν στα Κουνουπιδιανά και ήξερα που ακριβώς επειδή μου την είχε δείξει κάποτε μια κοπέλα, μεγαλοκοπέλα, που είχα πίσω απ' την Βέσπα πηγαίνοντας προς την Μαχαιρίδα, την μικρή τοσοδούλα αμμουδερή παραλία στα κατσάβραχα που είχαν αρχίσει να την μαθαίνουν πολλοί και είχε αρχίσει να χάνει την γοητεία της μαζί με την απομόνωσή της. Δεν έλειπαν παρά μόνον οι ομπρέλες και οι μαμάδες με τα παιδάκια και τα ταπεράκια με τους κεφτέδες. Λίγο πριν τον Καλαθά έστεκε μοναδικό κτίσμα στον ορίζοντα, πελώρια, δίπατη και σε Κυκλαδίτικο στυλ, με μια πελώρια πισίνα μια γωνιά της οποίας αντί για τοίχωμα είχε πελώριους ποταμίσιους βράχους κολλημένους σαν γλυπτό απ' όπου έτρεχε νερό μέσα στην πισίνα από διάφορα σημεία, κάτι σαν καταρράκτες. Από κάποιο ποταμό έπρεπε να έχουν σηκωθεί τούτοι οι ογκόλιθοι κι αν από μακριά έμοιαζε σαν κλοπή απ' την φύση, αν δεν μπορούσε ο Γραβαράκης να τους πάρει ποιος θα μπορούσε; Εγώ ; ο περιβάλλον χώρος ήταν περιποιημένος με δέντρα, λουλούδια και καλλωπιστικούς θάμνους, βουκαμβίλιες ιβίσκοι και τέτοια που ευδοκιμούν στο Νησί. Πρέπει να υπήρχε κηπουρός σε 24ωρη βάση. Μερικοί φοίνικες ήταν εκεί για να δώσουν έναν εξωτικό τόνο στον χώρο. Το όλο κατασκεύασμα δεν ήταν κακόγουστο αλλά δεν ήταν και του γούστου μου. Κραύγαζε από μακριά "έχουμε πολλά λεφτά" Κι αν ο μεγαλοπρεπής εξωτερικός χώρος ήταν πλήρως φωταγωγημένος, το κτίριο ήταν θεοσκοτεινό. Άναψε φως μόλις φτάσαμε και άλλος λοκατζής, καλοντυμένος αυτός, ο μπάτλερ(:) άνοιξε την πόρτα. Με οδήγησε μέσα από μαρμάρινους διαδρόμους που λαμποκοπούσαν κάτω από αδιόρατο φωτισμό σ' ένα χώρο που φαινόταν σαν γραφείο με τεράστια βιβλιοθήκη. Υπήρχαν κάτι ξύλινα εκεί αλλά όχι αρκετά για να ζεστάνουν τον χώρο. Αν δεν ήταν ζεστός ο καιρός θα τουρτουρίζαμε απ' το κρύο.

Το γραφείο του Γραβαράκη από μασίφ μαόνι και η δερμάτινη πολυθρόνα πίσω του και όλα του τα συμπράγκαλα επάνω ήταν εντυπωσιακό. Αυτό που ήταν πιο εντυπωσιακό όμως ήταν η ανοιχτή πόρτα ενός μεταλλικού θησαυροφυλακίου στην πλάτη του ανάμεσα στα βιβλία που έχασκε αδειανό. Εκεί με πήγε, αμίλητος. Να δω τι άραγε; Δεν υπήρχε τίποτα, ούτε μέσα ούτε έξω. Πάτησε ένα μπουτόν και ως δια μαγείας εμφανίστηκε αμέσως μια κοπέλα Ασιατικής προέλευσης που έσπρωχνε ένα τραπεζάκι με ρόδες φορτωμένο μ' όλα τα καλά κι ακριβά ποτά του εμπορίου

- Ζητώ συγγνώμη εκ των προτέρων για το ακατάλληλο της ώρας και τον τρόπο που σ' έφερα εδώ αν και 20000 είναι καλά λεφτά για δέκα λεπτά κουβέντα. Σερβιρίσου ότι επιθυμείς κύριε Βάρδα και ας αφήσουμε κατά μέρος τις τυπικότητες. Με λένε Αντρέα. Εσένα;

- Βάρδα. Έχω και πρώτο αλλά είναι... δύσκολο. Το Βάρδας φτάνει.

- Όπως νομίζεις. Για να σου λύσω αμέσως την απορία, δεν πρόκειται επ' ουδενί ν' ανακατευτεί η αστυνομία και είναι κάτι που δεν το συζητώ. Το χρηματοκιβώτιο παραβιάστηκε και άδειασε και η γυναίκα μου εξαφανίστηκε. Δύο υποθέσεις ταυτόχρονα για ν' αναλάβεις και απ' ότι έχω ακούσει μπορείς να το κάνεις. Είμαι σίγουρος ότι άμα βρεις το ένα θα βρεις αυτόματα και το άλλο. Αυτά είναι για ν' αρχίσεις. Εκατό χιλιάρια μαύρα κι αδήλωτα. Στο τέλος θα είμαι πολύ πιο γενναιόδωρος.

Έσπρωξε προς το μέρος μου ένα φάκελο, μικρός ήτανε αλλά δεν είχα αμφιβολία ότι είχε 20 πεντοχίλιαρα μέσα. Με παγερό ύφος, σηκώθηκε και πήγε σ' ένα ντουλάπι στον τοίχο που ήταν μπαρ, και σερβιρίστηκε ένα 20χρονο Glenlivet δείχνοντάς μου το μπουκάλι σαν πρόταση. Έπινα καλό καφέ και μασουλούσα απ' τα μπινελίκια που είχε πάνω στο τραπεζάκι και το αρνήθηκα ευγενικά. Τα Τζακ ήταν αρκετά γι' απόψε αν και το 'βλεπα το μπουκαλάκι πάνω στον δίσκο να με περιμένει, το αγνόησα κι έπινα καφέ. Πλησίασα τον τοίχο που έχασκε ανοιχτή η πόρτα του χρηματοκιβωτίου. Ένα SentrySafe τελευταίο μοντέλο από βαρύ μέταλλο, άκαστο κι αδιάβροχο παντός καιρού και θερμοκρασίας με ηλεκτρονική κλειδαριά 8 σημείων και κλειδί ασφαλείας. Ο Γραβαράκης μου έδωσε το προσπέκτους του για μελέτη.

- Ας τα πάρουμε με την σειρά, Ανδρέα. Πρώτον, τι λείπει απ' το χρηματοκιβώτιο;

- Το πιο σημαντικό είναι ένα διαμαντένιο περιδέραιο της γιαγιάς μου που πέρασε στην μάνα μου κι από εκεί στην γυναίκα μου. Κι εκτός από την πολύτιμη συναισθηματική αξία που κουβαλάει, η αξία του σαν είδος είναι τεράστια. Μην ρωτήσεις, δεν ήταν ασφαλισμένο και μην ψάχνεις πως και γιατί. Εκτός απ' αυτό, ένα ντοσιέ μ' έγγραφα και δυο εκατομμύρια σε μετρητά που ήταν μαύρα κι αδήλωτα. Ελπίζω να καταλαβαίνεις γιατί δεν πρέπει να μάθει κανείς τίποτα και όλα δείχνουν πως είσαι αξιόπιστος και μπορώ να βασίζομαι στην εχεμύθειά σου.

- Υπάρχει καμιά φωτογραφία με το περιδέραιο; Για τί ψάχνω;

- Φωτογραφία δεν υπάρχει με το αντικείμενο. Έχω μόνον φωτογραφίες με την μάνα μου φρεσκοπαντρεμένη και την γυναίκα μου να το φοράνε. Δεν ξέρω αν φανούν λεπτομέρειες μετά από μεγέθυνση αλλά είναι μοναδικό κομμάτι εύκολα αναγνωρίσιμο.

Άναψα ένα τσιγάρο κατόπιν αδείας και μελέτησα τις φωτογραφίες. Είχε δίκιο. Το κόσμημα ήταν εντυπωσιακό και μια μεγέθυνση στις φωτογραφίες θα το έκανε περισσότερο εντυπωσιακό

- Πότε το ανακάλυψες;

- Μόλις επέστρεψα από εκεί που ήμουν πριν μια-μιάμιση ώρα.

- Και πότε ήταν η τελευταία φορά που το είδες κλειστό;

- Σήμερα το πρωί πριν φύγω για το γραφείο. Δεν θυμάμαι την τελευταία φορά που το άνοιξα για κάτι, πάει καιρός.

- Το ντοσιέ με τα έγγραφα, τι περιέχει;

- Δεν μπορώ να σου πω.
- Δεν το ψάχνω τότε. Μόνον το κόσμημα ψάχνω.
- ΟΛΑ τα ψάχνεις. Επίτρεψέ μου όμως να έχω μερικά επαγγελματικά... μυστικά.
- Λογικέψου σε παρακαλώ. Πως μπορώ να ψάχνω αόριστα για κάποιο... ντοσιέ χωρίς να

ξέρω τι περιέχει;

- Σε κάλεσα εδώ, Βάρδα, εμπιστευόμενος την φήμη σου και τις επιτυχίες σου στο μπριτζ. Τα έγγραφα που περιέχει το ντοσιέ είναι δυναμίτης και εάν δημοσιοποιηθούν, υπουργοί θα παραιτηθούν μπορεί και ολόκληρη η κυβέρνηση. Δεν μπορώ να σου πω περισσότερα και θα πορευτείς μ' αυτό.

Πάτησε ένα άλλο μπουτόν κι εμφανίστηκε ένας... Λοκατζής. όχι, δεν φορούσε στολή, μόνο το κόψιμο είχε. Φορούσε ακριβά ρούχα σινιέ και ήταν πεντακάθαρος. Έμοιαζε λίγο με τον μπάτλερ στην πόρτα αλλά μέσα στο ποτισμένο Τζακ κεφάλι μου... τρέχα γύρευε/

- Να σου συστήσω τον Μανούσο, το δεξί μου χέρι. Εμένα δεν πρόκειται να με ξανασυναντήσεις παρά μόνον σε επείγουσα ανάγκη. Ότι χρειάζεσαι από πληροφορίες ή επιπλέον λεφτά, θα το φροντίσει ο Μανούσος.

- Είναι πολλά ακόμα που θέλω να μάθω.

- Με τον Μανούσο. Τα ξέρει όλα. Πρέπει να σε αφήσω τώρα. Όταν έχεις αποτέλεσμα, ειδοποίησε τον Μανούσο.

Λιγουλάκι απότομος ο κ. Γραβαράκης αλλά μάλλον ήθελε να επιβεβαιώσει την φήμη του ως άξεστου και πάμπλουτου χωριαταρά. Μ' εκατό χιλιάρικά στο παντελόνι όμως τον έγραψα κανονικά κι αυτόν και την συμπεριφορά του. Δεν ήμουνα και καλύτερος του λόγου μου αλλά πολλά λεφτά δεν είχα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Time after time

- Πως μπορώ να φανώ χρήσιμος, Βάρδα;
 - Με πάρα πολλούς τρόπους ρε Μανούσο εκτός από οριζοντίως και γυμνοί σ' ένα κρεβάτι. Έχω άπειρες ερωτήσεις αλλά μόνον τα βασικά απόψε στις τρεις το πρωί και μετά από πιοτά. Θα περάσω για τις λεπτομέρειες αύριο με καθαρό μυαλό. Απόψε, πες μου μονάχα τί παίζει
 - Εσύ τι νομίζεις ότι παίζει; Η μαντάμ δεν ήρθε σπίτι ούτε χθες ούτε σήμερα το βράδυ. Κάποιος μπήκε μέσα με δικό του κλειδί, εγώ λέω της Στέλλας, άνοιξε το κουτί και τα σήκωσε όλα και δεν τον πήρε χαμπάρι κανείς. Τ' αφεντικό έλειπε κι ούτε εγώ ούτε ο κηπουρός που κοιμάται δίπλα απ' την εξώπορτα δεν αντιληφθήκαμε τίποτα. Την διάρρηξη την διαπίστωσε τ' αφεντικό μόλις ήρθε κι έστειλε τα παιδιά να σε φωνάξουν. Τι άλλο θέλεις να μάθεις.
 - Αν η κυρία έχει γκόμενο, πρώτον.
 - Η καθαρή και τίμια απάντηση είναι δεν ξέρω. Η προσωπική μου άποψη είναι, μάλλον ναι.
 - Το περιδέραιο το έχεις δει; Πόσο πιάνει στην αγορά;
 - Το έχω δει από κοντά να το φοράει η Στέλλα τα Χριστούγεννα. Ατόφιο είναι ανεκτίμητο και ίσως αδύνατο να μεταπωληθεί. Αν διαλυθεί σε κομμάτια μπορεί να πιάσει 2 μύρια το λιγότερο, μπορεί και περισσότερα.
 - Δύο και δύο μετρητά κάνουν τέσσερα συνήθως, Μανούσο και πολλοί θα μπορούσαν να σκοτώσουν ακόμα και την μάννα τους για τόσα λεφτά. Τι μπορείς να μου πεις για το ζεύγος χωρίς να γίνεις αδιάκριτος;
 - Ένταση και καυγάδες μετά τα πρώτα μέλια όπως σε όλα τα παντρεμένα ζευγάρια. Η Στέλλα είχε, έχει, μεγάλη αδυναμία στον Λεωνίδα και τ' αφεντικό την κατηγορεί πως τον έκανε μαμμόθρεφτο. Εκεί είναι όλοι τους οι καυγάδες. Τ' αφεντικό ξενογαμεί, αν δεν το έκανε θα ήταν το πρόβλημα, αυτή δεν ξέρω αν το ξέρει αλλά το ξέρουν κι οι πέτρες. Για την Στέλλα δεν είμαι σίγουρος αλλά έχω τις υποψίες μου.
 - Τι είδους υποψίες, ρε Μανούσο;
 - Εσύ είσαι ον ντετέκτιβ, βρες τες.
 - Μια ίσια και καθαρή ερώτηση τώρα, Μανούσο για να ξεχάσω τον σαρκασμό. Την γαμείς ή δεν την γαμείς εσύ την Στέλλα;
 - Πάρε δρόμο, Βάρδα και ξαναέλα αύριο γιατί το ποτό σου ανέβηκε στο κεφάλι και λες μαλακίες. Αύριο που θα 'σαι νηφάλιος τα ξαναλέμε.
- Διαίσθηση Βάρδας.... ναι ρε την γαμώ και δεν σου πέφτει λόγος.
- Τον συνδυασμό του χρηματοκιβωτίου ποιος άλλος τον ξέρει κυρ-Μανούσο πριν φύγω;
 - Τ' αφεντικό μόνον. Αν τον ξέρει κι η Στέλλα δεν το γνωρίζω.
 - Θα το μάθεις όμως και θα μου πεις αύριο. Πρέπει να το ξέρω, δεν νομίζεις; Κάποιος απλά το άνοιξε γνωρίζοντας τον συνδυασμό ή τον έσπασε ένας επαγγελματίας;
 - Θα μάθω και θα σου πω.
 - Και κάτι τελευταίο γι' απόψε. Ξέρεις τι περιέχουν τα έγγραφα στο ντοσιέ;
 - Κρατικά μυστικά, Βάρδα. Μόνο αυτό ξέρω.

Φώναξε τον οδηγό και του ζήτησε να με γυρίσει πίσω. Κόντεψα να κοιμηθώ στο δρόμο, δεν είχα μυαλό να σκεφτώ τίποτα. Ξαφνικά θυμήθηκα και το Γάτο μοναχό κι ατάιστο και τρόμαξα. Το αιλουροειδές θα μου χυμούσε μόλις έμπαινα μέσα σαν τον Κέτο στον επιθεωρητή Κλουζό. Καλύτερα να προφυλαχτώ. Μόλις με άφησε το ΟΥΚ στο σπίτι, ξεστράτισα λίγο μες την νύχτα στην ψαροταβέρνα που ήτανε πιο κάτω κι έψαξα στα σκουπίδια που είχαν βγάλει έξω για το πρωινό μάζεμα. Αφού βρήκα ότι χρειαζόμουνα, άνοιξα μια χαραμάδα την πόρτα και τον έσπρωξα μέσα τον μεζέ κι έκλεισα αμέσως. Μπήκα στο σπίτι απ' την συρόμενη στην αποθήκη και ξεράθηκα στο κρεβάτι με τα ρούχα. Ο χαμούρης ο Γάτος νιαούριζε έξω απ' την πόρτα μου. Προφανώς το μεζεδάκι ήταν μεν νόστιμο αλλά όχι αρκετό. Σηκώθηκα βλαστημώντας και του άνοιξα μια κονσέρβα. Εγώ λέω πως αυτοί οι μαφιόζοι βάζουν κάτι ναρκωτικό στις γατοκονσέρβες που δημιουργεί εξάρτηση στα ζωντανά και ότι και να τους δώσεις να φάνε, αν δεν φάνε την κονσέρβα τους θα φάνε εσένα. Όπως με τα τσιγάρα. Όλοι ξέρουν ότι η νικοτίνη προκαλεί εθισμό αλλά δεν τ' απαγορεύουν επειδή η νικοτίνη όχι μόνον είναι αβλαβής αλλά μπορεί και σε περιπτώσεις να είναι ευεργετική. 3000 ουσίες εμπεριέχονται στα τσιγάρα, 2999 βλαβερές και μια αβλαβής, αυτή που προκαλεί εθισμό. Πληρώστε για να πεθάνετε, ζώα. Μια μέρα θα το κόψω, όταν οι πουτάνες αρχίσουν να το δίνουν τσάμπα.

Το πρωί πριν απ' τα "τελετουργικά", καφέ-τσιγάρο-μουσική μπαρόκ και τον ελέφαντα, έκανα ένα ζεστό μπάνιο γιατί βρωμούσα, κι εγώ και τα ρούχα μου που τα πέταξα στο καλάθι. Αρχισε να γεμίζει πάλι αυτή η μαλακία κι έπρεπε να σκεφτώ το καθαριστήριο και τον Τάκη κάποια στιγμή αν δεν ήθελα να φοράω το πιο καθαρό απ' τα βρώμικα πάλι. Με τον καφέ και το τσιγάρο και κάτι κοντσέρτα του Τέλεμαν να παίζουν αγνάντευα την θάλασσα απ' το παράθυρο και σκεφτόμουνα τί είχα. Τίποτα. Έπρεπε να ξαναδώ τον Μανούσο για λεπτομέρειες και να 'μαι πιο προσεκτικός μ' αυτά που θα έλεγα για ν' αποφύγω την οργή του. Τον είχα κατατάξει αμέσως στους εχθρούς από διαίσθηση και μόνο και μέχρι να το επιβεβαιώσω θα ήμουν προσεκτικός. Του τηλεφώνησα και κανονίσαμε να περάσω απ' την βίλλα το μεσημεράκι. Πάνω στην ώρα ήρθε και το παχύδερμο για την έξοδό του και αφού και αυτό τακτοποιήθηκε ο Βάρδας έγινε 100% λειτουργικός. Πήρα τις δυο φωτογραφίες που μου είχε δώσει ο Γραβαράκης το προηγούμενο βράδυ και μ' ένα ψαλίδι έκοψα τα κεφάλια αυτών που φορούσαν το περιδέραιο. Καβάλησα την Βέσπα και πήγα στον Πλάτωνα.

Ο Πλάτων με το καταπληκτικό όνομα και την ατέλεια στο ένα πόδι, ήταν άλλος ένας βαρεμένος Αθηναίος φωτογράφος που έκανε, για δικούς του λόγους που ποτέ δεν ενδιαφέρθηκα να μάθω, εσωτερική μετανάστευση κι αυτός κι εγκαταστάθηκε στο Νησί, ανοίγοντας ένα μικρό φωτογραφείο στο κέντρο. Καλλιτέχνης που για να βγάλει το ψωμί του έκανε γάμους και βαπτίσεις. Άτιμη ζωή, γεμάτη συμβιβασμούς. Χαμογελαστός κι εγκάρδιος πάντα με χιούμορ που τσακίζει κόκαλα, ο τύπος μου.

- Κατάλαβα πριν πεις κουβέντα. Χάρη θα ζητήσεις πάλι και βιάζεσαι.
- Μέσα είσαι, μωρή νυφίτσα αλλά αυτή την φορά υπάρχει μπερντές, δεν θα ναι τσάμπα.
- Έχεις κονομήσει Βάρδα και το κρατάς κρυφό; Κληρονομιά το σπίτι, ε; Μας δουλεύεις αλλά σ' αγαπάμε επειδή έχεις μπέσα. Λέγε τι θέλεις.
- Αντιγραφή και μεγέθυνση όσο γίνεται να φανούν οι λεπτομέρειες, του είπα και του έδωσα τις φωτογραφίες.
- Και να μην ρωτήσω ποιανών είναι τα κεφάλια που λείπουν υποθέτω. Άστες κι έλα αύριο.
- Δεν κατάλαβες, ξάδερφε. Υπάρχει μπερντές είπαμε. Μπες μέσα και φτιάξε τες αμέσως για ένα πεντοχίλιορο.

Ο Πλάτωνας δεν έκανε άλλες ερωτήσεις, φιλία συν πεντοχίλιαρο ήταν δυνατός συνδυασμός, κι εξαφανίστηκε πίσω απ' την κουρτίνα. Έκατσα σε μια καρέκλα δίπλα από ένα τραπέζακι γεμάτο περιοδικά για φωτογραφία και αδιάφορα ξεφύλλιζα ένα ελπίζοντας να μην μπει πελάτης όσο περίμενα και να με τελειώσει αμέσως. Ο Πλάτωνας βγήκε απ' την κουρτίνα σε είκοσι λεπτά φυσώντας πάνω σε δυο φωτογραφίες να στεγνώσουν.

- Όμορφο κομμάτι. Εάν τις μεγέθυνα κι άλλο θα έβγαζαν πολύ κόκκο και θα χάνονταν λεπτομέρειες. Σου κάνουν έτσι;

- Μια χαρά είναι. Τους χαιρετισμούς μου στηνμαντάμ, είπα και του γλίστρησα το πεντοχίλιαρο πάνω στο τζάμι που είχε για πάγκο-γραφείο.

- Ευχαριστώ. Την δικιά σου πότε θα την γνωρίσουμε;

- Όταν θα σε καλέσω να μου τραβήξεις τον γάμο, φίλτατε. Τότε.

Επόμενη στάση ο Χοντρός. Ανδρόνικος στ' όνομα αλλά ούτε κι ο ίδιος δεν πρέπει να το θυμότανε αν δεν έβλεπε το διαβατήριό του. Στα νιάτα του μπαινόβγαينه στις φυλακές μετά από διαρρήξεις και ήταν ο πρώτος που μαζεύανε όταν γινόταν κάτι παρόμοιο και μπουζουριάζανε τους "συνήθεις υπόπτους" Κλασσική ταινία πλέον με Κάϊζερ Σόζε αλλά πρωτοεμφανίστηκε στην Καζαμπλάνκα, το φιλμ του 50. Ο Χοντρός ήταν αδρανής υποτίθεται τώρα και είχε ένα μαγαζάκι με ανατολίτικα ασημένια μπιχλιμπίδια και χαϊμαλιά που τα μάζευε στην Γκόα όταν ξεμαστούρωνε απ' το χασίσι.

- Καλώς τον Φαγκότο! Χρόνια και ζαμάνια. Αν θες ασημένιο βραχιολάκι έχω μια αντίκα πολύ σπέσιαλ.

- Θα το δούμε μετά, στρουμπουλέ. Πες μου τί ξέρεις γι' αυτό; Του έδωσα το προσπέκτους με το κουτί του Γραβαράκη

-..Τελευταία λέξη της μόδας. Πανάκριβο και άσπαστο. Ούτε να το σκέφτεσαι.

-..Κάποιος το άνοιξε.

- Μόνον αυτός που είχε βάλει τον συνδυασμό. Τρίτο πρόσωπο αποκλείεται.

- Δηλαδή θες να πεις ρε στρουμπουλέ πως δεν υπάρχει κανένας μόρτης στον ντουνιά για να το διαρρήξει;

- Είναι ένα Αμερικανάκι στο κόλπο αλλά τον έχουνε αρπάξει και τον έχουνε βάλει σ' ένα σκοτεινό κελί εδώ και μερικά χρόνια κι έχουν πετάξει το κλειδί στην θάλασσα. Στο Νησί που ήμαστε και στην χώρα που βρισκόμαστε δεν υπάρχει κανείς. Κι εγώ όπως καλά γνωρίζεις δεν κάνω πια τέτοια.

- Πολύ καλά το γνωρίζω ρε χοντρέ αλλά μπας και στην έπεσε κανείς για το συγκεκριμένο τώρα τελευταία;

-..Μαλακίες ρωτάς. Αν δεν μου έδειχνες το προσπέκτους δεν θα πίστευα ποτέ ότι κάποιος το είχε βάλει εδώ στο Νησί. Τι σκατά ήθελε τόσο πολύ να κρύψει;

-..Δεν χρειάζεται να ξέρεις περισσότερα κι αυτό στο λέω για το καλό σου. Χοντρά ψάρια έχουν τα δίχτυα. Για πες, άμα σε χρειαστώ για καμιά δουλίτσα είσαι εύκαιρος;

- Παλιός φίλος και καλό παιδί είσαι, Βάρδα αλλά εγώ τώρα... μόνον για κανένα ασημένιο βραχιολάκι είμαι εδώ. Για οτιδήποτε άλλο, λείπω. Άντε και για κάνα καλό μπάφο αλλά μέχρι εκεί.

- Σε καλό δρόμο είσαι χοντρέ, συνέχισε. Για το βραχιολάκι ίσως τα ξαναπούμε.

Τον Γαρύφαλλο τον είχα πελάτη στο Φαγκότο και τον έκανα καλό πελάτη από τότε που μου πούλησε εκείνο το πανάκριβο μονόπετρο που δώρισα σ' εκείνη την Ολλανδέζα που πίστευα

πως ήταν η γυναίκα της ζωής μου και αυτό, εκτός από μέγα λάθος, ήταν και καταστροφικό λάθος διότι πριν εξαφανιστεί η καριολίτσα με άφησε στον άσσο. Μέχρι και δίσκους μου πήρε φεύγοντας. Βιβλίο γράφω με τις μαλακίες που έχω κάνει στη ζωή μου. Στο μαγαζί του ο Γαρύφαλλος, απ' τα πιο παλιά και ευυπόληπτα κοσμηματοπωλεία της πόλης και ο ίδιος ξακουστός ρολογάς, είχε χρόνια να με δει αλλά το θυμόταν το μονόπετρο γιατί η πρώτη του κουβέντα όταν με είδε να μπαίνω ήταν:

- Αρραβωνιάζεσαι πάλι, Βάρδα; Έμαθα ότι κάνεις τον ντέντεκτιβ τελευταία. Γιατί το πούλησες, ρε;

Πάντα η ίδια ερώτηση ένα χρόνο τώρα. Την αγνόησα και κράτησα την πρώτη μόνο.

- Με τι; Με τον Γάτο; Δεν έχει πλάκα. Για άλλη δουλειά σε θέλω. Ρίξε μα ματιά εδώ και πες μου την γνώμη σου.

Κοίταξε προσεκτικά τις φωτογραφίες, μεγέθυνση μόνον στο περιδέραιο, πήρε κι έναν μεγεθυντικό φακό αλλά Σέρλοκ Χολμς για να δει καλύτερα και σήκωσε τα γυαλιά του πάνω στην καράφλα του.

- Δεν φτιάχνουν πια τέτοια και είναι κρίμα. Αυτό είναι πολύ σπάνιο από πολλές απόψεις και πανάκριβο. Ποιανού είναι;

- Δεν κατάλαβες, Γαρύφαλλε. Εγώ ρωτάω κι εσύ απαντάς. Πόσο πιάνει στην αγορά το κομμάτι;

- Ανάλογα. Εάν έχει πιστοποιητικό προέλευσης η διαπραγμάτευση μπορεί να ξεκινήσει από πέντε.

- Εκατομμύρια, υποθέτω. Κι αν δεν έχει;

- Αν δεν έχει δεν πουλιέται ολόκληρο αλλά σπαστό και θα πιάσει δυο, δυόμιση βαριά-βαριά.

- Εάν το είχα κλέψει, ρε φίλε, τι θα έκανα;

- Θα το πήγαινες στον Εβραίο στην Ζήνωνος και θα έκανες ότι σου έλεγε. Και δεν χρειάζεται να σου πω ότι δεν θ' αναφέρεις τ' όνομά μου πουθενά.

- Γαρύφαλλε καλέ μου φίλε, πρώτον δεν κάναμε ποτέ αυτή την κουβέντα και δεν έχεις ιδέα για το κομμάτι αυτό ούτε το έχεις ξαναδεί στη ζωή σου ακόμα και σε φωτό. Και δεύτερον την διεύθυνση αυτού του Εβραίου με όλα τα σχετικά σε παρακαλώ για να μην φάω τα μούτρα μου στον Χρυσό Οδηγό.

Το πιο σημαντικό σ' αυτή την δουλειά είναι να έχεις γνωστούς και φίλους στην κατάλληλη θέση ακόμα κι αν χρειάζονται πεντοχίλιαρα. Φίλος επιζήμιος εχθρός αποκαλούμενος που έλεγε κι ο Γιαχάρας. Με αυτά τα λίγα για πρωινό, καβάλησα την Βέσπα και πήρα την ανηφοριά για τ' Ακρωτήρι και τα Κουνουπιδιανά. Ο ήλιος έκαιγε πάνω απ' το κεφάλι μου αλλά το αεράκι στην Βέσπα ήταν ευεργετικό. Μπροστά στην βίλλα του Γραβαράκη μετά την εξωτερική καμαροτή σαν Μεξικανική χασιέντα είσοδο, ήταν παρκαρισμένο ένα Φιέστα κι ένα σκούτερ. Έβαλα την Βέσπα δίπλα πάνω στην στέκα και χτύπησα το κουδούνι. Μου άνοιξε η Φιλιπινέζα αλλά από πίσω της εμφανίστηκε αμέσως ο Μανούσος μ' ένα "εντάξει, για μένα είναι". Χαιρέτησε κι έκανε νεύμα να τον ακολουθήσω. Ήθελε να με πάει στον δικό του χώρο αλλά του ζήτησα να δω πάλι το χρηματοκιβώτιο. Το γραφείο-βιβλιοθήκη του Γραβαράκη ήταν ακριβώς όπως το είχαμε αφήσει την προηγούμενη νύχτα. Η πόρτα του μεταλλικού εντοιχισμένου έχασκε ορθάνοιχτη και δεν υπήρχε απολύτως τίποτα μέσα. Δεν πίστευα ποτέ πως θα βρισκόντουσαν αποτυπώματα, όποιος και να το 'χε κάνει δεν ήταν μάλλον τόσο μαλάκας αλλά κοιτώντας προσεκτικά ήταν βέβαιο πως δεν είχε γίνει παραβίαση. Κάτι που έβαζε τον ίδιο τον Γραβαράκη σε λίστα υπόπτου το για ποιο λόγο δεν μπορούσε να ξέρει κανείς.

- Λοιπόν, Μανούσο, η Στέλλα. Την ιστορία της.

- Πρώην τραγουδίστρια, γεννημένη Στέλλα Μαρμάρογλου στην Κοκκινιά, Αθήνα. Ήταν μάλλον ήδη έγκυος όταν την παντρεύτηκε διότι ο Λεωνίδας γεννήθηκε έξι μήνες μετά τον γάμο. Μετά έγινε μαμά αποκλειστικά και τ' αφεντικό την είχε μόνο για μόστρα. Εκείνο που του έκανε εντύπωση περισσότερο ήταν το ότι είχε καταφέρει να μάθει μπριτζ. Για την ζωή της πριν τ' αφεντικό δεν έχω ιδέα.

- Οι φιλενάδες της στο Νησί;
- Μόνον μία είχε. Την Νίκη Κατσαρού, κόρη της κυρίας Κατσαρού στο μπριτζ και ζωντοχήρα του του Κώστα Γαλάνη που μάλλον ξέρεις ποιος είναι.

Κώστας Γαλάνης, ιδιοκτήτης τριών ξενοδοχείων στην δυτική ακτή και αποκλειστικός τουριστικός πράκτορας-αντιπρόσωπος όλων των Σκανδιναβικών Τουρ Οπερέιτορς στο Νησί οι οποίοι αντιπροσώπευαν σχεδόν το 50% του συνόλου των τουριστών ετησίως. Γόης και μπον βιβέρ όταν η γυναίκα του άρχισε να του κάνει τα ίδια την έδωξε μαζί με τα ξενοδοχεία προίκα της που είχε. Είχε άλλωστε αρκετά δικά του και το μονοπώλιο σχεδόν στα πούλμαν των εκδρομών.

- Να υποθέσω ότι η Στέλλα ήταν με την κυρία Κατσαρού πρώην Γαλάνη όταν δεν έδωσε σημεία ζωής προχθές ή θα μου πεις για τον γκόμενο;

- Μέσα έπεσες στην πρώτη κ. Ντετέκτιβ αλλά για την δεύτερη δεν έχω ιδέα. Κάτι ψιθυριστά τηλεφωνήματα μόνο και κάτι περίεργες απουσίες είχα παρατηρήσει. Πέραν αυτού, τίποτ' άλλο.

- Στην Αθήνα, στην Κοκκινιά, ξέρουμε που έμενε η Στέλλα;
- Από σπόντα. Ένα γράμμα της εκεί μεταβιβάστηκε εδώ και η διεύθυνση φαινότανε ακόμα επάνω.

Έγραψα σ' ένα κομμάτι χαρτί την διεύθυνση της Στέλλας στην Αθήνα. Ήμουν α σίγουρος πως η Στέλλα είχε γκόμενο όσο σίγουρος ήμουν ότι ο Μανούσος είχε πλήρη γνώση του θέματος.

Ένας νεαρός ξανθομάλλης με μπουκλες κατσαρό μαλλί έβαλε το κεφάλι του μέσα απ' την πόρτα. Εμφάνιση τενίστα και μια ρακέτα μες την θήκη της στο χέρι.

- Θα πάρω το σκούτερ και θα πάω για τένις, Μανούσο. Θα γυρίσω το μεσημέρι για φαγητό

- Εντάξει, Λεωνίδα, να προσέχεις
- Ποιος είναι αυτός;
- ..Ο Βάρδας, δουλεύει για τον πατέρα σου.

Χωρίς άλλες συστάσεις ο νεαρός Γραβαράκης έφυγε αλλά σαν κάτι να μύρισα στον αέρα πως του αρέσανε τα ξινά. Το έχω αυτό με τους ομοφυλόφιλους, άντρες και γυναίκες. Δεν χρειάζεται να είναι ξεφωνημένοι για να τους μυριστώ. Αφήνω όμως πάντα ένα περιθώριο στατιστικού λάθους μέχρι να το επιβεβαιώσω. Όχι επειδή με νοιάζει τι κάνει ο καθένας με τον κώλο του, μακριά από μένα κι όπου θέλει ας μπαίνει. Αλλά όπως λένε... μπορεί να μην μας νοιάζει αλλά μας ... ενδιαφέρει.

- Λοιπόν, Μανούσο, στα δικά μας. Από το πρωί που έφυγε ο Γραβαράκης και το κουτί ήταν κλειστό μέχρι τα μεσάνυχτα που το ανακάλυψε, ποιος μπήκε-βγήκε στο σπίτι;

- Κανένας. Ένας προμηθευτής με φαγώσιμα και ψωμιά τ' άφησε στην πόρτα κι έφυγε αφού πρώτα χτύπησε το κουδούνι κι ένας Αλβανός που βοηθάει τον Σήφη στον κήπο και στην πισίνα ήτανε πάντα στον κήπο. Μέσα δεν ήταν κανείς εκτός από εμένα και τον Λεό.

- Προμηθευτής με φαγώσιμα. Λεπτομέρειες σε παρακαλώ.
- Αντώνης, στο Μάκρο μάρκετ στον Προφήτ'. Ηλία, ένα μικρό Σιτροέν μινι-βαν, χρώμα μπλέ.

- Ο μικρός πήγε για τένις το πρωί;

- Όχι, διάβαζε στο δωμάτιό του ή στην πισίνα.
- Μ' αυτά που ξέρεις και ξέρω, ρε Μανούσο, πότε κάποιος άγνωστος Χ μπήκε και το άδειασε και πώς;
- Η δική μου θεωρία είναι ότι κάποιος που ήξερε το συνδυασμό μπήκε και βγήκε κρυφά μεταξύ 10 και μεσάνυχτα. Όλα αυτό δείχνουν.
- Αυτά που "δείχνουν" Μανούσο, σπάνια είναι αυτά που πραγματικά έγιναν.
- Εσύ είσαι ο ντετέκτιβ, τί να πω εγώ;

Αγνόησα τον σαρκασμό που μπορεί και να μην ήτανε κι έφυγα με την Βέσπα. Η επόμενη λογική βίζιτα ήταν να δω την κα. Κατσαρού πρώην Γαλάνη που ήταν ο άνθρωπος που λέγεται πως βρισκότανε η Στέλλα μαζί πριν εξαφανιστεί αλλά ψιλοπεινούσα κιόλας. Έκανα μια στάση στου Ιορδάνη για μπουγάτσα κι έναν διπλό εσπρέσο στο διπλανό καφέ παρέα μ' ένα Λάκυ. Ευτυχώς που ήμουνα στο κέντρο και στην κίνηση γιατί στο Μελτέμι μπορεί να συνόδευα τον καφέ μ' ένα Τζακ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Little girl Blue

Η οικία Κατσαρού που κανονικά έπρεπε να βρίσκεται η μαντάμ Νίκη ήταν ένα παλιό και τεράστιο αρχοντικό στην Χαλέπα μπορεί κι απ' την εποχή του Βενιζέλου έργο γνωστού αρχιτέκτονα της εποχής που δεν γνωρίζω και είναι κι άσχετο. Δεν ήμουν και στα σένια μου γι' αριστοκρατική επίσκεψη αλλά δεν ήμουνα κι εντελώς ατημέλητος. Φορούσα δερμάτινα παπούτσια αν μη τι άλλο. Πάρκαρα την Βέσπα απ' έξω. Η εξωτερική σιδερόφραχτη πόρτα ήταν μισάνοιχτη σαν να 'λεγε "περάστε" κι αφού το 'λεγε, ανέβηκα τα πέντε σκαλιά για το πλατύσκαλο μπροστά από μια πανύψηλη θεόρατη ξύλινη πόρτα και χτύπησα το κουδούνι. Σχεδόν αμέσως μου άνοιξε μια Φιλιπινέζα και πριν προλάβω να πω κάτι σαν "θα ήθελα να δω την κ. Νίκη Κατσαρού" εμφανίστηκε αιθέρια από πίσω μέσα στο τζιν σορτσάκι της, τις σαγιονάρες κι ένα άσπρο μισό κουμπωμένο αντρικό πουκάμισο από πάνω κάτω απ' το οποίο είχε ξεχάσει να φορέσει σουτιέν. Απολύτως κατανοητό διότι πρώτον ήταν μέσα στο σπίτι της και δεύτερον όταν ένα θηλυκό φοράει ένα ζευγάρι βυζιά σαν της Νίκης Κατσαρού είναι σχεδόν εγκληματική ενέργεια να τα κρύβει. Το χαμόγελό της ήταν σαν τον ήλιο του μεσονυχτίου. Τα κυματιστά καστανά μαλλιά πλούσια στους ώμους της είχαν κάτι από Ρίτα Χέιγουορθ στην Τζίλντα. Κι αν σκεφτείς τις αμέτρητες μαλακίες που τράβηξαν αρσενικοί κατά μόνας ή καθ' ομάδα με την Τζίλντα εκείνη την εποχή, ετούτη η εμφάνιση της Νίκης Κατσαρού στο κεφαλόσκαλο μεσημεριάτικα δικαιολογούσε κάθε παρενέργεια.

- Αααα! Ο Φαγκότος! Πώς κι απ' τα μέρη μας; Μα γιατί το πούλησες καλέ;

Ένα χρόνο τώρα το πρώτο πράγμα που μου έλεγαν μετά τον χαιρετισμό ήταν πάντα αυτή η ανόητη ερώτηση που ή έπρεπε να την αγνοήσω ή να σκεφτώ μια εξ' ίσου ανόητη απάντηση. Επειδή κάτι σαν το "έτσι γουστάρω, ρε μαλάκα. Λογαριασμό θα σου δώσω;" Εκτός από αγενές ήταν και μάλλον προσβλητικό.

- Γι' άλλη δουλειά βρίσκομαι εδώ, μαντάμ. Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για κάτι ιδιαιτέρως;

- Άσε βρε τις τυπικότητες και λέγε με Νίκη. Μα καλά, δεν με θυμάσαι;

- Θα πρέπει να έχεις περάσει απ' το μαγαζί φαντάζομαι όταν ακόμα ήμουν εκεί αλλά...

όχι. Συνοδευόσουν υποθέτω.

- Αν δεν συνοδευόμουνα δηλαδή θα με θυμόσουνα σήμερα;

- Αξέχαστη για πάντα θα μου είχες μείνει, αγαπητή Νίκη. Και μην το εκλάβεις σαν κομπλιμάν, αλήθεια λέω.

- Χι χι χι, πως σε λένε εκτός από Βάρδα;

- Κοίτα, η επίσκεψη είναι επαγγελματικού χαρακτήρα και αυτή την προσωπική ερώτηση θα στην απαντήσω σε προσωπική συνάντηση. Δεν θέλεις καλύτερα να σου πω γιατί χτύπησα την πόρτα μεσημεριάτικα;

- Και ... γιατί μας χτύπησες την πόρτα μεσημεριάτικα κύριε Φαγκότε;

- Η Στέλλα Γραβαράκη δεν έχει δώσει σημεία ζωής δυο μέρες τώρα και ο άντρας της ανησυχεί. Με προσέλαβε για να ψάξω να την βρω.

- Ιδιωτικός ντετέκτιβ μας το παίζεις τώρα, Βάρδα;

- Έτσι γράφει η ταμπέλα στην πόρτα μου και η άδειά μου έχει την έγκριση της αστυνομίας.

- Δηλαδή... οπ...οπλοφορείς;

- Έχω την άδεια αν αυτό σ' ενδιαφέρει αλλά σπάνια οπλοφορώ. Ξέρεις που είναι η Στέλλα, Νίκη;

- Όχι, δεν ξέρω αλλά έτσι όπως ήτανε τελευταία μπορεί και να τον εγκατέλειψε τον Γραβαράκη.

- Πως δηλαδή ήτανε τελευταία;

- Κουτσομπολιό για την αστική τάξη της πολιτείας στο κεφαλόσκαλο μεσημεριάτικα δεν κάνω, Βάρδα. Ούτε δωρεάν και ανωνύμως. Τι προτείνεις;

-..Ευχαρίστως να σου κάνω το τραπέζι απόψε με καλό κρασί και κουβεντούλα, Νίκη υπό μια προϋπόθεση.

- Ποια;

-..Να έρθεις ντυμένη ακριβώς όπως είσαι τώρα.

-..Έχεις σκοπό να με ξελογιάσεις, Βάρδα;

-..Ούτε που το σκέφτηκα καν, πολύ ποταπή ιδέα.

- Τι σκέφτηκες λοιπόν;

- Κοίτα, Νικολέττα, ένας άντρας, ο οποιοσδήποτε άντρας που θα σ' έβλεπε έτσι όπως σε βλέπω τώρα και δεν θα σκεφτότανε να σε γαμίσει θα ήτανε ή πούστης ή τυφλός. Εγώ δεν είμαι ούτε το ένα ούτε το άλλο.

- Πάντα έτσι ρομαντικά την πέφτεις στις γυναίκες, Φαγκότε ή το κάνεις για να επιβεβαιώσεις την φήμη σου;

- Μην μπλέκεις την τιμιότητα με τον ρομαντισμό. Βάζω τον στόχο ξεκάθαρα απ' την αρχή με τιμιότητα κάτι που δεν αποκλείει καθόλου τα ... ρομαντικά που θα προηγηθούν. Θα σου μαγειρέψω εγώ και όχι επειδή δεν υπάρχει ρεστοράν κατάλληλο για την περίπτωση, που δεν υπάρχει, αλλά επειδή ξέρω και η περίπτωση είναι πολύ σπέσιαλ.

-..Νόμιζα πως σ' ενδιέφερε το κουτσομπολιό της πολιτείας.

- Κι εξακολουθεί να μ' ενδιαφέρει! Απλώς το κάνω πιο ευχάριστο και χαλαρό.

- Να μην βάλω κάτι πιο κομψό για την ...περίσταση;

- Δεν απάντησες ακόμα αν δέχεσαι αλλά απ' την ερώτηση υποθέτω πως ναι. Όσο για το ένδυμα... θα είμαι μι εγώ με σορτσάκι και σαγιονάρες για να είμαστε ίσα κι όμοια.

- Σλιπάκι θα φοράς από μέσα;

- Γιατί, εσύ φοράς τώρα;

- Είσαι αλητάμπουρας, Βάρδα αλλά ενδιαφέρον αλητάμπουρας. Δεν μπορώ να κυκλοφορώ έτσι στους δρόμους. Τι ώρα θα περάσεις να με πάρεις από δω;

- Στις οχτώ ακριβώς και δεν θα κορνάρω ούτε εσύ θα κάνεις α! με το αυτοκίνητο που θα σε περιμένει απ' έξω. Δικό μου είναι και το κυκλοφορώ σπανίως.

- Θα με φάει η περιέργεια μέχρι τις 8. Πες μου πως σε λένε.

- Αλύπιο.

- Κοροϊδεύεις.

-..Καθόλου. θα τα πούμε όλα το βραδάκι.

- Στις 8 ακριβώς. Μην αργήσεις και μ' αφήσεις στον δρόμο με τέτοια εμφάνιση.

- Ποτέ δεν αργώ σε ραντεβού, είμαι πάντα πέντε λεπτά νωρίτερα. Παλιά συμβουλή του παππού μου.

- Αλύπιος είπες; Που το βρήκες αυτό;

- Το βραδάκι στις 8, Νίκη. Θα έχουμε πολλά να πούμε... πριν τον στόχο.

Της έκλεισα παιχνιδιάρικα το ματάκι και βγήκα να πάρω την Βέσπα. Είχα σκοπό να πάρω το πρωινό αεροπλάνο γι' Αθήνα αλλά τίποτα δεν εμπόδιζε να περάσω μια όμορφη στιγμή το προηγούμενο βράδυ. Είχα ψώνια να κάνω και να το ετοιμάσω. Στα έξοδα της δουλειάς θα το έβαζα, ο Γραβαράκης θα το πλήρωνε τελικά. Το δίλημμα ήταν ψάρι ή κρέας; Κι αν ήταν κρέας, τί κρέας; Έχει τις δυσκολίες του το επάγγελμα όπως και να το δεις. Ήτανε λιγάκι αργά για ψάρι, γι' αυτό πας νωρίς το πρωί, αλλά ποτέ δεν ξέρεις. Πέρασα απ' το ψαράδικο του Δαμίγου στην Αγορά κι όπως το περίμενα ο μεγάλος ήταν εκεί.

- Αν έχεις κάτι που έβγαλε τ' αδερφάκι σου με το ψαροντούφεκο το πρωί, μ' ενδιαφέρει. Αν όχι, αυτά που βλέπω στον πάγκο δεν μου λένε τίποτα.

- Τα μυρίζεσαι τα καλά, Φαγκότε βλέπω. Έλα πίσω να δεις.

Δυο ροφάκια, μια σμέρνα κι ένα τεράστιο χταπόδι στο πανέρι. Πήρα τον ένα ροφό τον πιο μικρό και τον πλήρωσα χωρίς παζάρια, μετρητά κι αδήλωτα. Χαλάλι του του ξανθού καθηγητή που κόντευε να κουφαθεί έτσι βαθιά που βούταγε. Εκεί που ήμουνα πέρασα να πω ένα γειά στον γαμπρό απ' το Σικάγο του Βαλυράκη κι έφυγα μ' ένα κουτί γαρίδες έξτρα άσσο, πελώριες. Βιομηχανικά μεταλλαγμένες πιθανόν, το μέγεθός τους ήταν τερατώδες αλλά έκαναν πολύ καλή εντύπωση για τον λόγο που τις ήθελα. Και για να μην αφήσω παραπονεμένη την υπόλοιπη οικογένεια, πέρασα κι απ' τον πεθερό, τον γνήσιο Βαλυράκη να πάρω ένα πικάντικο τσορίζο (καυτερό σαλάμι απ' την χώρα των Βάσκων), ένα καλό μπαλσάμικο κι ένα θυμαρίσιο μέλι και κατόπιν στο σούπερ-μάρκετ για τα υπόλοιπα. Με τα ψώνια κρεμασμένα στην ποδιά της Βέσπας γύρισα σπίτι να ετοιμαστώ.

Έκανα πρώτα τρία πυρίμαχα κρεμ μπρουλέ με κρέμα γάλακτος 40% λιπαρά και κρόκους γι' απαιτητικές χοληστερίνες με γνήσια βανίλια που έξυσα τους κόκκους και τα έβαλα στο φούρνο σε μπαιν μαρί και χαμηλή θερμοκρασία. Μετά καθάρισα τις γαρίδες-τέρατα και τις έβαλα να μαριναριστούν σ' ένα μπολ με μπαλσάμικο, μέλι και μια ιδέα μουστάρδα. Κατόπιν, μπήκα στο χειρουργείο, να βγάλω δυο φιλέτα χωρίς κόκκαλα απ' τον ροφό και μ' αυτό που βγάζουνε τα κορίτσια τα φρύδια τα μικρά κοκαλάκια που εξέχανε. Τύλιξα τα δυο φιλέτα σε μεμβράνη και ότι είχε περισσέψει μαζί με τα κεφάλια απ' τις γαρίδες σ' ένα κατσαρολάκι με κρύο νερό να βράσουν μερικές ώρες να πάρω το ζουμί τους προσθέτοντας μέσα ένα πράσινο γλυκολέμονο που το λένε και λάιμ. Είχα βρει κι ένα κτήμα Ασύρτικο Σαντορίνης που το έβαλα στο ψυγείο να δροσίσει. Ξέχασα ίσως ν' αναφέρω πως το νέο Παλάτσο ήταν κουζινικά εξοπλισμένο σχεδόν τέλεια, δεν είχα κάνει τσιγκουνιές και είχε τα πάντα, ακόμα κι αυτό το διαολάκι που κόβει τις πατάτες σπινάλ. Οι κρεμ μπρουλέ (μπρυλέ;) είχαν ψηθεί και όταν κρύωσαν μπήκαν στο ψυγείο. Στο μαχαίρι του μίξερ διέλυσα μερικά κομμάτια τσορίζο που έγιναν σαν χοντρή σκόνη-μικρό χαλίκι και στο τέλος τους πρόσθεσα μερικά κομμάτια από αποξηραμένες ντομάτες Ιταλικής προέλευσης στραγγισμένες απ' το λάδι που τις περιέβαλε και μέσα σ' αυτό το μίγμα έβαλα τα δυο φιλέτα ψάρι να περιμένουν. Έβρασα ένα φλυτζάνι ρύζι αρμπόριο και αφού το βουτύρωσα καλά στο τέλος το έβαλα στο ψυγείο να σφίξει το βούτυρο. Κατόπιν, έβγαλα τις γαρίδες απ' την μαρινάδα τους και την έβαλα στην φωτιά να μειωθεί και σχεδόν να καραμελώσει. Το ζουμί απ' τα ψαρικά που είχε μείνει πολύ λίγο, το στράγγισα και στο ζουμί έτριψα το ξύσμα από ένα γλυκολέμονο, αλάτι και άσπρο πιπέρι και το άφησα να περιμένει σκεπασμένο. Είχα τελειώσει την προπαρασκευή. Δεν έμενε παρά να κάνω ένα μπάνιο, να ξυριστώ ή όχι και να πάω στο ραντεβού μου. Ο Γάτος τριβότανε στην γάμπα μου όλη αυτή την ώρα με την μύτη σπασμένη απ' τις μυρωδιές αλλά δεν τόλμησε ν' ανέβει ούτε σε καρέκλα. Η ανταμοιβή του ήτανε αυτά που περίσσεψαν απ' το ζουμί των ψαρικών με δυο φέτες ψωμί στο μίξερ και στο μπολ του. Το καταφαχτιστήθηκε και γλειφότανε συνέχεια μετά. Είχα καιρό για

καφέ τσιγάρο ή Τζακ τσιγάρο. Κι έκανα καφέ επειδή το διαολάκι που βγαίνει πάνω στο
συννεφάκι είχε την μορφή του Μακντάφ απ' τον Μάκβεθ του Σαίξπηρ που έλεγε

*"Το ποτό είναι καλό για να διεγείρει την επιθυμία αλλά μειώνει δραστικά τις
επιδόσεις."*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Just one of those things

Πάρκαρα την Τορίνο ακριβώς μπροστά απ' την έξω πόρτα του αρχοντικού του Κατσαρού στις 8 παρά πέντε και η Νίκη άνοιξε την πόρτα και βγήκε στις 8 ακριβώς. Φορούσε τα ίδια ρούχα μ' αυτά που φορούσε το μεσημέρι και αν δεν τα είχε εις διπλούν θα έπρεπε να τσεκάρω αν είχε κάνει μπάνιο. Άμα η γυναίκα που βγαίνω μαζί της δεν μυρίζει σαπούνι την παρατάω σύζυλη αμέσως. Στο λίγο φως της πόρτας που άνοιξε είδα ξανά ότι ήταν πανέμορφα σέξι και μοσχοβόλησε η Τορίνο σαπούνι. Όχι άρωμα, φτηνό η ακριβό, σαπούνι. Καλά ξεκίνησε

- Μ' έχει φάει η περιέργεια όλο τ' απόγευμα. Αναρωτιέμαι τι με περιμένει.

- Υπομονή, δεν πάμε μακριά. Αν δεν ήσουν ντυμένη δημόσιος κίνδυνος μπορεί να πηγαίναμε και με τα πόδια.

Έκανε τον γύρο του σπιτιού χαζεύοντας κάθε γωνία με τον Γάτο να κόβει κυκλικές βόλτες γύρω της και να την περιεργάζεται. Μερικές φορές κούνησε το κεφάλι της με επιδοκιμασία, άλλες αδιάφορα αλλά ο Γάτος μου έκανε σήμα όταν τρίφτηκε στην γάμπα της. Εγκρίνεται. Μπορείς να προχωρήσεις. Πήρε μετά το αυτοκρατορικό του τουπέ και σκαρφάλωσε στην γωνία του στον καναπέ με το κεφάλι ανάμεσα στα πόδια του.

- Θέλεις ένα απεριτίφ; Τι μουσική σ' αρέσει;

- ..Δεν τολμώ καν να σκεφτώ για μουσική μαζί σου, Φαγκότε. Ή μήπως προτιμάς το Αλύπτη; Ότι πιεις εσύ.

- Το δικό μου απεριτίφ δεν πίνεται. Καλύτερα να σου βάλω ένα ποτήρι κρασί.

- Και τι είναι το δικό σου ορεκτικό που δεν πίνεται;

- Ένα κουμπί. Αν ξεκούμπωνες το πρώτο κουμπωμένο στο πουκάμισό σου θα ήμουν καλυμμένος από ορεκτικό.

Γέλασε αυτάρεσκα και το ξεκούμπωσε.

- Όταν αρχίσεις να με κοιτάς στα μάτια μπορούμε να μιλήσουμε.

- .. Νίκη, μωρό μου, έχω δει πάρα πολλά βυζιά στην ζωή μου μέχρι σήμερα αλλά αυτό το ζευγάρι που φοράς είναι για παγκόσμιο κύπελο. Για τί θέλεις να μιλήσουμε πρώτα;

- .. Για τον Αλύπτη.

- .. Στάσου μια στιγμή να βάλω τις γαρίδες στο φούρνο.

Ανέβηκα τα δυο σκαλιά που πήγαιναν στην εντοιχισμένη κουζίνα, άλειψα τις γαρίδες μ' εκείνο το καραμελωμένο υγρό που είχε μείνει μ' ένα πινέλο και τις κάλυψα μετά με σουσάμι. Σ' ένα μεταλλικό πιάτο και στο φούρνο στους 200.

- .. Θα πρέπει ίσως να μάθεις πρώτα πως με έλεγαν πριν. Η θρήσκα η μάνα μου που λες, είχε αποφασίσει να με βγάλει Θεόφιλο 'η Θεόδωρο, τα μπερδεύω, φίλο ή δώρο του Θεού. Ο Πατέρας μου ο άθεος και τζαναμπέτης, σε συνεργασία με τον νονό μου, το ίδιο άθεο και περισσότερο τζαναμπέτη, στην βάπτισή με έβγαλαν Σουλπίκιο. Η μάνα μου λιποθύμησε, ότι γράφει δεν ξεγράφει και μόλις συνήλθε μας εγκατέλειψε και τους δυο. Με μεγάλωσε ο πατέρας μου μόνος του και ήταν τόσο καλός που δεν μου επέτρεψε ούτε καν να το σκεφτώ να τον μισήσω για τ' όνομα που κουβάλαγα.

- Άκου Σουλπίκιος! Πού το βρήκε ο αθεόφοβος;

- ..Από μια μεγάλη διάσημη εκκλησία στο Παρίσι. Άγιος Σουλπίκιος, της καθολικής εκκλησίας.

-..Κι εσύ το άλλαξες σε άγιο της ορθόδοξης εκκλησίας, υποθέτω.

- Ναι, επειδή είμαι θεοσεβούμενος. Η αλήθεια είναι ότι πέθανε ο πατέρας μου και δεν είχα πια την υποχρέωση και σε κάτι μεταξύ σοβαρού κι αστείου, ένας φίλος, ο Αυγέρος ονόματα δεν λέμε υπολήψεις δεν θίγουμε, μετά από μερικά ποτάκια στο Φαγκότο μας είπε για τον Άγιο Αλύπητο και κόλλησα. Ο ληξίαρχος πολύ το φχαριστήθηκε που από καθολικό όνομα πήρα ορθόδοξο και δεν ρώτησε πολλά-πολλά. Μου άρεσε η ετυμολογία του, όχι οι ιστορίες, αληθινές ή παραμύθι δεν ξέρω, που συνοδεύουν τον άγιο. Στερητικό -α- και λύπη, σαν επίθετο χαρακτηρίζει κάποιον που δεν λυπάται.

-..Κι εσύ δεν λυπάσαι ποτέ δηλαδή;

-..Αν είναι να κάνεις κάτι και μετά να λυπάσαι που το 'κανες τότε χέσε μέσα. Όχι, ούτε λυπάμαι ούτε μετανιώνω. Κι αν κάποτε έβλαψα κάποιον δεν είχα πρόθεση και δεν λυπάμαι. Για ν' αφήσουμε κατά μέρος την απύθμενη υποκρισία της μετάνοιας.

-..Άθεος κι εσύ δηλαδή, σαν τον πατέρα σου.

-..Όλοι στις μέρες μας έχουν κάποιο κουσούρι. Άλλοι έχουν έλκος στομάχου, άλλοι βάζουν ψωλή στον κόλο τους...εγώ είμαι άθεος. Σιγά ! θα μας καούν οι γαρίδες.

Ωραία μύρισε όταν το έβγαλα απ' τον φούρνο, ο Γάτος σήκωσε την κεφάλα του περίεργα με την μυρωδιά, σέρβιρα από δύο στο κάθε πιάτο και με το καραμελωμένο πηχτό σορόπι που είχα ξεστάνει έκανα αφηρημένα σχέδια στις άκριες του πιάτου με μαχαίρι και πιρούνι. Σέρβιρα, έβαλα κι ένα ποτήρι ασύρτικο στον καθένα και

-..Καλή όρεξη Νικολέττα, καλώς όρισες.

-..Ρε συ, μόνος σου τα μαγείρεψες όλα;

-..Τίποτα δεν ξέρεις ακόμα, Νίκη. Μόνον τ' όνομα. Και είναι ήδη πάρα πολύ για την ώρα. Στην υγεία σου.

-..Αυτό που τρώω, Βάρδα, δεν μου 'ρχεται το Αλύπητε, γαμώ το, είναι υπέροχο.

Συγχαρητήρια. Πρέπει ν' ανοίξεις εστιατόριο.

- Γιατί; Δεν είναι καλό το Ιδιωτικός ντετέκτιβ;

-..Επικίνδυνο ακούγεται.

-..Καθόλου... για τους φίλους. Για τους εχθρούς ίσως. Διάλεξε στρατόπεδο τώρα που μπορείς γιατί αργότερα μπορεί να είναι πολύ αργά. Πάω να ετοιμάσω την συνέχεια και θα καπνίσω. Αν θες κάπνισε κι εσύ.

- Δεν καπνίζω και σε παρακαλώ να μην το κάνεις κι εσύ μπροστά μου κι ας είσαι και στο σπίτι σου. Σε παρακαλώ.

- Τσάμπα; Ίσως αν ξεκούμπωνες άλλο ένα κουμπάκι...

- Αν με θέλεις ξέβυζη στο τραπέζι, Βάρδα πες το χωρίς υπαινιγμούς.

- Όχι, όχι, δεν κατάλαβες και μην το χαλάσεις και το βγάλεις εντελώς. Ένα κουμπί φτάνει, είναι πολύ πιο αισθησιακό.

- Σαν το φαγητό σου, κατάλαβα. Θα παίξουμε με τίς αισθήσεις.

- Βλέπεις που πιάνεις πουλιά στον αέρα άμα θέλεις; Πάω να μας ετοιμάσω.

Πρώτα έβγαλα το βουτυρωμένο ρύζι απ' το ψυγείο και με βρεμένα χέρια έκανα 6 ρυζόμπαλλες σε μέγεθος καρυδιού που τις κύλησα πάνω σ' ένα πιάτο με τριμμένη γαλέτα. Τις έβαλα προσεκτικά σε μεταλλικό πιάτο και κατευθείαν στο φούρνο γιατί ήθελαν περισσότερη ώρα απ' το ψάρι. Κατόπιν, σ' ένα μικρό οβάλ πυρέξ έβαλα δυο σταγόνες λάδι και στριφογύρισα τα φιλέτα του ροφού και αφού τα ξάπλωσα τα κάλυψα με το μίγμα τσορίζο-ντομάτα λιαστή και τα έβαλα στο φούρνο πέντε λεπτά μετά απ' τις ρυζόμπαλλες. Ήθελαν κάνα τέταρτο-είκοσι λεπτά για να γίνουν κι είχα σκάσει για τσιγάρο. Έλα όμως που το είχε ξεκουμπώσει το κουμπάκι που

ήταν η αμοιβή μου, πράγμα που έκανε την παράβαση... παράβαση. Βάλθηκα λοιπόν να χαζεύω το άνοιγμα του πουκαμίσου στο στήθος της σαν ηλίθιος περιμένοντας να ψηθεί το ψάρι.

- Εκτός απ' το να κοιτάς ξέρεις να κάνεις και τίποτ' άλλο;

- ..Πολλά ξέρω. Βιάζεσαι;

- ..Όχι ακριβώς αλλά να, κοριτσάκι είμαι κι εγώ, δεν είμαι από πέτρα.

Λέγοντας αυτό ήρθε κι έκατσε στα γόνατά μου μ' ανοιχτά τα πόδια καβάλα, πήρε το πρόσωπό μου στα χέρια της και με φίλησε. Υγρά και με την γλώσσα αλλά όχι αχόρταγα, παιχνιδιάρικα. Σε τέτοιες καταστάσεις ένα μέρος του εγκεφάλου μου μετατοπίζεται στ' ακροδάχτυλά μου και δεν μπορώ να τα ελέγξω, λειτουργούν αυτόνομα. Βρέθηκα να χαϊδεύω το στήθος της κι ανακάλυψα δυο πράγματα. Πρώτον ήταν γνήσιο και ολ νάτσουραλ χωρίς επεμβάσεις και δεύτερον οι ρώγες της είχαν γίνει σκληρές σαν πέτρα. Κάπου εκεί έκανε ντίν το κουδούνι του φούρνου και... συγγνώμη μωρό μου, μην το φάμε καμμένο. Τα έβγαλα απ' το φούρνο πάνω στον πάγκο και ξαναγύρισα στην καρέκλα όπου την τράβηξα πίσω στην προηγούμενη θέση.

- Καίει πολύ ακόμα. Ας τ' αφήσουμε να κρυώσει για κάνα δυο ώρες.

- Ποιος βιάζεται τώρα, Βάρδα; Όταν λες θα μου κάνεις το τραπέζι να μου το κάνεις.

Άντε να το σερβίρεις αυτό που μυρίζει υπέροχα.

Δεν είχε άδικο για να λέμε και του στραβού το δίκιο. Σέρβιρα το κάθε φιλέτο με τον ψιλοκαμμένο καβαλάρη του σ' ένα πιάτο, δίπλα τρεις ρυζόμπαλες στον καθένα και μια κουταλιά από το ζωμό των ψαρικών με το γλυκολέμονο που την είχα φουσκώσει και δέσει με χτυπημένο βούτυρο.

- ..Όλα αυτά για μένα, Αλύπιε; Δεν το πιστεύω.

- Και καλά κάνεις επειδή περισσότερο είναι για μένα. Τι νομίζεις; Πίτσες και σουβλάκια τρώω συνήθως. Ή μήπως πιστεύεις πως πέφτω πάνω σε θηλυκό της δικής σου ποιότητας κάθε μέρα;

- .. Ρε κωλόπαιδο, έχεις πολλούς τρόπους να κάνεις μια γυναίκα να νοιώσει όμορφα.

- Λες ε; Για πες μου τρεις.

- ..Πρώτον φιλάς υπέροχα, δεύτερον μαγειρεύεις υπέροχα και τρίτον λες απίθανες μαλακίες αλλά τις κάνεις ν' ακούγονται υπέροχα.

- Θα σε τιμωρήσω μετά το επιδόρπιο.

- Αμήν και τότε.

Το έφαγε όλο, όπως κι εγώ άλλωστε, σαν φρούτο τρώγεται το ψάρι και τούτο ήταν ειλικρινά πολύ νόστιμο. Με δροσερό ασύρτικο, τ αεράκι της θάλασσας απ' τ' ανοιχτά παράθυρα και την Μπίλυ Χόλιντνι να τραγουδάει μέσα απ' τα συκώτια της "Just one of those things ", αφού μάζεψα τα πιάτα, της είπα.

- Εγώ, ανάμεσα στα πιάτα, καπνίζω. Αυτό μου το απαγόρευες και μου το αντικατέστησες με κάτι άλλο. Το θέλω τώρα!

Το ξεκούμπωσε εντελώς το πουκάμισο όταν ήρθε να κάτσει καβάλα στα γόνατά μου και το φιλί της έγινε πιο επιθετικό. Όταν σταμάτησα να την φιλάω στο στόμα και κατέβηκα νοτιότερα άρχισε να κουνάει τους γοφούς της πάνω μου. Η κρεμ μπρουλέ θα έπρεπε να περιμένει. Αυτά τα λίγα που κρύβαμε μες στα σορτσάκια μας είχαν πάρει φωτιά. Ο καναπές του Γάτου έγινε πεδίο μάχης. Κάποια στιγμή κατά την διάρκεια των εχθροπραξιών μου ψιθύρισε σιγά στ' αυτί.

- Αλύπητα, Βάρδα, αλύπητα. Επιβεβαίωσέ το.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Stella by starlight

- Κάπνισέ το να πάει στο διάολο αφού δεν το αντέχεις, ρε σύ. Ήταν υπέροχα, στο χαλαλίζω.

Ήμασταν επάνω, ξαπλωμένοι και γυμνοί στο κρεβάτι μου. Πριν απ' αυτή την στιγμή είχαν συμβεί πολλά και διάφορα, για τα οποία το μόνο που θα μάθετε είναι πως σε κάποιο σημείο, έβγαλα τα πυρίμαχα με την χοληστερίνη απ' το ψυγείο, τους κάλυψα την επιφάνεια με καστανή ζάχαρη και μ' ένα καμινέτο υδραυλικού την καψάλισα να καραμελώσει και να κάνει κρούστα από πάνω, η πασίγνωστη κρεμ Καταλάν που οικειοποιήθηκαν οι Γάλλοι και την ονόμασαν κρεμ μπρουλέ. Ήδονή για την γλώσσα, δυναμίτης για την χοληστερίνη. Η γνώσια η σπιτική παναπεί, όχι του εμπορίου σε φακελάκι. Μετά απ' αυτό ανεβήκαμε επάνω για το δεύτερο ημίχρονο που παραδόξως διήρκεσε διπλάσιο χρόνο απ' το πρώτο και είχε και παράταση και πέναλτι.

- Δεν θέλω να το χαλάσω, Νίκη γλυκιά μου αλλά πρέπει να μιλήσουμε λιγάκι για την Στέλλα. Το πρωί πάω Αθήνα με το πρωινό και θα περάσω κι απ' την γειτονιά της να ρωτήσω.

- Απλά θα επιβεβαιώσεις αυτά που θα σου πω. Η Στέλλα δεν είχε μυστικά μ' εμένα. Τι θέλεις να μάθεις;

- Τα πάντα, πες τα μου όλα απ' την αρχή και θα κρατήσω μόνον αυτά που μ' ενδιαφέρουν.

- Γεννήθηκε Μαρμάρογλου σ' ένα μικρό προσφυγικό στην Κοκκινιά. Οικογένεια μ' έξι παιδιά, η Στέλλα ήταν το πέμπτο. Στούρνος στο σχολείο αλλά νοστιμούλα και πεταχτή είχε πολλές εφηβικές εμπειρίες, έτσι για να πούμε λιγάκι κομψά το άλλαζε γκόμενους σαν τα πουκάμισα, νοστιμούλα και σέξι όπως ήταν την είδε μοντέλο και τραγουδίστρια και κατέληξε να τραγουδάει σε σκυλάδικα. Σ' ένα τέτοιο την λιμπίστηκε ο Γραβαράκης και τον τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί επειδή έμεινε έγκυος και δεν το 'ριχνε παρά τα λεφτά που της έριξε στα πόδια της ο Αντρέας. Η κοπέλα ήθελε να παντρευτεί και να ζήσει πλούσια ζωή κι ο Γραβαράκης ήταν το τέλειο θύμα. Το είχε σχέδιο όπως μου εκμυστηρεύτηκε μια μέρα. Μόνον με πλούσιους τον έπαιρνε και χωρίς προφυλάξεις για να μείνει έγκυος και να ξεφύγει απ' την μιζέρια. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες για το πως μπήκε στον κύκλο μας αλλά το μόνο που θα σου πω είναι πως η αδυναμία της για τον Λεό είναι υποχονδριακή. Απ' την ημέρα που γεννήθηκε όλος ο κόσμος της Στέλλας ήταν ο γιός της. Έμαθε μπριτζ κι έκανε και καμιά ξεπέτα κάπου-κάπου διότι ο Γραβαράκης μάλλον την είχε στην νηστεία. Παρένθεση εδώ, ούτε στο μικρό σου δαχτυλάκι δεν φτάνει ο Γραβαράκης σαν εραστής, έτσι για να το ξέρεις Αλύπτε.

- Τον έχεις πάρει και ξέρεις; Παλιόπαιδο.

-.. Στον κύκλο μας και σε μικρή επαρχιακή πόλη, γαμιόμαστε μεταξύ μας αν σ' ενδιαφέρει και άλλοι το ξέρουν κι άλλοι όχι. Ο δικός μου παρεκτράπει με άπλυτες τουρίστριες και τον έστειλα. Το παιχνίδι έχει τους κανόνες του.

-.. Και τί δουλειά έχεις μαζί μου απόψε; Δεν είμαι του ... κύκλου σου.

-.. Δεν είσαι κι άπλυτος! Μιλάς Ελληνικά και μαγειρεύεις υπέροχα. Και το νιώθω το χεράκι σου που κατεβαίνει κάτω απ' την πλάτη μου.

-..Αν δεν σ' αρέσει να σταματήσω.

- Μην λες ανοησίες, δεν σου πάει. Να ελπίζω ότι θα το αντικαταστήσεις με την γλώσσα σου;

..Αχόρταγη μου φαίνεσαι και δεν το λέω με παράπονο. Από πότε έχεις να κάνεις σεξ;

- Στάσου, τι ήμαστε σήμερα; Τετάρτη; Τρίτη, Δευτέρα, Κυριακή...πριν ένα χρόνο.

..Αμαρτίες ενός χρόνου θα πληρώνω, κατάλαβα.

Εδώ κάναμε ένα διάλειμμα στην αφήγηση για την Στέλλα και τ' αλλαζοκώλια των πλουσίων και ότι έγινε emπίπτει στον νόμο περί ασέμων. Δεν ήμουνα τραβάτε με κι ας κλαίω. Η Νίκη είχε τέλειες αναλογίες και τα πιο όμορφα βυζιά που είχα δει στην πολυτάραχη ζωή μου. Έχω μια αδυναμία στα γυναικεία βυζιά, τ' ομολογώ. Είναι άλλωστε και το βασικό σημείο στο οποίο διαφέρουν οι γυναίκες. Παλιά, κάποιος μου είπε αστεεινόμενος προφανώς ότι οι Κινέζες το έχουν οριζόντιο αλλά το τσέκαρα. Πλάκα μου έκανε, κάθετο ήτανε. Λιγότερο τριχωτό απ' τα συνηθισμένα το Κινέζικο αλλά κάθετο, όχι οριζόντιο. Τα βυζιά όμως... ααα!!! Εκεί έχει για όλα τα γούστα. Ίσως τελικά αυτό να ναι που μας τρελαίνει εμάς τους άνερες. Διότι αν ήταν όλες ίδιες, θα παίρναμε μια απ' τον σωρό και θα ψάχναμε ψυχικά χαρίσματα αλλά φευ... κόωλο, γάμπες και βυζί κοιτάμε πρώτα.

- Θα πιείς κάτι;

- Και θα πιώ και θα καπνίσω, Βάρδα, και σοκολατάκι θα φάω. Δεν τελειώσαμε ακόμα.

- Θα πάρω το πρωινό γι' Αθήνα, ξέρεις.

- Ναι, καλά, σαν να μου λες ότι δεν αξίζω ένα ξενύχτι. Τι άλλο θέλεις να μάθεις για την Στέλλα;

..Για τις ξεπέτες της. Ειδικά την τελευταία. Την πιο πρόσφατη.

- Εδώ γίνεται περίεργο το ζήτημα. Επειδή κάμποσα χρόνια τώρα η Στέλλα παίρνει ναύτες απ' τον Ναύσταθμο για μια και μοναδική φορά, είναι κοντά έξι μήνες που τον παίρνει με τον Μπακάκη. Τον ξέρεις;

..Εξ' όψεως μόνο αλλά έχω ακούσει διάφορα. Μικρή πόλη και ο κόσμος μιλάει πολύ. Ποτέ για τα δικά του σκατά αλλά πάντα για τα σκατά των άλλων. Κι αν σε μεγάλες πόλεις χάνονται στην πολυκοσμία, στις μικρές μένουν.

..Ούτε τα μισά δεν ξέρεις. Τι ξέρεις για τον Μπακάκη;

..Μεγαλοεργολάβος κι αυτός κι ανταγωνιστής του Γραβαράκη. Ματσωμένος αλλά όχι το ίδιο πλούσιος όπως ο άλλος.

..Μέσα είσαι στα βασικά. Εδώ όμως έχουμε μια κλασσική περίπτωση Ιζνογκούντ που θέλει να γίνει χαλίφης στην θέση του χαλίφη. Ο Μπακάκης κάνει ακριβώς ότι κάνει ο Γραβαράκης λίγο μεταχρονολογημένα. Και την Στέλλα, δεν είμαι σίγουρη ότι την ... αγάπησε. Το κάνει για να την βγει στον Αντρέα.

..Στο μπριτζ δεν τον έχω δει, αν κάνει ότι ο άλλος.

- Στην λέσχη στα Δικαστήρια θα τον δεις στην πόκα με τρελά χτυπήματα. Χαρτόμουτρο αλλά όχι στο μπριτζ. Για τις εικόνες τι ξέρεις;

- Δεν κατάλαβα;

- Α! δεν ξέρεις! Ο Γραβαράκης είναι συλλέκτης, μπορεί και έμπορος, σπανίων εικόνων κι από πίσω τον ακολουθεί κατά πόδας ο Μπακάκης.

..Αυτά ομολογώ δεν τα ήξερα. Για λέγε.

- Δεν γνωρίζω λεπτομέρειες! Ξέρω όμως πως ο Γραβαράκης έχει διαμορφώσει το υπόγειο στα Κουνουπιδιανά για να τις φυλάει. Θα μου πεις γιατί το πούλησες;

..Δεν έχει απολύτως καμία σημασία. Το έχουν πει τόσοι πολλοί πριν από μένα που ότι και να πω εγώ θα είναι ψέμα. Το έτσι μου κάπνισε σου κάνει σαν απάντηση;

- Όχι ακριβώς αλλά δεν νομίζω πως έχεις άλλη. Σε πειράζει να μην κοιμηθείς καθόλου μέχρι το πρωί και τ' αεροδρόμιο;

..Ανήθικες προτάσεις μου κάνεις. Τι έχεις στο νου σου;

- Το δεύτερο ημίχρονο.

..Το παίζαμε. Στο τέταρτο ήμασταν αν έχεις χάσει το μέτρημα.

..Για το εκτός έδρας μιλάω. Να στα πάω με λεπτομέρειες για να καταλάβεις, χαζοβιόλη.

Θα μου εμπιστευτείς το αμάξι σου να σε πάω στο αεροδρόμιο το πρωί και να έρθω το βράδυ να σε πάρω και να σε πάω... κάπου αλλού, σε δικό μου μέρος για το δεύτερο ημίχρονο.

..Σαν ιδέα δεν είναι κακή αλλά να σου εμπιστευτώ την Τορίνο;;!!!

..Θα σου πάρω άλλη ρε χαμένε αν πάθει τίποτα. Τι άλλο να σου πω; Ότι είμαι καλή οδηγός και δεν είχα ποτέ ατύχημα;

..Σύμφωνοι. να πάω δηλαδή να ετοιμάσω κάτι να τσιμπήσουμε πριν ξημερώσει.

..Στα γρήγορα όμως γιατί έχω άλλα στο νου μου σαν κατευόδιο.

..Θα μου κάνεις παρέα κάτω;

- Ξεβράκωτη;

..Βάλε μόνο το πουκάμισο και μην το κουμπώσεις κι εγώ θα βάλω ένα σορτς. Όχι από ντροπή αλλά για λόγους αισθητικής. Να φτιάχνω τηγανίτες με την μαλαπέρδα να κουνιέται σαν εκκρεμές είναι γελοίο.

..Τηγανίτες, ε ; Με καρύδια και μέλι;

..Δεν μου χρειάζονται, τρώω πολύ κόκκινο κρέας. Με μαρμελάδα μύρτιλλα μ' αρέσουν καλύτερα.

..Το ταλέντο σου στην μαγειρική είναι εφάμιλλο με το ταλέντο σου στο σεξ, Αλύπτη και σ' ακολουθώ τυφλά.

- Ναι, αλλά κόψε αυτό το Αλύπτη σε παρακαλώ μην το συνηθίσεις και το λες πάρα έξω. Λέγε με Βάρδα καλύτερα.

- Θα το κρατήσω μόνον για ιδιαίτερες στιγμές, στο υπόσχομαι.

Κατεβήκαμε κάτω και βάλθηκα να ψάχνω στα ντουλάπια να βρω ένα φάκεν φακελάκι ξερή μαγιά για τις τηγανίτες αλλά το θέαμα ήταν για να μ' αποσυντονίζει. Εάν δεν έχετε δει καλλίγραμμη γυναίκα με καταπληκτικά βυζιά να κυκλοφορεί γυμνή φορώντας μόνο ένα ανοιχτό άσπρο αντρικό πουκάμισο στην κουζίνα σας στις 5 το πρωί δεν μπορείτε να καταλάβετε για τί μιλάω. Η μαγιά βρέθηκε, ο χυλός έμεινε να περιμένει λίγο και στο μεταξύ έβαλα τον καφέ να στάζει και μια κονσέρβα στον Γάτο που στριφογύριζε στα πόδια μου.

..Πως τον λένε;

..Εγώ τον λέω Γάτο, άλλοι που τον άκουσαν να τραγουδάει τον λένε Φίγκαρο. Όπως σε βολεύει.

- Μ' αρέσει το Φίγκαρο. Έχει προσωπικότητα.

Αν δεν το καταλάβατε, ο Γάτος απέκτησε όνομα. Τον έβγαλαν Φίγκαρο. Ποιος είμαι εγώ για να 'χω αντίρρηση; Οι τηγανίτες μου δεν ήταν η πρώτη φορά που έκαναν εντύπωση ούτε η πρώτη φορά που είχαν παρενέργειες. Ένα ολόκληρο χρόνο αγαμίας είχα να ξεχρεώσω σε μια κοπέλα που χωρίς να κάνει τίποτα ήταν ερέθισμα για μαλακία, όχι τώρα που ήταν ολόγυμνη και ανυπόφορα σέξι φορώντας ένα άσπρο αντρικό πουκάμισο σαν ρόμπα-κιμονό.

Έγινε έτσι όπως το είχε πει. Όταν ήταν ώρα, ντυθήκαμε και πήγαμε στο αεροδρόμιο με την Τορίνο κι εκεί την πήρε η Νίκη για να επιστρέψει και να έρθει να με παραλάβει αργά το απόγευμα. Στο ταξίδι και στα 20000 πόδια στον αέρα προσπάθησα εις μάτην να βάλω τις σκέψεις μου σε μια σειρά. Η εικόνα της Νίκης γυμνής μέσα σ' ένα άσπρο πουκάμισο ερχόταν

συνέχεια να με πετάξει εκτός. Κάτι μου 'λεγε πως θα υπήρχε επανάληψη. Το ίδιο που μου έλεγε πως ήταν καλοδεχούμενη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Mo better blues

Μ' ένα ταξί κατέβηκα στην λεωφόρο Λαοδικείας, παράλληλο της Πέτρου Ράλλη, πάνω απ' την οποία ξεδιπλώνονται σε κάθετους δρόμους τα προσφυγικά να ψάχνω την οδό Αϊδινίου. Όλοι σχεδόν οι δρόμοι τέτοια ονόματα, Μικρασιάτικα έχουν. Σπίτια ρημαγμένα, στενάχωρα με μικρές αυλές και ξύλινα μπαλκόνια, τα περισσότερα άδεια κι εγκαταλελειμμένα. Τι σκατά περιμένουν ακόμα εκεί είναι αδιευκρίνιστο. Κάποιοι που μεγάλωσαν εκεί ίσως δεν θέλουν να τα εγκαταλείψουν. Το σπίτι της Στέλλας τέτοιο ήτανε. Άδειο, ρημαγμένο κι εγκαταλειμμένο. Τι θα μπορούσε να μου πει; Λίγο πιο κάτω στο απέναντι πεζοδρόμιο μια γριούλα είχε βγάλει μια καρέκλα στον ήλιο μαζί με το πλεκτό της. Μετά απ' τις φιλικές ευγενικές συστάσεις αυτά που έμαθα ήταν ίδια μ' αυτά που μου είχε πει η Νίκη. Καλοπαντρεύτηκαν και τα 4 κορίτσια παρ' όλο που βρωμάγανε τα χνώτα τους απ' την πείνα και τούτη η τελευταία, η πεταχτή τσαπερδόνα πήρε τον καλύτερο. Ποτέ δεν τον είδαμε αλλά μάθαμε πως ήταν απ' την μεγαλόνησο. Εκεί πρέπει να βρίσκεται τώρα η Στέλλα. Ήταν φανερό πως η ενδιαφέρουσα ιστορία της Στέλλας δεν ήταν στην Κοκκινιά αλλά στο Νησί. Τσάμπα βόλτα είχα κάνει αλλά το είχα αποφασίσει πριν γνωρίσω την Νίκη. Καιρός να πάω για την άλλη δουλειά.

Μορντεκάι Εμμανουήλ τον έλεγαν τον Εβραίο στη Ζήνωνος. Με το που μπήκα στην πολυκοσμία και την βουή στην Ομόνοια σαν να πνίγηκα. Το Νησί πέντε χρόνια τώρα μου είχε αλλάξει συνήθειες. Τα γραφεία-έκθεση του Μορντεκάι ήταν στον τέταρτο όροφο, μόνον για μνημένους κι όχι για τους περαστικούς. Ο ευγενικός μουςάτος μου είπε πως τ' αφεντικό δεν συναντάει κανέναν χωρίς ραντεβού αλλά δέχτηκε να του δείξει την φωτό που του μόστραρα. Την πήρε και πήγε στο βάθος του μαγαζιού που ήταν λίγο σκοτεινό αλλά όχι αρκετά για να κρύψει μια σαραντάρια ξανθιά γραμματέα με κότσο και γυαλιά σαν να είχε βγει από διαφήμιση της δεκαετίας του 50. Μέσα από εκείνο το μισοσκόταδο εμφανίστηκε ο γερο-Μορντεκάι με το κλασσικό γιλέκο του πάνω σε άσπρο πουκάμισο. Όχι, μπουκλές και στρογγυλό μαύρο καπέλο δεν φορούσε αλλά φορούσε μια κίπα μόνο. Όταν με πλησίασε μου έκανε νόημα να τον ακολουθήσω και με πήγε σ' ένα μικρό γραφείο που μετά βίας μας χώραγε και τους δύο και σχεδόν ψιθυριστά μου είπε.

- Ενδιαφέρον κομμάτι. Το έχεις μαζί σου;
- ..Δεν είμαι τρελός μέρα μεσημέρι στην Ομόνοια, σεβάσμιε γέροντα.
- ..Αν το φέρεις θα σου δώσω αμέσως ενάμιση εκατομμύριο μετρητά, μαύρα κι αδήλωτα.
- ..Λίγα είναι, Μορντεκάι αλλά δεν έχει σημασία διότι δεν το έχω. Το ψάχνω και δεν είναι ασφαλισμένο. Το κλέψανε.

- Και τι σχέση έχω εγώ μ' όλα αυτά;
- ..Είσαι ο μόνος που μπορεί να το ... διαχειριστεί έμαθα.
- Ποιος στο είπε;
- Το Γκόλεμ. Σοβαρέψου, Μορντεκάι κι αν έχεις κάνει ποτέ καλό σε άνθρωπο άκουσέ με προσεκτικά. Είναι πολύ πιθανόν αυτός, αυτοί, που το κλέψανε να σου ζητήσουν την βοήθειά σου να το ξεφορτωθούν. Αν την φάνε με το ενάμιση που δίνεις γιατί το κομμάτι κάνει πέντε. Εκείνο που σου ζητάω είναι να ξεχάσεις το οποιοδήποτε κέρδος που μπορεί να έχεις από μια τέτοια συναλλαγή και να με πάρεις αμέσως τηλέφωνο. Αυτό μόνο.

- Και τι έχω να κερδίσω; Διότι αυτό που μου ζητάς, αν το κάνω, θα χάσω πολλά.
- Κάτι θα σου βγάλουμε σαν εύρετρα, Μορντεκάι αλλά δεν θα είναι τόσα όσο το κέρδος σου αν πάρεις την καυτή πατάτα. Και δεν μιλάω γι' αστυνομία.
- Γιατί μιλάς τότε; Με τί μούτρα με απειλείς;
- ..Έχεις ακούσει για την Μαφία, Μορντεκάι;
- ..Και βέβαια, είπε και χαμογέλασε με στόμα μπανάνα. Μην μου πεις, θα γελάσω.
- ..Καμία σχέση. Απ' τα μέρη που έρχομαι είναι κάτι ψηλόσωμοι μουστακαλήδες λεβέντες που μετράνε πολύ την μπέσα και την φιλία και μπορεί να γίνουνε χαλί να τους πατήσεις. Έχω κάτι φιλαράκια εκεί που με μια κουβέντα θα έρθουν και τα κάνουν όλα "Νύχτα των Κρυστάλλων". Ξέρεις για τί μιλάω ή να στο κάνω λιανά;
- Δεν θα μου μάθεις εσύ την Ιστορία μας, ανόητε. Μισό εκατομμύριο αμοιβή θα μου δώσεις, τουλάχιστον. Και μην μου κάνεις παζάρια.
- Ούτε παζάρια θα σου κάνω ούτε υπόσχεση θα σου δώσω. Αν βοηθήσεις να βρεθεί το κομμάτι και αν βρεθεί ατόφιο και άσπαστο, θα κάνω ότι μπορώ να το πάρεις το μισό μύριο. Δεν μπορώ όμως να στο υποσχεθώ. Δεν είναι δικό μου. Ντετέκτιβ είμαι κι έχω αναλάβει να το βρω.
- Σύμφωνα.
- Βγάλε μερικές κόπιες απ' τις φωτό για τους φίλους και συναδέλφους σου να το έχουν υπ' όψη τους. Ελεύθερα αν θες να τους φοβίσεις, γιατί αν κάπου, κάποτε βρεθεί σπασμένο για μεταπώληση, όποιος έχει μπλεχτεί...Νύχτα Κρυστάλλων, Μορντεκάι, Νύχτα Κρυστάλλων. Και οι βουνίσιοι μουστακαλήδες που σου ανέφερα Ναζί δεν είναι, τουναντίον μάλιστα, αλλά για κάτι τέτοια γίνονται δέκα φορές χειρότεροι. Τηλεφώνησέ μου αμέσως στο κινητό όταν έχεις κάτι.

Έριξα μαλάγρα και δολώματα με μεγάλα αγκίστρια και θα περίμενα. Το ψάρεμα θέλει υπομονή και το μουνί κυνήγι. Μπορεί και να προλάβαινα οικογενειακό γεύμα με αδερφό και νύφη και πήρα ένα ταξί για Καισαριανή. Έπεσα ακριβώς, κοτόπουλο με μπάμιες το αγαπημένο μου της κυρα-Σούζης, χωρίς πολλές ερωτήσεις ως συνήθως. Καλά; Ναι, όλα καλά, ευχαριστώ και τέλος. Επιστροφή χωρίς απρόοπτα και στο πάρκινγκ του αεροδρομίου... η Νίκη σαν αμαζόνα με δυο βυζιά γερμένη στο φτερό της Τορίνο. Δεν πέρναγε απαρατήρητη, ούτε η Νίκη μες το στενό της τζιν ούτε η Τορίνο.

- Είμαι πτώμα όπως έχεις καταλάβει κι αυτό το ναζιάρικο βλέμμα το θυμάμαι.
- ..Έλα να σε πάω σ' ένα καλό τόπο και στο δρόμο θα σου πω κάτι που διάβασα για τον Θελόνιους Μονκ.
- Έλα!!!! Θα με φάει η περιέργεια.

Δεν με άφησε να οδηγήσω το αυτοκίνητό ΜΟΥ γιατί ήμουν κουρασμένος είτε και έπρεπε ν' αφεθώ στην φροντίδα της.

- ..Τι είπε ρε Νίκη, ο Θελόνιους που δεν το ξέρω;
- .. Ο Μονκ όπως πολύ καλά γνωρίζεις, εργαζόταν μόνο τις νύχτες. Πολλές φορές δε δεν πρόφτασε να κοιμηθεί καθόλου ανάμεσα σε δυο δουλειές. Κάποιος που τον άκουσε να παίζει δυο βραδιές συνεχόμενες χωρίς καθόλου ύπνο ανάμεσα του είπε πως την δεύτερη νύχτα ήταν ασύγκριτα καλύτερος απ' ότι την προηγούμενη. Και ο Μονκ του είπε πως είναι επειδή ο οργανισμός βάζει σε λειτουργία το απόθεμα για να σου δώσει διπλή ενέργεια, μία για την κούραση της προηγούμενης και μία αναγκαία για την τρέχουσα.
- Για επανάληψη των χθεσινών με πας, Νικολέττα; Να επιβεβαιώσουμε τον Θελόνιους Μονκ;
- ..Για ντέντεκτιβ δεν είσαι και τόσο κακός. Πουλιά στον αέρα πιάνεις.

-..Εγώ μοντέλο μόδας ήθελα να γίνω ή Θελόνιους Μονκ του σαξόφωνου αλλά δεν υπήρχαν άλλες ελεύθερες θέσεις. Για σταρ του Χόλυγουντ ήμουν ήδη μεγάλος.

Σταμάτησε στο Μοντέρνο, στο εργαστήριο που είναι στον δυτικό άξονα και μπήκε να παραλάβει τα κουτιά. Από μαγειρική μάλλον δεν πήγαινε καλά αλλά το κέτερινγκ ήταν πρώτης ποιότητας, όχι πίτσες μπλε μπασκλάς(basse classe). Μεξεδομπινελίκια Μοντέρνο.

Στην ερημιά ανάμεσα σε δυο χωριά έκανε δεξιά και σταμάτησε μπροστά σε μια καταπληκτική βίλλα πάνω στο κύμα. Μπροστά ήτανε παρκαρισμένο ένα Γκολφ που είχε μάλλον πολλά χιλιόμετρα στο κοντέρ.

-..Νάτην κι αυτή που ψάχνεις, Βάρδα. Εγώ γι' άλλο σ' έφερα και πάνω σε δουλειά έπεσες.

- Της Στέλλας είναι το Γκολφ;

-..Ναι, αλλά η βίλλα είναι ΔΙΚΙΑ ΜΟΥ! Με όλα της τα σέα και τα μέα. Αποκλειστικά δικιά μου. Η Στέλλα μόνον την χρησιμοποιεί κάπου-κάπου για γαμιστρώνα. Μέσα πρέπει να είναι με γκόμενο που δεν είναι ο Μπακάκης γιατί πάει σπίτι του. Η Στελλίτσα τον παίρνει κι αλλού και δεν ξέρω τίποτα! Η σκρόφα.

Όταν άνοιξε την πόρτα που δεν ήταν κλειδωμένη μας ήρθε η μπόχα. Της είπα να περιμένει έξω και κρατώντας την μύτη μου μπήκα προσεκτικά ανάβοντας το φως. Απ' την μπόχα είχα υποψιαστεί τι θα εύρισκα και δεν ήταν θέαμα για κορίτσια. Η Στέλλα ήταν γυμνή στο κρεβάτι που ήταν άνω-κάτω και τόσο πολύ νεκρή που δεν χρειαζόταν γιατρός να το βεβαιώσει. Είχε μια μεγάλη τρύπα στον κρόταφο απ' όπου είχε τρέξει ένα μικρό ρυάκι αίμα που ήταν ξεραμένο τώρα και φιλοξενούσε μερικές μύγες. Στο χέρι της δεν κρατούσε ακριβώς αλλά ακουμπούσε πάνω σ' ένα Walther των 9 χιλιοστών. Ο μαλάκας που ήθελε να το κάνει να φαίνεται σαν αυτοκτονία ήταν εντελώς ατζαμής. Εκτός απ' τα ρούχα της και την τσάντα της που ήταν άναρχα σκορπισμένα παντού δεν υπήρχε κάτι άλλο που να έδειχνε κι άλλη παρουσία στο δωμάτιο. Για το υπόλοιπο σπίτι δεν μπορούσα να ξέρω, ήταν θέμα για την Σήμανση. Βγήκα έξω που περίμενε η Νίκη και προσπάθησα να είμαι όσο πιο ήρεμος μπορούσα. Υπήρχε κίνδυνος υστερίας.

-..Δεν μπορείς να μπεις μέσα, μωρό μου, ούτε απόψε ούτε για μερικές μέρες. Γι' απόψε σου προσφέρω φιλοξενία στο Παλάτσο. Άκου τώρα και μην βάλεις τις φωνές.

-..Την σκότωσαν;

- Ναι. Και με την Τορίνο μπροστά στο σπίτι σου όλος ο κόσμος θα μάθει για μας.

-..Χεσμένους τους έχω. Τι θα κάνουμε;

-..Θα ειδοποιήσουμε την αστυνομία φυσικά. Θέλεις να μ' αφήσεις να το χειριστώ;

-..Η μάνα μου μου είπε ότι παίζεις μπριτζ με τον αρχηγό της αστυνομίας.

-..Ακριβώς. Στάσου σε μια γωνιά και μην μιλήσεις σε κανέναν εκτός κι αν σε ρωτήσουν. Αλλά και τότε, πριν απαντήσεις να είμαι μπροστά.

-..Εντάξει, είπε και μπήκε αμίλητη στην Τορίνο. Αξιοθαύμαστη ψυχραιμία από γυναίκα που μόλις έμαθε πως η καλύτερή της φίλη ήταν νεκρή.

Ο Παπαδάκης ήταν στο σπίτι του όταν τον κάλεσα στο κινητό. Του είπα τι συμβαίνει και μετά από μισή ώρα ήρθαν όλοι μαζί. Ιατροδικαστής, εισαγγελέας, Σήμανση και Ασφάλεια μαζί μ' ένα ασθενοφόρο. Εξήγησα στον Παπαδάκη τι είχε συμβεί, με άφησε μερικές φορές για να δώσει οδηγίες και όταν τελικά κατάφερα να του τελειώσω αυτά που είχα να του πω, μου είπε.

- Πάρε την κοπέλα και φύγετε αμέσως, κουβέντα σε κανέναν μέχρι αύριο το πρωί στις 9 που θα είστε κι οι δύο στο γραφείο μου. Πρέπει να καταθέσετε κι επειδή σε ξέρω, μπορεί να περιμένει μέχρι αύριο. Φρόντισε να ηρεμήσεις την κοπέλα μέχρι τότε.

- Ευχαριστώ, αρχηγέ. Θα είμαστε εκεί στις 9 ακριβώς.

- Ρε συ; Την φυστίκωσες την Κατσαρού; Μεγαλοπιάνεσαι, Βάρδα.
- Έλα τώρα, αρχηγέ! Μην το κάνεις βούκινο.
- ..Από μένα μην φοβάσαι. Σαν κομπλιμάν στο είπα αν δεν το κατάλαβες. Απ' το βαρέλι με τα σκατά να δούμε πως θα βγούμε, κι εσύ κι εγώ.
- ..Εγώ γιατί, αρχηγέ;
- Αύριο το πρωί, Βάρδα. Αύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΦΤΑ

Footprints

Έβαλα την Τορίνο στην θέση της, κατέβασα τα κουτιά με τα φαγώσιμα απ' το κέτερινγκ, δεν θα 'χανε χαλάσει γιατί να έχουν χαλάσει; Και δεν πρόλαβα να τ' ακουμπήσω στο πάγκο της κουζίνας ούτε να γεμίσω το μπολ του Γάτου που έκοβε βόλτες στα πόδια μου. Η Νίκη με τραβολόγαγε στην σκάλα και γδυνότανε.

- Τρεις μαλακίες έχω παίζει απ' το πρωί που έφυγες κι έχω πάρει φωτιά όλη μέρα. Είναι επείγον.

- Μόλις πέθανε η καλύτερή σου φίλη ρε συ, κι έχεις όρεξη για τέτοια;

- Όρεξη μπορεί να μην έχω αλλά έχω φωτιές που με καίνε στην κοιλιά. Ένα στα γρήγορα στο ντους και μετά τα λέμε.

Ξέρετε πως είναι στο ντους, δεν θα σας το μάθω εγώ. Αυτό όμως ήταν αχόρταγο και βίαιο, γεμάτο πάθος. Αλλά όπως έχουμε πει, όλα τα είδη σεξ είναι βίαια έως πολύ βίαια με μόνον αποδεκτό το γλειφομούνι. Τέτοιο όμως δεν είχε στο ντους

Τα μπινελίκια απ' το Μοντέρνο ήταν πολύ νόστιμα, ουδεμία έκπληξις. Άνοιξα ένα μπουκάλι Αγιοργεϊτικό για να χαλαρώσουμε τρώγοντας, η Νίκη το είχε εμπεδώσει το μάθημα και φόραγε ένα δικό μου πουκάμισο ξεκούμπωτο μπροστά πάνω απ' την γύμνια της.

- Πες τα μου όλα τώρα.

-..Ο γκόμενος της Στέλλας είναι ο Μπακάκης κι ετοιμαζόταν να τον εγκαταλείψει τον Γκραβαράκη αλλά κόλλαγε με το παιδί. Αυτοί μπορεί φαινομενικά να είναι εχθροί κι ανταγωνιστές αλλά εγώ πιστεύω πως κάνουνε δουλειές μαζί και όλα αυτά είναι για τα μάτια του κόσμου. Η Στέλλα πήγε στο σπίτι μου στην θάλασσα σίγουρα όχι με τον Μπακάκη, πάει στο δικό του. Πήγε με άλλον γκόμενο και δεν μπορώ να φανταστώ τον Μανούσο διότι ο Μανούσος την έπαιρνε στο σπίτι της όταν έλειπε ο Αντρέας. Αν πρέπει να μαντέψω ποιος την σκότωσε θα έλεγα ο Αντρέας. Δεν μπορώ να φανταστώ άλλον.

- Ναι, επειδή λάθεψε την εμπάς της ντάμας πικά. Με τι κίνητρο Νίκη μωρό μου;

-..Δεν ξέρω. Έλα να σε βάλω στο κρεβάτι. Πρέπει να είσαι πτώμα.

Έξυπνη κοπέλα. Είχα αρχίσει να κουτουλάω απ' την κούραση και την νύστα. Έπεσα όπως ήμουνα στο κρεβάτι και ξεράθηκα. Κάπως σαν όνειρο την άκουσα να λέει:

- Ο μικρός είναι νάκας, ξέρεις.

Το πρωί γίνανε όλα πολύ γρήγορα για να 'μαστε στις 9 στο γραφείο του Παπαδάκη. Αφού δώσαμε τις καταθέσεις μας, ο αρχηγός ζήτησε απ' την Νίκη να περάσει έξω ή να την πάει σπίτι της κάποιο αυτοκίνητο και ζήτησε το δεύτερο. Αφού το τακτοποίησε, ξαναήρθε αλλά δεν ήταν μόνος του. Μου τον σύστησε τον ντελικανή σαν υπαστυνόμο Λυδάκη και μου είπε ότι μαζί θα δουλεύαμε.

-.. Άκουσε, Βάρδα. Τα ξέρω όλα, και για το χρηματοκιβώτιο και για τον φάκελο. Με πήραν τηλέφωνο προσωπικά ο υπουργός Εσωτερικών κι ο υπουργός Δημόσιας Τάξης. Αυτόν τον φάκελο πρέπει να τον βρεις και να μου τον παραδώσεις χωρίς να τον ανοίξεις όπως ούτε κι εγώ άλλωστε. Ο Σήφης ο Λυδάκης είναι το καλύτερό μου κυνηγόσκυλο και μαζί θα δουλέψετε, ισότιμα και χωρίς αρχηγιλίκι αλλά αυτός περισσότερο για τον φόνο. Αργά τη νύχτα, κοντά στις 2 το πρωί συλλάβαμε τον Γκραβαράκη. Το όπλο είναι καταχωρημένο στ' όνομά του και μας είπε

μαλακίες ανεπιβεβαιώτες για το που βρισκότανε πριν δυο μέρες που έγινε ο φόνο. Κατάλαβες υποθέτω πως για φόνο μιλάμε και όχι γι' αυτοκτονία. Πολύ τσαπατσουλιά. Ο Γκραβαράκης δεν λέει κουβέντα χωρίς τον δικηγόρο του αλλά ζήτησε ΕΣΕΝΑ να σε δει πριν απ' αυτόν και θα σε πάω κάτω αμέσως.

-..Μια στιγμή αρχηγέ. Ξέρεις τι περιέχει ο φάκελος; Και... τι ξέρεις για το περιδέραιο που λείπει;

-..Σκασίλα μου το περιδέραιο. Δεν ξέρω λεπτομέρειες αλλά ο φάκελος περιέχει έγγραφα δυναμίτη για την κυβέρνηση και δεν πρέπει να δημοσιοποιηθεί. Μόνον αυτό. Δεν ξέρω τι θέλει να σου πει ο Γκραβαράκης αλλά προσπάθησε να του πάρεις ομολογία. Ξέρεις εσύ.

-..Εντάξει αλλά μην βάλεις κάμερες και μικρόφωνα γιατί όταν ρωτήσει και δεν του το πω, δεν θα μου πει τίποτα.

- Σύμφωνοι.

Με οδήγησαν κάτω στα κρατητήρια κι άνοιξαν μια πόρτα που μέσα ήταν ο Γκραβαράκης φανερά ταλαιπωρημένος απ' το ξενύχτι με τα μάτια του να πετάνε σπίθες.

- Μας παρακολουθούν; Μας ακούνε;

- Όχι, το φρόντισα. Πριν μου πεις οτιδήποτε, εσύ την σκότωσες;

- Σ' ορκίζομαι, όχι. Αλλά γι' άλλο σε θέλω, αυτό θα το καθαρίσει ο δικηγόρος μου και δεν ανησυχώ. Πρέπει να βρεις τον φάκελο με τα έγγραφα. Αμέσως. Άκου το μυστικό και πράξε ανάλογα. Ξέρεις ποιος είναι ο Μπακάκης υποθέτω. Το ότι πηδούσε την Στέλλα μου ήταν, είναι αδιάφορο. είχαμε έρθει σε συμφωνία. Θα έβγαينا στην σύνταξη με 100 εκατομμύρια και θα τα έπαιρνε όλα. Τις δουλειές μου, τα έργα μου, την εταιρία μου και την γυναίκα μου αν έχει σημασία. Η αντιπαλότητά μας ήταν για τον τύπο. Στην συμφωνία μας ήταν και ο φάκελος.

- Τι κρύβει ρε Αντρέα αυτός ο φάκελος φάκελος;

-..Το ένα είναι ανάθεση αεροδρομίου στο Καστέλι χωρίς διαγωνισμό.

-..Τι να το κάνει το αεροδρόμιο στο Καστέλι γαμώ το όταν τελειώσεις τον δυτικό άξονα; Δέκα λεπτά δρόμος θα είναι απ' το αεροδρόμιο που ήδη υπάρχει.

- Λεφτά της Ευρώπης είναι και θα 'μουνα μαλάκας να μην τα πάρω. Το ζουμί δεν είναι εκεί όμως. Το ζουμί είναι τα παραστατικά με τις δωροδοκίες σε μέλη της κυβέρνησης και τοπικούς άρχοντες τα τελευταία δέκα χρόνια.

-..Που το κρύβεις, Αντρέα;

- Δεν το έχω!!!! Το κλέψανε, το είδες.

-..Ένα ανοιχτό χρηματοκιβώτιο είδα που δεν ήταν παραβιασμένο και ήταν άδειο και είσαι ο μοναδικός που ξέρει τον συνδυασμό. Ποιος μπορεί να το άνοιξε.

- Ιδέα δεν έχω, γαμώ το και τρελαίνομαι. Γι' αυτό σε φώναξα. Βρες τον Μπακάκη, θα σε βοηθήσει.

-..Κι εγώ που τον νόμιζα εχθρό σου και ύποπτο. Άλλους εχθρούς έχεις Αντρέα;

-..Μόνον εχθρούς έχω που με φοβόνται, όχι φίλους. Μεγάλη η λίστα και δεν ξέρω από που ν' αρχίσω.

- Τι άλλο θέλεις από μένα;

- Τον φάκελο μόνο. Και το περιδέραιο αν γίνεται. Την γυναίκα μου την βρήκες.

- Ο Μανούσος στη βίλλα τι ρόλο παίζει;

- Δεξί μου χέρι και της απολύτου εμπιστοσύνης.

-..Δεν φαίνεται να σε πείραζε δηλαδή που σου πηδούσε την γυναίκα μες το ίδιο σου το σπίτι.

- Ο Μανούσος ;;;;;;; Δεν σε πιστεύω.

- Το ξέρεις πως ο γιός σου είναι πούστης;

-..Τώρα λες μαλακίες. Πρώτα ο Μανούσος πηδούσε την Στέλλα και μετά ο Λεό νάκας. Το φάκελο, Βάρδα, τον φάκελο. Απ' τα οικογενειακά μου δεν έχεις ιδέα.

- Κι αν δεν είμαι εντελώς λάθος;
- Ούτε να το σκέφτομαι δεν θέλω. Φέρε μου αποδείξεις για να το πιστέψω.

-..Το ήξερες όμως ότι η γυναίκα σου τον παίρνει. Μανούσος ή ναυτάκια του Ναυστάθμου δεν έχει και μεγάλη σημασία.

- Δεν σε αφορά. Είναι νεκρή ούτως ή άλλως. Δεν έχει σημασία. Τον φάκελο θέλω.
- Άμα τον βρω θα σου πω. Πες μου τώρα για τις εικόνες.
- Τις ποιες ;;;; Τι ξέρεις γι' αυτό;

-..Τίποτα. αλλά θα μου πεις επειδή έχει σημασία. Ή μήπως δεν έχεις

-..Μεγάλη σημασία και ίσως βλακεία που δεν στο είπα αμέσως. Είναι μεγάλη ιστορία και θα σε καλέσω αμέσως μόλις βγω από δω μέσα.

Τον άφησα στην μιζέρια του και βγήκα έξω. Συνάντησα τον Λυδάκη κι αλλάξαμε τηλέφωνα. Με ρώτησε τι θα έκανα και δεν του είπα. Ο Γκραβαράκης δεν ήταν δολοφόνος και ήμουν ασίγουρος. Ήταν πελάτης μου και με είχε ήδη πληρώσει αρκετά σαν προκαταβολή, μπορούσα να ελπίζω για περισσότερα. Καμία όρεξη δεν είχα να μοιραστώ τις πληροφορίες μου με τον μπάτσο τώρα που ήμουν βέβαιος πως ο πελάτης μου δεν ήταν φονιάς. Ας τον εύρισκε μόνος του τον φονιά.

Νίκη ή Μπακάκης, Μπακάκης ή Νίκη; Μπακάκης για το μεσημέρι, η Νίκη θα περίμενε το βραδάκι. Της έκανα ένα τηλεφώνημα από ευγένεια και κανόνισα να περάσω να την πάρω κατά τις 7.

Ο Μανώλης Μπακάκης, μεγαλοεργολάβος του Πολυτεχνείου κι αυτός, είχε τα γραφεία του σ' ένα ολοκαίνουργιο γυάλινο κτίριο πίσω απ' το Δημαρχείο που ήταν μάλλον ιδιόκτητο. Εκεί ήταν και το γραφείο του στον τελευταίο όροφο, εκεί που έχουν τα γραφεία τους όλοι οι μεγάλοι. Μου έκαναν τον δύσκολο στην είσοδο αλλά μόλις τους είπα για Στέλλα και Γκραβαράκη με οδήγησαν στον τρίτο. Ευχάριστος κλιματισμός στις ζέστες του Σεπτεμβρίου, ο Μπακάκης σηκώθηκε να με χαιρετήσει και πίσω από μένα ακολούθησε η απαραίτητη ξανθιά με το ροδάτο τραπεζάκι με τα διάφορα. Όταν έχεις δει ένα, είναι όλα ίδια μετά.

- Ξέρεις υποθέτω γιατί είμαι εδώ;
- Όχι, δεν ξέρω αλλά θα μου πεις φαντάζομαι.

-..Εσύ σκότωσες την Στέλλα;

-..Σοβαρέψου και κόψε τις μαλακίες.

- Μια ερώτηση ήταν κι έπρεπε να την κάνω. Και καλύτερα εγώ παρά η αστυνομία, δεν νομίζεις;

-..Όχι, δεν την σκότωσα εγώ την Στέλλα. Τώρα που απάντησα πες μου τι γυρεύεις.

-..Μίλησα με τον Αντρέα που τον έχουν συλλάβει κι ελπίζω όχι για πολύ ακόμα και μου συνέστησε να σε βρω για να με βοηθήσεις.

- Σε τί; Να βρεις ποιος σκότωσε την γυναίκα του;

- Αυτό είναι βασικά δουλειά της αστυνομίας αλλά δεν θα με χάλαγε αν ήξερες και μου έλεγες.

-..Δεν ξέρω. Κι αυτό που με διαολίζει περισσότερο είναι τί δουλειά είχε στην βίλλα της Κατσαρού.

- Το έδινε κι αλλού, Μπακάκη, ξύπνα. Μπορεί και να μην ήταν η πρώτη φορά που σε κεράτωνε κι εσένα και τον νόμιμο. Μήπως έχεις καμιά ιδέα με ποιον ήτανε;

- Δεν έχω και δεν πιστεύω ότι το έδινε κι αλλού. Άλλο λόγο είχε που πήγε εκεί.

-.. Τι άλλο λόγο; Γαμιστρώνα για κυρίες της αστικής τάξης είναι η βίλλα πάνω στο κύμα, δεν είναι σκακιστικός όμιλος. Αλλά άστο αυτό, δεν μ' ενδιαφέρει. Τι ξέρεις για το φάκελο;

- Τι ξέρεις για τις δουλειές μου με τον Αντρέα; Τί σου είπε;

- Ερώτηση στην ερώτηση. Δείξε μου την δική σου να σου δείξω την δική μου να δούμε ποιανού είναι πιο μεγάλη. Με 100 εκατομμύρια θ' αγοράσεις την εταιρεία του Γκραβαράκη μόνο ή μαζί και τον φάκελο;

-.. Όλα είναι μέσα.

-..Που διάολο κυκλοφορούν τόσα λεφτά σ' αυτήν την πολιτεία ρε γαμώ το; Ποιος μπορεί να σας μισεί τόσο πολύ και τους δύο και θέλει να το χαλάσει;

- Στον κύκλο του Αντρέα ψάξε. Εγώ έχω μόνον φίλους.

-..Και μοναδικό εχθρό τον Γκραβαράκη, κατάλαβα. Τον Μανούσο, τον γενικό δερβέναγα της βίλλας Γκραβαράκη τον ξέρεις;

- Όχι, θα 'πρεπε;

-..Όχι αν δεν σ' ενδιέφερε ποιος πηδούσε την Στέλλα πριν, μαζί ή μετά από σένα.

-..Προσβάλεις χυδαία την μνήμη μιας νεκρής. Καθόλου τσίπα δεν έχεις;

-..Τσίπα δεν έχω και δεν ψάχνω ν' αγοράσω. Κίνητρο για φόνο ψάχνω. Και μια γυναίκα που τον παίρνει φόρα παρτίδα... στους εραστές της με στέλνει να ψάξω. Σκατά βοήθεια μου δίνεις. Ξέρεις τι περιέχει ο φάκελος;

- Ξέρω. Με όλες τις λεπτομέρειες.

- Ποιος νομίζεις ότι τον θέλει τόσο που μπορεί να φτάσει να σκοτώσει μια γυναίκα που φαινομενικά δεν φταίει σε τίποτα;

- Η κυβέρνηση, η Ασφάλεια, τοπικοί άρχοντες και βουλευτές... από που να ξεκινήσω;

- Από τον ταχυδακτυλουργό που ανοίγει ασφαλή χρηματοκιβώτια χωρίς διάρρηξη.

- Δεν γνωρίζω κανέναν τέτοιο.

Τότε χτύπησε το κινητό μου. Ζήτησα συγνώμη και βγήκα έξω. Ο Λυδάκης ήθελε να πάμε μια βόλτα στα Κουνουπιδιανά στην βίλλα Γκραβαράκη. Του είπα ότι θα τον βρω εκεί και γύρισα πίσω ν' αλλάξω την Τορίνο με την Βέσπα. Ένωθα πιο άνετα με τον αέρα να με φυσάει στα μούτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΚΤΩ

I'll be your baby tonight

Ο Λυδάκης με περίμενε στην είσοδο. Πριν μπούμε μέσα του είπα για τον Μανούσο και το ότι σύμφωνα με την ιατροδικαστική έκθεση ο φόνος είχε γίνει πάνω-κάτω τον ώρα και την μέρα που κουβεντιάζαμε στο γραφείο του. Ο υπαστυνόμος στεναχωρήθηκε διότι νόμιζε πως θα έβρισκε απαντήσεις με τον Μανούσο αλλά μιας κι ήμασταν εκεί μπορούσαμε να ...

γνωριστούμε. Ο δικηγόρος-βουλευτής του Γραβαράκη τον είχε αποφυλακίσει ελλείψει στοιχείων και στην βίλα μας άνοιξε η Φιλιππινέζα. Τ' αφεντικό είχε παραμείνει στην πόλη, στα γραφεία του. Ο Μανούσος μας δέχτηκε στο σαλόνι και ζήτησε να μας φέρουν αναψυκτικά. Εγώ ζητούσα τονωτικό και όταν του είπα για το μπουκαλάκι που έχει κρυμμένο στο γραφείο του ο Αντρέας μας πέρασε εκεί κρατώντας τον κάδο με τα παγάκια. Το Glenlivet δεν θέλει παγάκια, εγώ το νερώνω το Τζακ γιατί πίνω πολύ και με τον πάγο μου κρατάει περισσότερο αλλά το 20χρονο Μαλτ... αμαρτία. Ο Λυδάκης ρώταγε τον Μανούσο πράγματα που εγώ ήδη ήξερα και δεν ενδιαφέρθηκα. Ενδιαφέρθηκα για το τένις του μικρού.

- Που πάει για τένις ο Λεωνίδας, Μανούσο;
- Ανάλογα. Ή στον όμιλο ή στο ξενοδοχείο του Κατσαρού στον Καλαθά.
- Εκείνη την ημέρα ξέρεις που πήγε;
- Ναι, γιατί τον ρώτησα όταν γύρισε. Στον Όμιλο, στην πόλη είχε πάει γι' αυτό κι είχε

αργήσει να γυρίσει το μεσημέρι.

- ..Γκόμενα έχει ο μικρός, Μανούσο;
- ..Δεν καταλαβαίνω την ερώτηση. Τι σχέση έχει;

- Κουτσομπολιό ρε, δεν τρέχει τίποτα, έτσι ρώτησα επειδή δεν μου φαίνεται πως του αρέσουν τα κορίτσια.

Ο Μανούσος τινάχτηκε, αναποκοκκίνισε και μόνον που δεν μου χύμηξε. Του είχα πατήσει τον κάλο.

-..Δεν καταλαβαίνω το υπονοούμενο και καλά θα κάνεις να σέβεσαι το ποτό που σε κεράσαμε. Η προσωπική ζωή του καθενός είναι δικαίωμά του και δεν σ' ενδιαφέρει.

- Αν δεν το έχεις καταλάβει κυρ-Μανούσο, επενέβη ο Λυδάκης, αστυνομική έρευνα για φόνο κάνουμε και ρωτάμε ότι γουστάρουμε. Την προσωπική ζωή του καθενός την έχουμε γραμμένη. Απάντησε σε παρακαλώ στον συνεργάτη μου.

- Γιατί; Αν δεν απαντήσω θα με κάνεις νταντά;

Έπρεπε να ηρεμήσω την ατμόσφαιρα που είχε φορτωθεί τεστοστερόνη επειδή ήθελα απαντήσεις.

- Άκου ρε Μανούσο. Δεν ήρθαμε να παίξουμε ξύλο με κανέναν όχι επειδή κωλώνουμε αν δεν το κατάλαβες αλλά δεν βοηθάει σε τίποτα. Ο υπαστυνόμος ψάχνει ένα δολοφόνο κι ήσουν ύποπτος επειδή την φυστίκωνες την κυρά-Στέλλα...

- ..Μαλακίες, ποιος στο είπε;

-..Εσύ μου το είπες με τον τρόπο σου αλλά δεν έχει σημασία ούτε είναι παράνομο να γαμείς την γυναίκα τ' αφεντικού. Να ξέρεις πως σε καθάρισα όμως γιατί είπα στον υπαστυνόμο ότι την ώρα του φόνου ήμασταν μαζί. Αλλά... για τον μικρό σε ρώτησα. Τι ώρα γύρισε απ' το τένις;

- Δεν καλοθυμάμαι μα ήταν αργά, πολύ μετά την ώρα του φαγητού. Τρεις μπορεί και τέσσερις το απόγευμα.

- Με το σκούτερ ήταν όλη αυτή την ώρα;

- Ναι, μ' αυτό έφυγε και μ' αυτό γύρισε.

- Που φυλάει ο Γραβαράκης τ' όπλο του;

-..Σ' ένα ντουλάπι, εδώ. Πήγε σ' ένα ντουλάπι και το άνοιξε. Μέσα ήταν μια δερμάτινη θήκη με το σήμα της Walther επάνω και βεβαίως άδεια.

-..Έτσι χύμα; Ξεκλείδωτο;

-..Ναι, εκτός από τον ίδιο κι εμένα κανείς άλλος δεν μπαίνει στο γραφείο του. Ακόμα και η καθαρίστρια μπαίνει να καθαρίσει μαζί μου.

- Ο Γραβαράκης δεν την σκότωσε, εσύ δεν θα μπορούσες αλλά το όπλο λείπει, ρε Μανούσο. Τί νομίζεις;

- Αυτός που διέρρηξε το χρηματοκιβώτιο θα το έκλεψε την προηγούμενη, τι άλλο;

- Μάλλον. Κάτι τελευταίο τώρα και μην πηδήξεις στο ταβάνι. Είναι σίγουρο ότι πηδούσες την Στέλλα. Αυτό που θέλω να μάθω είναι αν πηδούσες και τον μικρό.

-..Βάρδα, πολλές μαλακίες λες με το ουίσκι μεσημεριάτικα. Ρώτα τον Λεωνίδα αν θέλεις. Μεγάλο παιδί είναι και θα σου πει.

- Εσένα ρωτάω πρώτα ρε μόρτη. Τον πηδούσες ή όχι;

- Όχι, αφού το ψάχνεις.

Βγήκαμε έξω και στο δρόμο μέχρι το αυτοκίνητο του Λυδάκη και την Βέσπα, ο μπάτσος μου είπε

- Δεν μου γέμισε το μάτι ετούτος. Πιστεύω πως δεν μας τα είπε όλα και ότι απ' αυτά που μας είπε τα μισά ήταν ψέματα.

- Κάνετε και μαθήματα ψυχολογίας στην σχολή των υπαστυνόμων, Λυδάκη; Ο Μανούσος είναι μες τα σκατά και να τον προσέχεις. Την Στέλλα μπορεί να μην την σκότωσε αλλά για το χρηματοκιβώτιο έχω τις υποψίες μου. Έχεις μόνιμα ανθρώπους στο αεροδρόμιο;

- Σε 24ωρη βάση.

- Δώσε τους μια φωτό του Μανούσου κι αν κάνει πως μπαίνει σ' αεροπλάνο να τον πάρουν από πίσω και να ειδοποιήσουν. Αυτό μόνο, να μην τον συλλάβουν, να τον παρακολουθήσουν. Μόνο αν κάνει να πάρει αεροπλάνο για το εξωτερικό να τον αρπάξουν και να τον στείλουν πακέτο.

- Ξέρεις κάτι που δεν ξέρω;

- Όχι, διαίσθηση μόνο. Όταν δεν μου κολλάει πιάνομαι απ' τ' άπιαστα. Θα κεράσεις ή θα κεράσω; Το ποτό μου άνοιξε την όρεξη.

- Θα κεράσεις, Βάρδα. Δημόσιος υπάλληλος είμαι, μισθωτός.

- Έλα τότε να σε πάω σ' ένα καλό τόπο στα Χωραφάκια που έχει σπιτικό φαΐ.

Αν δεν ήτανε τόσο μακριά το ταβερνάκι της κυρά-Λένης θα πήγαινα κάθε μεσημέρι για φαγητό αλλά τα μεσημέρια συνήθως δεν τρώω καλά και η κυρά-Λένη δεν ανοίγει το βράδυ. Άσε που πέφτει και λιγάκι μακριά. Το αρνάκι με σταμναγκάθι αυγολέμονο ήτανε να τρώει η μάνα και του παιδιού της να μην δίνει και ο λογαριασμός ίδιος σαν σε σουβλατζίδικο. Ο Λυδάκης, παιδί της ανατολικής μεγαλούπολης, δεν το ήξερε το ταβερνάκι αλλά τώρα το έμαθε. Ίσα που προλάβαινα να γυρίσω και να ρίξω έναν υπνάκο πριν το βραδάκι και την Νικολέττα. Ο Γάτος τρίφτηκε πάλι μόλις μπήκα. Συνέχεια θέλει να τρώει το αιλουροειδές. Από τότε που τον ευνούχισα τον καστράτο Φίγκαρο όλο τρώει και παχαίνει. Και πριν με κατηγορήσουν για βιαιότητα οι ζωόφιλοι, τον Γάτο αν θες να τον έχεις στο σπίτι πρέπει να τον ευνουχίσεις. Αν δεν το κάνεις, την πρώτη φορά που θα ξεπορτίσει, αν βρει να γαμίσει τον έχασες, δεν ξαναγυρίζει.

Του γέμισα το μπολ και πήγα για ύπνο βάζοντας να παίζει σιγά μια επιλογή από χαζοτραγούδα κάντρυ.

Ξύπνησα μισή ώρα πριν το ραντεβού για ντους και ξύρισμα κι ένιωσα ανανεωμένος. Αποφάσισα να βάλω τα καλά μου τα φθινοπωρινά και το λινό σακάκι πάνω απ' το μπλουζάκι μου πήγαινε πολύ. Το ίδιο και τα Κλαρκς μποτάκια με το τζιν. Η Νίκη με περίμενε στο κεφαλόσκαλο του οικογενειακού αρχοντικού.

- Τι λέει το πρόγραμμα απόψε, κούκλα;
- Έβαλες τα καλά σου γι' απόψε;
- ..Δεν γουστάρω σχόλια για τα ρούχα μου, ξέρεις. Αυτά που αφορούν τον χαρακτήρα μου δεν μ' ενδιαφέρουν καθόλου. Που πάμε;
- Έξω απ' τον Πλατανιά, στο ξενοδοχείο μου αν ξέρεις που είναι. Μας περιμένουν.
- ..Πάρτι κανόνισες; Με ούζα;
- ..Κρυάδες. ακόμα δεν σ' έχω χορτάσει αρκετά για να σε μοιραστώ.
- ..Κρίμα! για μια στιγμή ονειρεύτηκα.
- ..Θα μου πεις τι έγινε σήμερα όταν σταματήσεις να ονειρεύεσαι;
- ..Χοντρές μπίζνες. Ο Γραβαράκης σίγουρα δεν σκότωσε την γυναίκα του κι ετοιμάζεται να μπει στο ταμείο ανεργίας.
- ..Αυτό το δεύτερο πως το εννοείς;
- Τάτσι μήτσι κώτσι με τον Μπακάκη. Θα του τ' αγοράσει όλα κι ο Αντρέας θα πάρει σύνταξη.
- Δεν το πιστεύω! Γι' αυτούς τους δυο το να βγάλουν λεφτά είναι σπορ. Η αντιπαλότητά τους ήταν παραμύθι;
- Έτσι φαίνεται. Εδώ είναι που σε χρειάζομαι.
- ..Εμένα; Τι μπορώ να κάνω εγώ;
- ..Εάν αποκλείσω τον Μπακάκη σαν τον πιο βασικό εχθρό του, μετά ποιος ακολουθεί;
- ..Δύσκολα μου βάζεις. Δεν μπορώ να το σκεφτώ νηστική.
- ..Τι μας περιμένει στο ξενοδοχείο σου;
- Λαγός στιφάδο. Σ' αρέσει;
- ..Ωραιότατο σαν γεύση αλλά έχει παρενέργειες.
- ..Αυτές ονειρεύομαι.
- Δεν είναι αυτές που νομίζεις, λυσσάρα.
- Αλλά;
- ..Τα κρεμμύδια σε κάνουν να κλάνεις.
- ..Δεν υπάρχει άκλαστος κώλος, Βάρδα. Δεν στο έχουν πει;
- ..Περίμενε ν' ακούσεις τις δικές μου.
- Στην μύτη με πειράζουν, όχι στ' αυτιά.
- ..Εκτός απ' τον λαγό;
- Φαντασιώσου. Έχω προσωπική σουίτα στο μαγαζί με ιδιωτική πισίνα με θέα την θάλασσα. Ο σεφ της κουζίνας είναι το ίδιο καλός μ' εσένα. Μας περιμένουν, το έχω κανονίσει.
- Και όταν χορτάσεις φαϊ, κλανιές και σεξ θα μου πεις αυτά που θέλω να μάθω.
- ..Για ντέντεκτιβ δεν είσαι και τόσο κακός τελικά, Αλύπητε.
- ..Κατάλαβα. για να με φωνάζεις έτσι θα θέλεις πάλι να το επιβεβαιώσω τ' όνομα.
- ..Ναι, αλλά αυτή την φορά σε μεγάλη χρονική διάρκεια και στο πολύ τρυφερό.
- Δεν ξέρω και τίποτ' άλλο. Δεν έχεις πρόβλημα να με παρουσιάζεις στον κύκλο σου;
- Κανένα. Έχεις εσύ;
- Ούτε εγώ αλλά είναι όπως το γιαούρτι.

- Παρντόν;
- Έχει ημερομηνία λήξεως.
- ..Δεν θα μου χαλάσεις τη νύχτα με βλακείες, Αλύπητε. Αυτό είναι κάτι που θα

περιμένει.

- Το λουλουδάτο μεταξωτό με τις μπρατέλες και ξέβυξη σου πάει πάρα πολύ.
- Σαν το χέλι γλιστράς αλλά σε πάω πολύ. Αν δεν ήταν η γαμημένη πάλη των τάξεων ανάμεσά μας θα σου ζητούσα γάμο αμέσως.

-..Και τώρα που υπάρχει αυτή ο γάμος θα περιμένει. Καλύτερα έτσι.

Με τέτοιες μαλακιούλες κύλησε η βραδιά. Ο λαγός ήταν υπέροχα αρωματικός, τα κρεμμυδάκια ολόκληρα κι έλιωναν στο στόμα, ένα Γαλλικό Μπορντό που δεν το 'ξερα αλλά ήταν καταπληκτικό, Σαν Ζουλιέν, να το θυμάμαι για το μέλλον, γλυκιά βραδιά μέσα κι έξω απ' την πισίνα και οι λεπτομέρειες είναι για τον Ζεράρ ντε Βιλιέ. Υπήρχε κι ένα μπουκάλι Jack Daniels single barrel για after dinner και το ετίμησα δεόντως παρέα μ' ένα Λάκυ.

- Ο Χαριτάκης, είπε ξαφνικά η Νίκη.
- ..Ποιος απ' όλους;
- Ο εκδότης του "Αγγελιοφόρου"
- ..Τι σχέση έχει;
- ..Ο Γκραβαράκης του πήδηξε την γυναίκα.
- ..Δεν καταλαβαίνω ρε Νίκη. Γιατί δεν μου τα λες όλα;
- ..Αν θέλεις την συνέχεια θα πρέπει να κρατήσεις τον λόγο σου.
- ..Ποιον απ' όλους;
- ..Αυτόν που είπες κάποια στιγμή "αργότερα"
- Και το αργότερα είναι στην πόρτα και περιμένει.
- Ακριβώς. Και είναι μούσκεμα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΝΕΑ

Devil may care

Μία απ' τις γνωστές εφημερίδες που κυκλοφορούσε στην πόλη, ήταν ιδιοκτησία της Οικογένειας, αγνώστων λοιπών στοιχείων που διαφέντευε επί δεκαετίες την πολιτεία. Εκδότης αυτής της φυλλάδας και ισχυρός ανήρ στα πρακτέα ο Νικηφόρος Χαριτάκης που ονειρευότανε να γίνει χαλίφης στην θέση του χαλίφη. Αυτουνού την γυναίκα είχε πηδήξει ο Γκραβαράκης και τον έκανε εχθρό του. Δεν μπορούσα ν' αντιληφθώ τι σχέση μπορεί να είχε. Για να τον εκδικηθεί σκότωσε, έβαλε να σκοτώσουν την Στέλλα; Χοντροκοπία μου φαινόταν. Δεν την βίασε στο κάτω-κάτω, μόνη της του το έδωσε. Τι να έκανε ο καψερός. Δεν μπορώ, κωλύομαι διότι παντρεμένη; Η Νίκη επέμενε. Δεν μπορούσε να δει άλλον ισχυρότερο εχθρό του Γκραβαράκη. Δεν ήξερα τι δρόμο να πάρω. Γι' απόψε το βράδυ όμως ο μοναδικός δρόμος κατέληγε ανάμεσα στα μπούτια της Νικολέττας.

-..Πες μου τι ξέρεις για τον μικρό, μπέμπα σε παρακαλώ.

-..Τον Λεό; Τι να σου πω; Καημός και τεράστια αδυναμία της μάνας του.

-..Για την υπερβολική της αδυναμία τα έμαθα. Αλλά καημός; Γιατί;

-..Γιατί τα έμαθε. Και για να κρατήσει τον Μανούσο μακριά του τον πήρε στο κρεβάτι της. Δεν ξέρω αν ο Μανούσος μετά που πήδηξε την Στέλλα αν έπαψε να πηδάει τον Λεό αλλά αυτή αυτό επιδίωκε.

-..Μόνον ο Μανούσος ή ο Λεό μπορούν να μας το πουν.

- Μην μ' ανακατένεις σε παρακαλώ. Απ' αλλού το 'μαθες.

-..Ποτέ δεν αποκαλύπτω τις πηγές μου, μωρό μου. Ο Γκραβαράκης δεν έχει μάλλον ιδέα για όλα αυτά, έτσι δεν είναι;

-..Και αν είχε ξέρει πολύ καλά να την κρύβει. Θα κοιμηθείς μαζί μου εδώ απόψε;

- Ερώτηση είναι αυτή ή προσφορά;

-..Προσφορά. και είναι δωρεάν φιλοξενία, τίποτα άλλο.

-..Με περιμένει ο Γάτος, μπέμπα κι αν δεν πάω να τον ταΐσω θα μου φάει τα παπούτσια.

-..Και δεν σκέφτεσαι να μου ζητήσεις να μείνω;

-..Αν ήσουν άστεγη θα το σκεφτόμουνα σοβαρά αλλά από σπίτια... δεν φαίνεται ότι έχεις έλλειψη.

-..Καλά μου το 'πανε πως είσαι της ξεπέτας.

-..Δεν ξέρω τι σου είπανε αλλά μάλλον μπερδέψανε την ξεπέτα με την ανεξαρτησία. Εκεί κολλάω, Νίκη μωρό μου διότι κατά τ' άλλα εσύ είσαι μια καταπληκτική γυναίκα.

-..Στα λόγια είσαι άπαιχτος, Αλύπητε. Πάμε πίσω ο καθένας σπίτι του και τα λέμε... όποτε τα λέμε.

-..Δεν θ' αργήσουμε, στο υπόσχομαι. Σίγουρα μετά το τέλος αυτής της ιστορίας χωρίς ν' αποκλείεται και το νωρίτερα.

-..Με κουράζεις μ' αυτά. Όχι μόνο εσύ αλλά όλοι που συζητάνε τέτοια.

Ντύθηκε, δηλαδή τι ντύθηκε, φόρεσε το κιλοτάκι και το έξωμο μεταξωτό κι ήταν έτοιμη. Εγώ είχα περισσότερα να ντυθώ. Στην επιστροφή ήταν αμίλητη, σκυθρωπή. Τι περίμενε από μένα ρε γαμώ το; Πρόταση γάμου; Η Λαίδη κι ο Αλήτης; Είχα άλλα στο κεφάλι μου εκείνη την στιγμή και μου έλειπε ύπνος. Για τα υπόλοιπα, βλέπαμε.

Δεν υπήρχε καλύτερος. Και εντελώς τυχαία ο άριστος των αρίστων βρισκόταν στην πολιτεία. Αθυρόστομος, τραχύς και γεμάτος σαρκασμό για όλους και για όλα, ο Λεωνίδας έφτυνε κατάμουτρα όλο τον κόσμο και είχε απόλυτο δίκιο. Μαζί μ' αυτά ήταν κι ένας εξαιρετικός συντηρητής έργων τέχνης με μαγικό άγγιγμα. Αυτό όμως που είχε σημασία τώρα ήταν πως ήταν πελάτης και φίλος από παλιά. Πίσω απ' το Γιαλί Τζαμί, το επίσημο εργαστήρι του, γιατί υποθέτω ότι θα είχε και προσωπικό κατάδικό του, είχε πάντα ανοιχτό παράθυρο στον δρόμο κι εκεί έβαλα το κεφάλι μου.

-..Μπα! Ο Φαγκότος! Τι γυρεύεις εδώ;

-..Κουτσομπολιό, φίλτατε. Έχεις καιρό να πιούμε ένα καφέ στο Ρεμέτζο;

-..Μ' ελαστικό ωράριο δουλεύω, Βάρδα και με τρώει η περιέργεια. Περίμενε.

Ο Λεωνίδας βγήκε και τράβηξε όλα τα βλέμματα επάνω του όπως πάντα αλλά αυτό ήταν κάτι που το είχε συνηθίσει πια και το αγνοούσε παντελώς. Βολευτήκαμε, ήρθανε και τα καφεδάκια και το 'ριξα.

-..Τί παίζει με τις εικόνες στην πολιτεία ρε μάστορα;

-..Βγάλτους στη σέντρα ρε Βάρδα και θα στον πάρω τσιμπούκι. Για τέρατα και σημεία λένε και τίποτα στα φανερά. Τι σε νοιάζει όμως εσένα; Αυτό είναι εντελώς έξω απ' το βεληνεκές σου.

-..Κι εκεί θα μείνει προς το παρόν. Κωλύομαι με τίς λεπτομέρειες όμως παρά την φιλία μας. Άσε που δεν έχω και κάτι συμπαγές ακόμα. Μόνο φήμες αλλά οι δικές σου μου είναι πιο αξιόπιστες.

- Άκου λοιπόν τι κυκλοφορεί. Έχουν ρημάξει μοναστήρια και τα έχουν γδύσει εντελώς. Μέχρι Άγιο Όρος έχει φτάσει η χάρη τους. Με την ευγενική συνδρομή ή όχι των παπάδων, δεν ξέρω, η βάση τους λέγεται πως είναι στο Νησί, εδώ ή στ' ανατολικά. Μπερδεμένα πράγματα και λόγια στον αέρα. Γι' αυτό σου λέω πως πολύ γουστάρω να τους βγάλεις στη σέντρα.

-..Έχεις ονόματα;

-..Αμέ, πως! Μεγαλοεργολάβοι λέει, από που ν' αρχίσεις και που να τελειώσεις. Το έγκλημα είναι αόριστο, Βάρδα, το ξέρεις καλύτερα από μένα. Φήμες και λόγια του αέρα. Για τα λεφτά είναι όλα, δεν νομίζω πως είναι από αγάπη για την τέχνη και τα ιερά κειμήλια.

-..Για κλεμμένα έχεις ακούσει τίποτα;

-..Στη Ρωσία και στην Ουκρανία κάθε μέρα. Αυτοί είναι χειρότεροι, και την μάνα τους θα πουλήσουνε κάποτε. Για εδώ, δεν ξέρω. Άμα ακούσω κάτι, τώρα που έμαθα ότι ενδιαφέρεσαι, θα σ' ενημερώσω.

-..Θα με υποχρεώσεις αφάνταστα ρε φίλε.

-..Ένα κέρασμα στο Φαγκότο τα καλύπτει όλα. Άντε γεια και τα λέμε.

Η υπόθεση άρχισε να βρωμάει πολύ. Είχε αρχίσει η βρώμα με τον φόνο αλλά τώρα με τις εικόνες το πράγμα μπερδευότανε πολύ και όπως είπε κι ο Λεωνίδας, ήταν εκτός βεληνεκούς μου. Χτύπησε το κινητό μου. Ο Γραβαράκης ήταν στον δρόμο για τα Κουνουπιδιανά και με περίμενε όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Είχα αφήσει την Βέσπα έξω απ' το καθαριστήριο που είχα αφήσει τα λερωμένα μου και την καβάλησα και βγήκα στην ανηφόρα. Ο Μανούσος με περίμενε στην πόρτα. Ο Γραβαράκης με περίμενε στο γραφείο του πολύ ανήσυχος. Το χέρι του που κρατούσε ένα ποτήρι ούισκι έτρεμε ελαφρά.

-..Δεν σου τα είπα όλα αλλά τότε δεν τα ήξερα, τον Χριστό μου!

-..Δεν σε καταλαβαίνω, Αντρέα.

-..Έλα μαζί μου.

Μπρος αυτός και πίσω εγώ, πήραμε κάτι διαδρόμους και σταματήσαμε μπροστά από μια πόρτα που ήταν μεν ξύλινη αλλά είχε ηλεκτρονική κλειδαριά κι όταν την άνοιξε βάζοντας τον συνδυασμό, διαπίστωσα πως ήταν ατσάλινη και ο μηχανισμός που την κλείδωνε είχε οχτώ ατσάλινες μπάρες. Σκάλες που οδηγούσαν σε υπόγειο όταν άναψε το φως. Μηχανήματα θερμοκρασίας και υγρασίας ολόγυρα μέχρι να μπούμε στον κύριο χώρο καλυμμένο με μια μπορντό μοκέτα να χάνεις τα παπούτσια σου. Ένας τεράστιος ενιαίος χώρος με ξύλινη επένδυση και προβολείς στο ταβάνι προς όλες τις κατευθύνσεις, ένα βαρύ γραφείο από μαόνι με δερμάτινη καρέκλα και ντουλάπια πίσω του και στην μέση του δωματίου ένας τεράστιος κυκλικός δερμάτινος καναπές μ' ένα τραπεζάκι στο κέντρο. Πεντ-έξι εικόνες κρεμόντουσαν διάσπαρτες στους τοίχους, μπορεί και δέκα. Ήταν ολοφάνερο πως δεν ήταν οι μοναδικές στο χώρο. Τα άδεια κομμάτια των τοίχων μαρτυρούσαν πως υπήρχαν κι άλλες που έλλειπαν. Ο Γραβαράκης άνοιξε το ντουλάπι πίσω απ' το γραφείο, βρήκε ένα άλλο Glenlivet και σέρβιρε σε δυο κρυστάλλινα ποτήρια.

-..Με κατάκλεψαν, Βάρδα. Μου πήραν τις καλύτερες. Εδώ είναι το ησυχαστήριό μου, το πάθος μου, η συλλογή μου. Το ξέρεις ότι είχα μία του Μιχαήλ Δαμασκηνού;

-..Ούτε τ' όνομα ξέρω ούτε σε τί αναφέρεσαι ξέρω. Τι γυρεύω εγώ εδώ;

- Εσύ μου μίλησες για εικόνες στο κρατητήριο και σου είπα αργότερα. Τώρα είναι το αργότερα. Την επόμενη μέρα απ' αυτήν που ήρθες να δεις τον Μανούσο, την ημέρα που λένε ότι σκοτώθηκε η Στέλλα, κατέβηκα εδώ κι όταν άνοιξα την πόρτα κόντεψα να λιποθυμήσω όταν είδα τι έλειπε.

-..Άσε με να το φανταστώ. Είσαι τόσο μαλάκας που είχες τον ίδιο κωδικό για ν' ανοίγεις το χρηματοκιβώτιο και την πόρτα της συλλογής.

-..Είναι τόσο φανερό, ε ;

- Το ότι είσαι μαλάκας, ναι, είναι.

-..Και τώρα τι κάνουμε;

- Εγώ, τίποτα. Εσύ, δεν ξέρω.

-..Θα σε πληρώσω ότι ζητήσεις, Βάρδα. Εκατομμύρια αν θες. Πρέπει να με βοηθήσεις.

-..Να τα χέσω τα εκατομμύριά σου, Αντρέα. Κλεμμένα και παράνομα τα έχεις. Αν τα ψάξω και τα βρω θα τα παραδώσω εκεί που ανήκουν, όχι σ' εσένα. Δεν σε συμφέρει όπως και να το δεις.

- Προκειμένου να τα χαίρεται ο γαμημένος που μου τα σήκωσε, βρες τα και παράδωσέ τα. Πόσα θες;

-..Πολλά. και να 'σαι σίγουρος πως θα μου τα σκάσεις στο τέλος αν όλα πάνε καλά, που δεν στο υπόσχομαι ακόμα αλλά είμαι σε καλό δρόμο. Πόσες λείπουν;

- Δώδεκα. Ρωσικές και Κρητικές μεταβυζαντινές και μια απ' αυτές του Μιχαήλ Δαμασκηνού.

- Α! Ζωγράφος ήταν; Εντάξει.

-Από Τζαζ και μπριτζ καλά πας αλλά από ζωγραφική τίποτα;

-..Η μοντέρνα μ' αρέσει, αν σ' ενδιαφέρει. Μαγκρίτ, Ντε Κίρικο και τέτοια. Από Βυζαντινούς αγιογράφους... εκτός απ' την ταινία του Ταρκόφσκι "Αντρέι Ρουμπλιόφ" δεν έχω ιδέα. Ποιος άλλος έχει την ίδια μανία μ' εσένα, ξέρεις;

-..Εκεί κολλάω, γαμώ το. Έχω ακούσει πως μαζεύει τέτοια κι ο Μπακάκης αλλά δυσκολεύομαι να το πιστέψω τώρα που ήμαστε έτοιμοι να δώσουμε τα χέρια.

-Άσε με να το φανταστώ, Αντρέα. Ο Μπακάκης σου πήρε την γυναίκα, θα σου πάρει την επιχείρηση και μπορεί να σου πήρε και τις εικόνες; Και τί θα σου αφήσει;

- Ίσως θα πρέπει να ξανασκεφτώ την μεταβίβαση της εταιρίας. Ίσως αυτό το φίδι να φόρεσε προβιά αρνιού.

- Για τον λύκο το λένε, ταιριάζει καλύτερα.

- Βάρδα, θα βάλω ένα εκατομμύριο στο τραπέζι όλο για την πάρτη σου αλλά τα θέλω όλα. Και τον φονιά της Στέλλας και τα κλεμμένα.

-..Μόνο το περιδέραιο και το ντοσιέ, Ανδρέα αν θες να 'μαστε φίλοι. Αν βρω τις εικόνες... μάλλον στο Μουσείο Μπενάκη θα πάνε.

-..Ας πάνε, αν είναι να μπει ο κλέφτης πίσω απ' τα σίδερα.

- Ναι, γιατί εσύ θα ρίξεις δίχτυα γι' άλλες μετά αλλά στο λέω. Θα σε παρακολουθούνε από δω και μπρος.

- Το φαντάζομαι, ρε Βάρδα και δεν είναι ανάγκη να με απειλείς αλλά ακόμα κι αν δεν με νοιάζει για τα λεφτά που θα χάσω, παίζει τ' όνομα κι η αξιοπρέπειά μου.

Έφυγα με χιλιάδες σκέψεις στο κεφάλι μου. Χρειαζόμουν βοήθεια. Επίσημη βοήθεια και σ' επίπεδο αρχηγού. Οι χαρτοπαικτικές λέσχες για χοντρά κουμάρια είναι γνωστές στη Ασφάλεια, σ' εμένα δεν είναι και ήθελα επαφή που μου την βρήκε ο Παπαδάκης χωρίς πολλές ερωτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑ

Poor butterfly

Η μουσάτη ντουλάπα στην είσοδο κραύγαζε από μακριά ότι στο παρελθόν υπήρξε αστέρι του Κατς. Για να γλυτώσω τις μαγκιές του είπα αμέσως ποιος ήμουνα και ότι ο Ποντικός με περίμενε. Αφού το τσέκαρε με οδήγησε στο γραφείο του Ποντικού- δεν φταίω εγώ, έτσι τον έλεγαν - ο οποίος ήταν μέσα με δυο Ουκρανές μπορεί και Μολδαβές από κείνες που για να γλυτώσουν απ' την μιζέρια και την πείνα στο χωριό τους δηλώνουν "καλλιτέχνες" και μέσω κάποιου "καλλιτεχνικού" πρακτορείου καταλήγουν στο Νησί για να τσιμπουκώνουν αγρότες μετά το ελιομάζωμα. Όταν συστήθηκα, τα κορίτσια τα έπιασε ταυτοχρόνως σφίξιμο για κατούρημα και πήγανε αμέσως για την ανάγκη τους κι έτσι μείναμε μόνοι μας. Απέφυγα ν' αναφέρω τον Γάτο που είχα στο σπίτι για να μην τον τρομάξω, τον Ποντικαρά.

- Μου ζήτησαν να μην σου κρύψω τίποτα και πως είσαι εχέμυθος. Κοίτα να μην μ' εκνευρίσεις.

- Δεν προτίθεται και γρήγορα θα την κοπανήσω. Θέλω να μου πεις για τον Μπακάκη.

-..Χοντρός παίχτης. Άφοβος κι επιθετικός. Αλλά αυτό που σ' ενδιαφέρει υποθέτω είναι το ότι είναι τοκογλύφος, έτσι;

-..Έτσι. Μόνος του τα έλεγε, γιατί να του το χαλάσω; Και ο Αντώνης απ' το Μάκρο-μάρκετ κι ο Μανούσος του Γραβαράκη;

- Μαλάκες, θύματα και υπόλογοι στον Μπακάκη.

- Για κάνε το λίγο λιανά τούτο, ρε Ποντικέ, σε παρακαλώ.

-..Ο βασικότερος κανόνας στο κουμάρι είναι να ξέρεις πότε θα παίζεις τον πήδο και θα την κάνεις. Και όταν κερδίζεις και όταν χάνεις γιατί στην διάρκεια θα είσαι πάντα χαμένος. Ο Μπακάκης το γνωρίζει αυτό οι άλλοι δυο που μου ανέφερες όχι. Και παικτικώς αν θέλεις, Μπακάκης στα ρετιρέ και οι δικοί σου στα υπόγεια. Το οποίο σε οδηγεί εκεί που το ψάχνεις. Και οι δυο τους είναι υπερχρεωμένοι στον Μπακάκη με τεράστια χρέη και προσωπικά, δεν προβλέπεται ποτέ να ξεχρεώσουν έτσι όπως πάνε. Το θες πιο λιανά;

-Όχι, κατάλαβα. Και για τι ποσά χρέους μιλάμε, μαστορα;

- Δεν μπορώ να σου πω με ακρίβεια αλλά με βεβαιότητα σου λέω ότι πρόκειται για ποσά που δεν θα μπορέσουν ποτέ να ξεπληρώσουν.

- Σ' ευχαριστώ πολύ κυρ-Ποντικέ και θα μεταβιβάσω εκεί που πρέπει την συνεργασία μας.

-..Το ελπίζω. Και τώρα που έμαθες που είναι η πόρτα, μην διστάσεις να την ξαναχτυπήσεις. Καλά λόγια μου είπανε για σένα κι αν θες να ξέρεις... και μπριτζ με καπίκια παίζουμε εδώ. Όχι συχνά αλλά παίζουμε.

- Ευχαριστώ για την πρόσκληση αλλά δεν θα πάρω. Για εγκεφαλική άσκηση το έχω, όχι για κουμάρι.

Είχα ακούσει ότι παίζανε μπριτζ με καπίκια. Όπου τα καπίκια μπορεί να ήτανε από 10 μέχρι 50 δραχμές το καπίκι. Τώρα έμαθα και που. Γι' άλλο όμως πήγα στην λέσχη του Ποντικού κι αυτά που έμαθαν μου έλεγαν ότι δύσκολα θα γινότανε η συγχώνευση Γραβαράκη-Μπακάκη. Η μονομαχία μ' έναν ζωντανό μονάχα σε Ρωμαϊκή αρένα μου καθότανε σαν πιο πιθανό.

Η επόμενη στάση ήταν στο Μάκρο-Μάρκετ, στον προφήτη Ηλία. Ετούτον εδώ μάλλον θα 'πρεπε να τον αντιμετωπίσω διαφορετικά. Πήρα το αγριεμένο σκυθρωπό και μαφιόζικο στυλ μου όταν κατέβηκα απ' την Βέσπα. Τυχερός ήμουνα που τον πέτυχα μονάχο να φορτώνει το βανάκι Σιτροέν. Μουστακαλής και δασύτριχος ήτανε αλλά μισή μερίδα άντρας. Αδύνατος, κοντός και μοκροκαμωμένος.

- Εσύ είσαι ο Αντώνης;
- Ναι, κι εσύ ποιος είσαι;
- Ο χειρότερός σου εφιάλτης. Ο Μανούσος τα ομολόγησε όλα κι ο Γραβαράκης στέλνει τους μπράβους του να σε σαπίσουν στο ξύλο.

Μόνον που δεν κατουρήθηκε απ' τον φόβο του. Αρχισε να κοιτάζει δεξιά-αριστερά, δεν είδε κανέναν και με κοίταξε ύποπτα.

- Κι εσύ ποιος είσαι; Τι θέλεις από μένα.

-..Μονάχα να μου δείξεις το μέρος που μετάφερες τις κούτες που σου έδωσε ο Μανούσος απ' την βίλλα. Τίποτα άλλο. Κι αν θες, μπορώ να σε πάω στην αστυνομία αμέσως διότι εκεί θα καταλήξεις, πριν εμφανιστούν οι μάγκες και σε κάνουνε τόπι στο ξύλο.

-..Δεν έπρεπε να έχω μπλέξει μ' αυτούς, το ήξερα πως δεν θα ήταν για καλό. Μια γαμημένη μεταφορά έκανα ο δόλιος, ούτε που ξέρω τι είχαν μέσα τα κουτιά.

- Και δεν θα σου πω, ούτε που θέλεις να ξέρεις. Κι έτσι ίσως την βγάλεις με πλημμέλημα και πρόστιμο γιατί αλλιώς... κακούργημα και κλεπταποδόχος Αντώνναρε. Που τα πήγες τα κουτιά;

- Σ' ένα παλιό πέτρινο αρχοντικό πάνω στη Μαλάξα. Ο ίδιος ο Μπακάκης ήταν εκεί και με περίμενε. Τα κουβάλησα στο σαλόνι κι έφυγα. Μου είπε πως μου έσβησε όλα τα χρέη. Τίποτα άλλο.

-..Αντωνάκη φίλε μου, σου δίνω το λόγο μου πως θα φροντίσω να την βγάλεις φτηνά αλλά αν συνεχίσεις την ίδια βιόλα στου Ποντικού, να ξέρεις ότι σύντομα θα ξαναβρεθείς στην ίδια θέση και τότε μπορεί να μην είμαι εκεί να σε φροντίσω. Κάτσε πίσω απ' την Βέσπα να σε πάω στο τμήμα που θα τους πεις αυτά που μου είπες εμένα ακριβώς. Ότι δηλαδή δεν έχεις ιδέα τι είχαν μέσα τα κουτιά και να ζητήσεις να μείνεις μέσα για 48 ώρες μέχρι να καταλαγιάσει αυτή η ιστορία.

Αμ έπος αμ έργο, έτσι το κάναμε χωρίς λεπτομέρειες κι έφυγα καρφί να βρω τον φίλο μου τον Λεωνίδα που ήπιαμε καφέ στο Ρεμέτζο παρέα. Πριν ακόμα συνέλθει απ' την έκπληξη του είπα χωρίς να πάρω ανάσα

- Βρέθηκε φορτίο με σπάνιες εικόνες σ' ένα αρχοντικό ιδιοκτησίας Μπακάκη στην Μαλάξα. Προτού την πέσει η αστυνομία και κάνει κατάσχεση κι εγώ δεν ξέρω ποιου, κινητοποίησε τους δικούς σου για τα δέοντα. Από πληροφορίες έχει και μια του Μιχαήλ Δαμασκηνού στο πακέτο.

- Ρε καριόλη, Βάρδα, που τα βρήκες όλα αυτά;

-..Δεν χρειάζεται να ξέρεις περισσότερα και το νου σου μην πεις πουθενά από που το 'μαθες. Θα τα πούμε στο Φαγκότο με τα ουσικάκια μας μια μέρα.

Τον άφησα να λαμποκοπάει από χαρά και ήμουνα σίγουρος ότι θα έκανε ότι περνούσε απ' το χέρι του για να βρουν οι εικόνες την θέση που τους αρμόζει. Δεν είχα τελειώσει ακόμα όμως.

Να τον δω ή όχι τον Χαριτάκη; Κι αν τον δω, μόνος μου ανεπίσημα ή με τον Λυδάκη επίσημα. Προτίμησα το πρώτο για να μην τον τρομάξω. Τα γραφεία και το τυπογραφείο του

"Αγγελιοφόρου" ήταν πίσω απ' το κτίριο του ΟΤΕ και δεν είχα δυσκολία να με δεχτεί στο γραφείο του.

-..Ιδιωτικός ντετέκτιβ, ε; πράγμα που σημαίνει πως τίποτα δεν είναι επίσημο και προβλέπω πως δεν πρόκειται να μου πεις για ποιον δουλεύεις.

-..Μέσα είσαι και στα δύο, μάστορα. Το αν ο Γκραβαράκης πήδηξε την γυναίκα σου με αφήνει παγερά αδιάφορο. Ένα φάκελο με κρατικά έγγραφα ψάχνω. Κι ένα περιδέραιο μεγάλης αξίας αν έχει κάποια σημασία.

- Ιδέα δεν έχω για περιδέραιο.

- Έχεις όμως για τον φάκελο με τα έγγραφα. Ή μήπως κάνω λάθος;

-..Από' τον τρόπο που σου απάντησα το υπέθεσες αλλά η αλήθεια είναι πως έχω ακούσει μόνον φήμες. Τίποτα χειροπιαστό και σίγουρα τίποτα που θα μπορούσε να δημοσιευθεί.

- Και φυσικά δεν θα μου αποκαλύψεις τις πηγές σου. Έχουμε κάτι κοινό τελικά οι δυο μας. Και... τι λένε οι φήμες που άκουσες;

-.. Οι φήμες λένε πως ετούτος ο χαμούρης δεν έχει αφήσει αλάδωτο κανένα γρανάζι της κρατικής μηχανής. Και τα μισά απ' αυτά που λένε οι φήμες να είναι αλήθεια, πρόκειται για το μεγαλύτερο σκάνδαλο του αιώνα.

-.. Χαριτάκη, χρόνια είσαι στο κουρμπέτι και μην προσποιείσαι τον αφελή. Και κυρίως μην προσβάλεις την νοημοσύνη μου. Η αστική τάξη λαδώνει την κρατική μηχανή απ' την εποχή του Μαυροκορδάτου κι εσύ μου λες για σκάνδαλο του αιώνα. Αυτό που μ' ενδιαφέρει είναι αν τα είχες αυτά τα έγγραφα, θα τα δημοσίευες;

-..Δεν μπορώ να σου απαντήσω αν δεν τα δω. Ξέρεις που βρίσκονται; Θα πλήρωνα καλά λεφτά για να τ' αποκτήσω.

-..Σε τοίχο μιλάω. Πως μπορεί να τα έχω αφού ψάχνω να τα βρω; Όσο για το άλλο, τίποτα δεν μου λέει πως δεν έχεις ήδη πληρώσει καλά λεφτά για να τ' αποκτήσεις.

- Είσαι αυθάδης και αγενέστατος. Πέρασε αμέσως έξω.

-..Έξω θα περάσω ρε μούτρο αλλά αν βρω ότι έχεις σχέση με την κλοπή, θα στο κλείσω το μαγαζί. Κι όσο για την Οικογένεια από πίσω, τους έχω χεσμένους απ' τα φοιτητικά μου χρόνια, όχι μόνον τώρα.

Δεν περίμενα απάντηση, σηκώθηκε και του γύρισα πλάτη. Καβάλησα την Βέσπα και πέρασα απ' τον Όμιλο του τένις. Ο Φύλακας θυμόταν τον νεαρό Λεωνίδα αλλά θυμόταν επίσης ότι δεν έμεινε πολύ επειδή τον ζήτησε η μητέρα του κι έφυγε μαζί της. Ρε μπας και; Πήρα την ανηφοριά για τ' Ακρωτήρι και τα Κουνουπιδιανά σχεδόν Καλαθάς. Ο Σεπτέμβρης δεν έλεγε να δροσίσει την μέρα. Η πρώτη έκπληξη ήταν ο Μανούσος. Έλειπε και δεν ήξερε κανείς που ήτανε. Μου φώναξαν τον νεαρό Λεωνίδα και τον πήρα παράμερα στην άκρη της πισίνας.

-..Γιατί την σκότωσες την μάνα που σε γέννησε ρε Λεό; Έμαθα πως σου είχε μεγάλη αδυναμία.

Δαγκώθηκε, κοκκίνησε κι έβαλε τα κλάματα. Τον κράτησα απ' τους ώμους και του χτύπησα την πλάτη με συμπάθεια. Έτρεμε μέσα στ' αναφιλητά του. Τον άφησα να ξεσπάσει και περίμενα.

-..Πες τα μου όλα, αγόρι μου και θα δω πως μπορώ να σε βοηθήσω. Δεν είμαι αστυνομικός, για τον πατέρα σου δουλεύω. Πες τα μου εμένα και θα σου πω τι θα πεις στην αστυνομία.

-..Ξέρεις για τον Μανούσο;

-..Ξέρω για τον Μανούσο κι εσένα και για τον Μανούσο και την Στέλλα. Τι άλλο πρέπει να ξέρω;

-..Για την μάνα μου κι εμένα.

-..Οιδίποδας;

-..Στη πράξη ναι, στην ουσία όχι. Η μάνα μου δεν μπόρεσε ποτέ να χωνέψει το ότι είμαι ομοφυλόφιλος. Το γιατρικό για την ... ασθένειά μου όπως έλεγε ήταν να με μυήσει στα μυστικά του σεξ.

- Με πρακτική εφαρμογή υποθέτω.

- Ακριβώς. Και όχι μόνο μια φορά. Ήρθε και με πήρε απ' το τένις για να μου πει να την ακολουθήσω που θα έφευγε με τον Μπακάκη και τα είχε κανονίσει όλα μαζί του. Με πήγε στην βίλλα της Κατσαρού και κουβέντα στην κουβέντα με την άρνησή μου φτάσαμε να γαμιόμαστε. Η μάνα μου ήτανε καριόλα και την σκότωσα με το πιστόλι που είχε στην τσάντα της όταν έγειρε στο μαξιλάρι μετά το σεξ. Δεν μετανιώνω καθόλου και ούτε ντρέπομαι που είμαι νάκας. Τον πατέρα μου λυπάμαι μονάχα.

- Ο Μανούσος τί ρόλο παίζει;

- Άλλος καριόλης αυτός. Μετά απ' ότι μ' έμαθε, πηδούσε την μάνα μου κι έκλεβε τον πατέρα μου. Αυτός το άνοιξε το κουτί.

- Το είχα υποψιαστεί. Περίμενε μισό λεπτό.

Πήγα λίγο μακρύτερα και πήρα στο κινητό τον Λυδάκη. Του είπα ότι ο Μανούσος την είχε κοπανήσει κι έπρεπε να συλληφθεί αμέσως

-..Εσύ γαμείς, Βάρδα κι η τύχη σου δουλεύει. Τον αρπάξαμε λίγο πριν μπει στην είσοδο του Εβραίου στη Ζήνωνος. Θα τον έχω πακέτο το βραδάκι.

-..Κι εγώ σου βρήκα ποιος σκότωσε την Στέλλα, ρε παλιόπαιδο, δεν έμεινα αδρανής. Θα τα πούμε σύντομα.

Γύρισα πίσω στον μικρό.

-..Άκουσέ με προσεκτικά μικρέ. Να την γλυτώσεις εντελώς αποκλείεται και θα σου πω μια ιστορία να την πεις όταν σε συλλάβουν κι ο πατέρας σου μ' έναν καλό δικηγόρο θα φροντίσει για τα υπόλοιπα. Πρώτον: σεξ με την μάνα σου δεν έκανες, σε πήρε απ' το τένις και σε βίασε χωρίς την θέλησή σου επειδή έμαθε ότι το έκανες με τον Μανούσο. Παλέψατε, έβγαλε τ' όπλο και σ' απείλησε πως θα σε σκοτώσει αν δεν αλλάξεις μυαλά και στην πάλη επάνω της πήρες τ' όπλο που εκτυρσοκρότησε και την βρήκε στον κρόταφο. Τρομοκρατήθηκες και μες στον πανικό σου το καθάρισες με το σεντόνι και το έβαλες κάτω απ' το χέρι της ελπίζοντας ότι θα φανεί σαν αυτοκτονία. Ο τρόπος ήταν τόσο ατζαμίδικος που θα σε πιστέψουν. Δεν θα πεις τίποτα για τις άλλες φορές που κάνατε σεξ ούτε για την κλοπή του Μανούσου, αυτό θα το καθαρίσω εγώ. Για τον Μανούσο το μόνο που θα πεις είναι ότι σε δασκάλεψε στο σεξ και τότε το έκανε που μάλλον θα ήσουν ανήλικος και θα του το κολλήσουνε μαζί μ' αυτά που θα του κολλήσω εγώ. Κατάλαβες ότι σου είπα;

Κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

-..Πες τα μου. Αν κάπου κάνεις λάθος θα σε διορθώσω και θα σου κάνω ερωτήσεις που θα σου κάνουν οι μπάτσοι για να δω την αντίδρασή σου. Δείξε ψυχραιμία και κάμποσα κλάματα και θα την βγάλεις φτηνά. Σε όποια ερώτηση κολλήσεις, βάλε τα κλάματα και σκέψου τι θα πεις. Δεν ήθελες να την σκοτώσεις, έτυχε όταν αυτή σε απείλησε. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα κι εκεί επάνω θα συγκεντρωθείς. Έξυπνο παιδί φαίνεσαι και θα τα καταφέρεις. Νάκας ή όχι αυτό αφοράει μόνον εσένα και κανέναν άλλο, μην το φοβηθείς.

- Σ' ευχαριστώ πολύ κύριε Βάρδα και να 'σαι σίγουρος πως όταν τελειώσει αυτή η ιστορία, ο πατέρας μου δεν θα σε ξεχάσει. Ούτε κι εγώ.

- Κάτσε πίσω στην Βέσπα τώρα να πάμε στην αστυνομία. Και θέλω να κλαις. Συνέχεια αν μπορείς.

Σε όλο τον δρόμο της επιστροφής ένιωθα τον νεαρό στην πλάτη μου να κάνει προπόνηση στο κλάμα. Ήθελα να ελπίζω πως θα την βγάλει φτηνά. Δεν πρέπει να την βγάζουν φτηνά αυτοί που σκοτώνουν τις μανάδες τους αλλά τούτη η φτωχομπινεδιάρρα, μόλις λάδωσε το άντερό της με γνήσιο βούτυρο το καβάλησε το καλάμι και φόρεσε περικεφαλαία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΤΕΚΑ

Peel me a grape

Άφησα τον Λεωνίδα στην αστυνομία και πήγα καρφί να βρω τον Γραβαράκη στο γραφείο του να του πω την ιστορία, την αληθινή και την μαϊμού για την υπεράσπιση και να βάλει λυτούς και δεμένους δικηγόρους και πολιτικούς να σώσουν τον μικρό. Μ' ευχαρίστησε και δεν ρώτησε τίποτα για τ' άλλα και ούτε εγώ του είπα. Είχα ραντεβού στο Τμήμα με τον Λυδάκη στις 8, όταν θα ερχότανε το "πακέτο" απ' την Αθήνα. Ίσα που προλάβαινα για ένα ντους και καθαρά ρούχα. Το πακέτο έφτασε και μαζί του είχε μια βαλίτσα με το περιδέραιο κι ένα εκατομμύριο σε μετρητά. Φάκελος πουθενά.

-..Σιγά μια στιγμή να ξεκαθαρίσουμε κάτι γιατί θα μας την πέσουνε οι Εβραίοι. Τον Μανούσο τον αρπάξατε ΠΡΙΝ δει τον Εβραίο, έτσι δεν είναι;

- Ναι, γιατί ρωτάς;

- Επειδή τον είχα βάλει στην τσίλια τον Μορντεκάι και του είχα υποσχεθεί αμοιβή αν το εύρισκα. Αλλά αν δεν το ξέρει ότι το βρήκαμε... θα την ξεχάσω την αμοιβή γιατί τ' αφεντικό μου θα έχει πολλά έξοδα τώρα με τον μικρό στη στενή.

Τον έβαλαν σ' εκείνο το δωμάτιο που όλοι ξέρουμε απ' το σινεμά με τον καθρέφτη-παράθυρο, τις κάμερες και τα μικρόφωνα και το τραπέζι με τον σιδερένιο χαλκά στη μέση που δένουν τα χέρια του ανακρινόμενου κρατούμενου. Παπαδάκης, Λυδάκης κι εγώ τσακωθήκαμε λίγο διότι επέμενα να τον δω μόνος μου στην αρχή πριν τον παραλάβουν και κατάφερα να τους πείσω να μου δώσουν τον πρώτο γύρο τετ α τετ. ο Μανούσος μάλλον έκπληξη ένιωσε όταν με είδε ή ήταν καλός ηθοποιός.

- Δεν έχω τίποτα να πω σε σένα.

-..Μην είσαι μαλάκας Μανούσο. Ο Αντρέας τους έχει στο τσεπάκι του τους μπάτσους και πρώτα θα σε κάνουν μαύρο στο ξύλο και μετά θα σε ρωτήσουν ενώ εγώ... Παναγία, ούτε που θα σ' αγγίξω. Προτιμάς πρώτα φάπες και μετά ερωτήσεις ή μόνον ερωτήσεις;

- Λέγε τι θέλεις.

- Πως το άνοιξες;

- Με ζουμ βιντεοκάμερα. Το καντράν είναι φωτιζόμενο κι όταν πατάς ένα νούμερο, σβήνει. Είχα μια μινιατούρα βιντεοκάμερα πάνω στο καντράν και την έβαζα κι έγραφε όποτε ήταν στο γραφείο του. Κι έτσι μια μέρα τον είδα. Την ακολουθία Φιμπονάτσι είχε βάλει στον συνδυασμό με αρχή το 5. 5, 8, 13, 21, 33, 8ψήφιο κώδικα, το μέγιστο.

- Και το κλειδί;

- Του το πήρα μια νύχτα που κοιμότανε και το αντέγραψα. Αυτό ήταν πιο δύσκολο απ' τον κωδικό γιατί άργησα να καταλάβω πως έπρεπε να το μαγνητίσω κιόλας.

-..Ο Χαριτάκης σ' έβαλε ή από μόνος σου;

Εκεί τινάχτηκε ο Μανούσος, δεν το περίμενε.

-..Πως το έμαθες;

- Δουλειά μου είναι ρε Μανούσο να τα βρίσκω αυτά. Πες τα μου να ξαλαφρώσεις.

- Κοίτα, χρόνια είμαι στην δούλεψη του Γραβαράκη και δεν έχω παράπονο αν και μερικές φορές μιλάει άσχημα. Το περιδέραιο ήξερα πως ήταν εκεί αλλά αν δεν με είχε πλησιάσει ο Χαριτάκης μ' ένα εκατομμύριο στο χέρι ούτε που θα το είχα σκεφτεί. Το φαντάζεσαι; Ένα εκατομμύριο για ένα φάκελο έγγραφα; Πολλά τα λεφτά, Βάρδα. Συν το περιδέραιο για το οποίο ο Χαριτάκης δεν είχε ιδέα.

- Τα κακά νέα, Μανούσο, είναι πως ο μικρός σκότωσε την μάνα του και για όλα φταίει το ότι τον πούστεψες όταν ήταν μικρός και ανήλικος. Κι αυτό θα σε χώσει πολύ πιο βαθιά στη στενή. Και αν το φαντάζομαι σωστά, ο πατέρας του θα φροντίσει να σε βάλει μαζί με κάτι παλληκαράδες που θα σου κάνουν τον κόλο χωνί όσο κάτσεις μέσα. Ο Μορντεκάι σε περίμενε για το περιδέραιο ή πήγες ξεκάρφωτος;

-..Ξεκάρφωτος πήγα. Κάπου που ρώτησα μου είπανε ότι ήταν ο μοναδικός που θα το ανελάμβανε στην Ελλάδα.

-.. Κι εμένα το ίδιο μου είπανε λεβέντη Μανούσο και στην είχα στημένη. Δεν το κατάλαβες;

-..Γαμημένη. κι εγώ νόμιζα πως ήτανε η αστυνομία.

- Αυτοί έρχονται μετά από μένα, ξάδερφε. Μόλις σ' αφήσω, θα σε παραλάβουν. Αλλά όχι ακόμα. Ο Γκολντόνι τί σου λέει;

- Απολύτως τίποτα.

-..Δεν σ' έκοψα του θεάτρου όταν σε πρωτοείδα οπότε... δεκτό. "Υπηρέτης δύο αφεντάδων" είναι το έργο, Μανούσο. Τέτοιος είσαι, σαν τον Τρουφαλντίνο αλλά στο πιο άσκημο. Ποιος θα έδινε περισσότερα, ο Χαριτάκης ή ο Μπακάκης;

-..Βρήκες τις εικόνες ;;;;;;

- Και γι' αυτές με είχανε προσλάβει ρε μούτρο. Δουλειά μου ήτανε, μην το παίρνεις προσωπικά. Δεν φταις τόσο πολύ που ο μαλάκας ο Γραβαράκης είχε ίδιο κωδικό παντού. Κοίτα ν' αλαφρύνεις την θέση σου και να τα πεις όλα σ' αυτούς που θα μούνε εδώ μέσα μόλις φύγω. Με τον Μπακάκη φυλακή μπορεί και να γλυτώσεις τα χρέη αν και δεν το πολυπιστεύω. Ή ο ένας ή ο άλλος έχουν τα λεφτά και τα μέσα να στο βγάλουνε ξινό αυτό που έζησες τον τελευταίο καιρό. Γαμίσι και κουμάρι, ωραία και τα δύο αλλά δεν κρατάνε για πάντα, Μανούσο. Τώρα ξέρεις.

Βγήκα απ' το ανακριτικό δωμάτιο να μούνε οι επίσημοι να πάρουν καταθέσεις. Ο Παπαδάκης μου είπε πως στον προθάλαμο στην είσοδο με περίμενε ο Γραβαράκης.

Ο Γραβαράκης ήταν εγκάρδιος και φιλικός, κάτι που δεν ξέρω αν ήταν γνήσιο ή προσποιητό γιατί ποτέ κανείς δεν τον είχε δει έτσι. Κι όταν γέλαγε, κάτι που το έκανε πολύ σπάνια, το έκανε τόσο φωναχτά για να τ' ακούσουνε στην πέρα γειτονιά, έτσι για να μην λένε πως δεν γελάει. Δεν γέλαγε όταν με είδε αλλά μου έσφιξε το χέρι και με το άλλο με χτύπησε φιλικά στην πλάτη.

- Σπουδαία δουλειά, Βάρδα. Να 'σαι σίγουρος πως δεν θα σε ξεχάσω ποτέ.

-..Μίλησες με τον Λεό;

-..Μου τα είπε όλα και δεν ξέρω πως να σ' ευχαριστήσω. Ο Θοδορογιάννης, ο δικηγόρος μου, είπε ότι με αυτά που τον ορμήνεψες μπορεί να την βγάλει φτηνά.

-..Το κοπέλι δεν φταίει σε τίποτα, Αντρέα. Δεν θα σου πω εγώ ποιος φταίει, το ξέρεις εσύ καλύτερα. Χρειάζεται άλλου είδους στήριξη και φροντίδα. Γονιός δεν είμαι να ξέρω αλλά με τα λεφτά που έχεις θα τα βρεις.

- Μ' αυτόν τον καριόλη τον Χαριτάκη τι θα κάνεις;

-..Τι θέλεις να κάνω; Και τον φάκελο να μου επιστρέψει σίγουρα θα έχει κάνει αντίγραφα.

-..Σε εξουσιοδοτώ να τον παραλάβεις και να του δώσεις ένα μήνυμα του αχρείου. Και ν' άξιζε κάτι η γυναίκα του... κρυόκλητη ήτανε, τον μαλάκα.

-..Τί μήνυμα;

-..Πως αν τολμήσει και δημοσιεύσει ή έστω κάνει νύξη γι' αυτά που περιέχει ο φάκελος, του στέλνω χαιρετίσματα πως θα την καταστρέψω εντελώς την Οικογένεια. Εκτός απ' αυτά που

είδε και που είναι αρκετά για να το καταλάβει, να του πεις πως έχω κι άλλα που δεν ξέρει. Αποκλειστικά για την Οικογένεια αυτά, πες του.

-..Για μένα τί έχεις ρε Αντρέα; Ούτε ο Χούβερ με τ' αρχεία του FBI δεν είχε τόσα μυστικά.

-..Οι μπιζνες είναι πόλεμος, μικρέ. Όποιος δεν το έχει καταλάβει ας αλλάξει δουλειά. Και οι πληροφορίες είναι η μεγαλύτερη δύναμη στον πόλεμο. Όλα έχουν μια τιμή, σε χρήμα αναφέρομαι.

- Και ξαναρωτώ. Για μένα τί έχεις; Πρέπει να φοβάμαι;

-..Εσένα σ' έβαλα στους φίλους μου, Βάρδα και η λίστα είναι μικρή. Πρόσεξε μην μου το κακοκαρδίσεις το Νικάκι... ξάδερφε. Θα κανονίσω ένα μπριτζ το βράδυ και είσαι καλεσμένος με τον Παπαδάκη. Εγώ θα παίξω με την Κατσαρού. Να γνωρίσεις και την πεθερά.

-..Αντρέα, μια χαρά τα πήγες μέχρι τώρα αλλά μην περδεύεσαι με τα προσωπικά μου αν θες να μ' έχεις στη μικρή λίστα των φίλων σου. Και αν θέλεις την γνώμη μου, η ακολουθία Φιμπονάτσι είναι ο αμέσως επόμενος κωδικός μετά τις διάφορες ημερομηνίες και θα σου έλεγα να βρεις κάτι άλλο όταν ξαναβάλεις το περιδέραιο στη θέση του.

Κούνησε το κεφάλι του με σημασία. Πονεμένος ήτανε, καταλάβαινε.

- Κάτι άλλο τώρα. Για να έχω μεγαλύτερη διαπραγματευτική άνεση με τον Χαριτάκη ίσως θα μπορούσα να του εγγυηθώ ότι δεν θα κατηγορηθεί σαν κλεπταποδόχος. Θέλεις να το φροντίσεις με τους μπάτσους ή θέλεις να τον πολεμήσεις;

- Να τον θάψω θέλω! Τίποτα δεν θα του εγγυηθείς. Θα του παίζω μουσική και θα χορεύει ο χαμούρης κι εκτός απ' την γυναίκα θα του πηδήξω και την κόρη. Δεν έπρεπε να μπλέξει μαζί μου.

Σκληρό καρύδι με μπρούτζινα αρχίδια ο Γραβαράκης. Μ' αρέσουν αυτοί που δεν κωλώνουν αλλά ετούτος μπορούσε να γίνει επικίνδυνος σαν εχθρός. Όσο για τίς φιλίες με τους λύκους, ποτέ δεν ήτανε του γούστου μου. Να πάρω πίσω τον φάκελο, να πληρωθώ το υπόλοιπο που κι εγώ δεν ξέρω τι θα ήταν κι αλάργα, όσο πιο μακριά τόσο καλύτερα. Χτύπησε το κινητό του. Η Νίκη.

- Θα κεράσεις ή θα κεράσω;

-..Κανάλι ή Φαγκότο;

-..Παλάτσο ή σουίτα δεν το συζητάς;

- Κατάλαβα, δεν θέλεις πολυκοσμία. Το Παλάτσο είναι πιο κοντά.

-..Θα μου ξεφλουδίσεις μερικές ρόγες σταφύλι;

-..Και να σπάσω και μερικά καρύδια μετά;

- Η Τζαζ απ' το τηλέφωνο! Να το καθιερώσουμε, Βάρδα. Πολύ ορίτζιναλ.

Δεν ήταν τυχαία η Νίκη. Τα τζαζ συνθηματικά ήτανε απ' το Peel me a grape, ένα Τζαζ τραγουδάκι γεμάτο υπονοούμενα για την ερωτική πράξη.

-..Με την Βέσπα είμαι.

-..Κατάλαβα. να βάλω πάλι το σορτζ δηλαδή. Έλα όπως είσαι, θα σε περιμένω στο κεφαλόσκαλο.

Το πήγαινε να γίνει συνήθεια η κα. Νίκη Κατσαρού πρώην Γαλάνη. Προς το παρόν δεν είχα αντίρρηση. Όταν θ' άρχιζα να έχω, θα το βλέπαμε. Με φοβάμαι με τις σχέσεις. Αργά ή γρήγορα θα την κάνω την μεγάλη μαλακία που παραμονεύει πάντα στη γωνία και θα σπάσουν καρδιές. Όχι η δική μου, αλύπητος είμαι κι έχω ανοσία. Γι' αυτό κάνω τον σκληρό στην αρχή. Λέω πάντα πως το κάνω για τις προστατέψω αλλά όλοι το ξέρουμε πως τον κόλο μου ζητάω να προστατέψω. Αρχίζουν και με ψυλλιάζονται όμως και ίσως πρέπει να βρω άλλες άμυνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑ

Sway

Ξεπίτηδες το έκανε η χαμούρα. Αυτό που με περίμενε στο κεφαλόσκαλο του αρχοντικού των Κατσαρών στη Χαλέπα δεν ήταν γυναίκα. Ουρί του παραδείσου ήτανε, τα τζιχάντια γίνονταν καμικάζι για πάρτη της. Και ο Άγιος Αλύπιος να ήσουν θα έμπαινες σε πειρασμό. Σαν σκέτος Αλύπιος είχα καθήκον και υποχρέωση όμως να της πετάξω τα μάτια έξω και να την τιμωρήσω ως βλάσφημη. Και αυτό ακριβώς έγινε μόλις φτάσαμε στο Παλάτσο. Όλα τα υπόλοιπα που τόσο εύγλωττα περιγράφονται στο τραγουδάκι του τίτλου, ήρθαν αργότερα, όχι πριν. Και για να γίνουν όλα ακόμα πιο όμορφα, κουβέντα για σχέσεις, συνέχεια, τι θα κάνουμε αύριο και τέτοια που καταστρέφουν τις όμορφες στιγμές. Μόνον μια μεγάλη έκπληξη που δεν ήταν Τζαζ. Η Νίκη είχε περάσει το τεστ με τον Θελόνιους Μονκ και με το ξεφλούδισμα του σταφυλιού. Αλλού ήταν.

- ..Να σου ζητήσω μια χάρη, Αλύπτιε;
- Κάτι που να μπορώ, ευχαρίστως. Μην μου ζητήσεις τον ουρανό με τ' άστρα μόνο γιατί δεν μπορώ.
- Σίγουρα το μπορείς, αρκεί να το θέλεις.
- Ζήτα το να δούμε.
- Να παίζεις μαζί μου μπριτζ.
- Νάτα μας! Μου έκρυβες φύλλα τόσο καιρό Νικολέττα;
- Ναι, ήθελα να σε γνωρίσω καλύτερα.
- Άκου λοιπόν τον πρώτο κανόνα, απαράβατο, στο μπριτζ. Τα μυστικά σου κράτα τα για τον φίλο, γκόμενο, σύζυγο κ.τ.λ.. Όχι απ' τον συμπαίκτη σου.
- Αχα! Αυτό δεν μου το είχε πει η μάνα μου!
- Δεν παίζουμε το ίδιο μπριτζ με την μάνα σου, μπέμπα. Για λέγε λεπτομέρειες.
- Τι να σου πω; Αρχάρια είμαι, με την μάνα μου και κάτι φίλες της έπαιξα μερικές φορές φιλικά στο σπίτι, από αγωνιστικό μπριτζ δεν ξέρω αλλά το βρίσκω πολύ ... προκλητικό. Σαν άσκηση φαιάς ουσίας.
- Και περί αυτού ακριβώς πρόκειται. Η απάντηση είναι ναι με μια προϋπόθεση.
- Το ήξερα πως δεν θα ήταν εύκολο.
- Η κολιτσίνα είναι εύκολη και την παίζουν σχεδόν όλοι. Το μπριτζ κουράζει. Αντέχεις;
- Ακούω την προϋπόθεση.
- Θα μελετήσεις χωρίς εμένα και αυτά που σου λέω θα τα γράφεις στο κεφάλι σου με την μία. Εκείνο που κουράζει με τους αρχάριους στο μπριτζ είναι όταν κάνουν την ίδια μαλακία συνέχεια χωρίς να μαθαίνουν. Όλες οι μαλακίες δεκτές αλλά για μόνο μια φορά. Εντάξει;
- Σύμφωνοι.

Αυτό που της έβαλα ήταν πολύ δύσκολο, να τ' αρπάξει με την πρώτη δηλαδή και το δέχτηκε! Η κυρία, ή είχε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της ή ήταν όντως έξυπνη. Οι επόμενες δυο ώρες πέρασαν με μαθήματα κι εξάσκηση με 52 φύλλα και 4 χρώματα, κανόνισε ν' αφήσει απ' έξω τον Παπαδάκη για το βράδυ στο σπίτι της αλλά εγώ είχα ακόμα ατελείωτη δουλειά που με περίμενε. Με τα νυχτερινά κανονισμένα, την πήγα σπίτι της κι από εκεί κατευθείαν στον "Αγγελιοφόρο". Χωρίς πολλά-πολλά κι ευγένειες μπούκαρα φουριόζος στο γραφείο του Χαριτάκη και γαύγισα.

- Τον φάκελο και γρήγορα γιατί βιάζομαι.
- Σιγά ρε μάγκα, ποιος είσαι που μπαίνεις έτσι φουριόζος και ζητάς;
- Χαριτάκη, τα έμαθες ή να στα ζωγραφίσω; Ακόμα κι αν δεν υπάρχουν στοιχεία για το ότι εσύ έβαλες τον Μανούσο να τον κλέψει επειδή είναι ο λόγος σου κόντρα στον δικό του και κανείς δεν θα πιστέψει τον Μανούσο, εσύ, εγώ κι ο Αντρέας το ξέρουμε καλά. Και εκ των πραγμάτων, εάν δημοσιεύσεις κάτι απ' το ντοσιέ θα πρέπει να δικαιολογήσεις την προέλευσή του και με δεδομένη την μαρτυρία του Μανούσου... χέστηκες. Δώσε μου λοιπόν το ντοσιέ για να ησυχάσει λίγο ο εργοδότης μου και κατόπιν θα σου πω τα επόμενα.

- Έχει και επόμενα;
- Έχει αλλά σε συμβουλεύω φιλικά να μην τα σκαλίσεις γιατί θα βρωμίσει ο τόπος.
- Και πως είσαι σίγουρος ότι δεν έχω βγάλει αντίγραφα;
- Καθόλου σίγουρος δεν είμαι και δεν σ' έχω για μαλάκα να μην το έχεις κάνει. Είμαι όμως απόλυτα βέβαιος ότι δεν μπορείς να δημοσιοποιήσεις τίποτα απ' τα περιεχόμενα του φακέλου κι έτσι θα μου δώσεις και τ' αντίγραφα.

- Πολύ τον καμπόσο δεν νομίζεις πως κάνεις;
- Δηλαδή τι; Πρέπει κι εγώ να σου πηδήξω την γυναίκα για να το καταλάβεις; Στα ίσια σε απειλώ πως η Οικογένεια θα καταρρεύσει και το δικό σου μαγαζάκι θα κλείσει ή θα στο πάρουν οι τράπεζες. Εσένα σε βλέπω ή λούστρο της Οικογένειας ή λαντζέρη σε τουριστικό εστιατόριο με επίδομα ανεργίας τους χειμερινούς μήνες. Υπάρχει και δεύτερο ντοσιέ, Χαριτάκη, ξύπνα. Κι ετούτο περιέχει αποκλειστικά σκάνδαλα της Οικογένειας. Όλης της Οικογένειας, μπαμπά, μαμά, γιό και θυγατέρα. Τί λες;

- Κι αν στα δώσω μετά τι θα γίνει;
- Πρώτον, εγώ θα έχω τελειώσει την δουλειά που έχω αναλάβει και δεύτερον... αν έχεις ακούσει τίποτα για μένα, σου εγγυώμαι πως δεν θα γίνει τίποτα. Τα χαρτιά θα μείνουν κλειδωμένα σ' ένα άλλο χρηματοκιβώτιο με δυσκολότερο κωδικό κι εσύ θα συνεχίσεις να κάνεις αυτό που έκανες πάντα. Άντε, έτσι για πλάκα μπορεί να σε καλέσει και η αστυνομία μετά την κατάθεση του Μανούσου αλλά το ξέρεις ότι δεν τρέχει τίποτα.

- Στην χασούρα με βάζεις. Ένα εκατομμύριο τα πλήρωσα τα γαμημένα.
- Ο Μανούσος είπε πως τον εφοδίασες και με τίς μικροκάμερες.
- Σιγά τ' αυγά! Όλοι στην δουλειά μας έχουν τέτοιες.
- Μεταξύ μας κι αντρίκεια ρε Χαριτάκη. Τον έχεις άχτι τον Γραβαράκη μόνο επειδή σου πηδήξε την γυναίκα ή υπάρχει και κάτι άλλο;

- Είναι φιλοκυβερνητικός και μιζαδόρος. Πατάει επί πτωμάτων για ν' ανέβει.
- Κι εσύ σαν τέρας ηθικής με τα κέρατα στο ταβάνι δεν μπορείς να το χωνέψεις, ε; Για μαλάκα με κόβεις; Στα ίδια σκατά κολυμπάτε όλοι σας και μερικές φορές κάποιος πνίγεται αλλά οι πολλοί πάντα θα την σκαπουλάρουν. Θα πνιγείς στα σκατά αν δεν κάνεις όπως σου είπα, ψάχνουν τον μαλάκα για θυσία και δεν είναι ο Γραβαράκης.

Σηκώθηκε και άνοιξε ένα μεταλλικό βαρύ χρηματοκιβώτιο που ήταν πίσω απ' το γραφείο του και έβγαλε δυο πανομοιότυπα ντοσιέ. Τα έβαλα σε μια τσάντα για τον ώμο που κρατούσα μαζί μου για την περίπτωση και του είπα.

- Κοίτα να δεις τί αγόρασες μ' ένα εκατομμύριο εκτός απ' την ακεραιότητά μου.

Έβγαλα το μικρό μαγνητόφωνο που εξακολουθούσε να γυρίζει και το στυλό-μικρόφωνο απ' την τσέπη μου που το καλώδιό του ήταν κολλημένο στο μαγνητόφωνο, πάτησα το στοπ και το άφησα πάνω στο γραφείο του.

- Κωλόπαιδο! Μου την είχες στημένη, ε;

- Αν θέλεις τίμιο πόλεμο εφοδιάζεσαι με τα όπλα του εχθρού, δεν στο έμαθαν αυτό τόσα χρόνια;

- Έπαιξα κι έχασα, Βάρδα αλλά σε παραδέχομαι. Να σου χτυπήσω την πόρτα όταν σε χρειαστώ;

-..Και βέβαια, άκου λέει! Δουλειά μου είναι και δεν έχω πια ιδεολογία. Πήρα μια ασπιρίνη πριν μερικά χρόνια και μου πέρασε.

Μου πρότεινε χειραψία και δεν την αρνήθηκα. Κάθαρμα ήταν και με καθάρματα είχα συναλλαγές. Μου άρεσε αυτό το "έπαιξα κι έχασα" που έδειχνε λογικό άτομο και με σύνεση. Άσχετο που ήταν κερατάς. Αυτός τουλάχιστον το ήξερε, οι περισσότεροι δεν το ξέρουν κι αν κάποτε το μάθουν είναι οι τελευταίοι που το μαθαίνουν.

Με την τσάντα κρεμασμένη στον ώμο πέρασα απ' τα γραφεία του Γραβαράκη. Τα παρέδωσα, μου είπε τα νέα για τον μικρό που δεν ήταν τόσο δυσάρεστα, κανονίσαμε τα νυχτερινά για το μπριτζ και μου γλίστρησε ένα μπεζ φάκελο στο γραφείο του.

- 400000 είναι και μαζί με την προκαταβολή μισό εκατομμύριο. Αν μου είχες φέρει και τις εικόνες θα ήταν διπλάσια, ανόητε ιδεαλιστή.

-.. Ούτε ανόητος ούτε ιδεαλιστής είμαι. Τον Λεωνίδα με το κουμπούρι του όταν θυμώνει σκέφτομαι και χέζομαι απ' τον φόβο.

- Ποιον Λεωνίδα;

- Άσε, δεν θα καταλάβεις ποτέ ότι και να σου εξηγήσω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΡΙΑ

Little Queen of Spades

Η Νίκη ήρθε στο Παλάτσο μόνη της και ποδαράτο νωρίς το απόγευμα. Για μια επανάληψη, όπως είπε. Πάνω σε τί, το άφησε αδιευκρίνιστο. Σε συστήματα αγορών στο μπριτζ για να μην γίνουμε ρεζίλι το βράδυ ίσως σκεφτήκατε, εγώ τουλάχιστον αυτό σκέφτηκα, και δεν θα σας το χαλάσω με σαλιαρίσματα. Η Νίκη είχε μέλλον στο άθλημα, σε όλα τα αθλήματα αλλά εδώ μιλάμε για μπριτζ. Εκείνο που με προβληματίζε ήταν αν το έκανε για να μου είναι περισσότερο αρεστή ή από προσωπικό ενδιαφέρον. Κατέληξα στο δεύτερο διότι η πρώτη εκδοχή μου φάνηκε πολύ ξιπασμένη. Καλό είναι ν' αποφεύγεις να παίζεις συμπαίκτης με την γυναίκα που μοιράζεσαι το ίδιο κρεβάτι, πολύ λίγοι τα έχουν καταφέρει. Ξεσπάσματα συζύγων σαν αυτό με τον Γραβαράκη και την πεθαμένη πλέον γυναίκα του είναι συνηθισμένο φαινόμενο σε φιλικά τουρνουά, σ' επίσημα σ' έχουν πετάξει με τις κλωτσιές έξω, όχι της ίδιας έντασης ίσως αλλά, στην παγκόσμια ιστορία του μπριτζ έχει συμβεί μια μαντάμ να πυροβολήσει θανάσιμα τον σύζυγό της για κάποιο λάθος που έκανε στο παίγνιο κάποτε την δεκαετία του 20-30. Προσωπικά, προτιμούσα τ' όμορφο πρόσωπο της Νίκης κατάφατσα στο τραπέζι απ' το σκυθρωπό κι αγέλαστο του Παπαδάκη αλλά περισσότερο την προτιμούσα ξεβράκωτη στο κρεβάτι μου κι ετούτο ίσως να ήταν και λάθος. Προς το παρόν όμως δεν είχα κανέναν λόγο να το σταματήσω, ούτε το μπριτζ ούτε τα ιδιαίτερα

Περάσαμε όλο το απόγευμα μ' επαναλήψεις και διαλείμματα. Διάλειμμα απ' το ένα για επανάληψη στο άλλο και τούμπαλιν. Η Νίκη έκανε μια τεράστια υποχώρηση αφού πρώτα με σκυλόβρισε μαζί με διάλεξη για το βλαβερόν του καπνίσματος και τις συνέπειές του ως προς την παραγωγή σπερματοζωαρίων. Την ευχαρίστησα από καρδιάς και την αγνόησα συνεχίζοντας απτόητος την κατανάλωση Λάκυ Στράικς όποτε γούσταρα. Με άφησε να καταλάβω πως η ανοχή της με τον καπνό ήταν σοβαρή ένδειξη αδυναμίας προς το άτομό μου κι εκεί ήτανε που μ' έζωσαν φίδια αλλά πέρναγα πολύ καλά για να το σταματήσω χωρίς λόγο. Εκεί που άρχισε να κόβει η μαγιονέζα ήταν στο "εμπορικό" κομμάτι.

- Θα με προσλάβεις σαν γραμματέα; Όλοι οι ντέντεκτιβ έχουν μία στον προθάλαμο, εσύ γιατί όχι;

- Για πάρα πολλούς λόγους που μου είναι αδύνατον να στους εξηγήσω όλους και γι' αυτό θα σου πω μόνον ένα. Επειδή είναι επικίνδυνο.

-..Να σηκώνω το τηλέφωνο και να τακτοποιώ το αρχείο ή να σου υπενθυμίζω τα ραντεβού;

- Τίποτα απ' αυτά δεν μου χρειάζεται. Το επικίνδυνο είναι ότι αυτή είναι μια δουλειά με κακά παιδιά και κάποιος χέστης απ' αυτά τα κακά παιδιά που θα φοβηθεί να τα βάλει μαζί μου θα σκεφτεί να μου κάνει κακό χτυπώντας εσένα και θα τρέχω μετά να σε γλυτώσω. Ο φόβος μου είναι να μην φτάσω αργά.

- Ρε Αλύπιε, μήπως μ' αγαπάς λιγάκι;

-..Δεν αντιλαμβάνομαι πως το εννοείς αλλά αν το εννοείς σαν να στεναχωρηθώ άμα σπάσεις το πόδι σου τότε ναι, σ' αγαπώ λιγάκι. Αλλά για όποιον σπάσει το πόδι του θα στεναχωρηθώ, όχι μόνον για σένα. Αυτό σημαίνει πως όλους τους αγαπώ λιγάκι, όχι;

-..Σαν χέλι γλιστράς και μου την σκαπουλάρεις Αλύπιε. Να το εκλάβω σαν άρνηση σε προσφορά εργασίας;

- ..Έτσι να το εκλάβεις. Το λένε και Catch 22.
- Με μπερδεψες τώρα.
- Ένα βιβλίο θα διαβάσεις κι ένα φιλμάκι θα δεις και θα καταλάβεις. Αν και είναι αδύνατον αυτό το βιβλίο να γίνει ταινία εν τούτοις στο φιλμ καταλαβαίνεις την κεντρική ιδέα.
- ..Κατάλαβα. Για μάθημα με στέλνεις πάλι σαν αγράμματη. Θα σε κρατήσω μόνο για μπριτζ και ξεκάβλωμα μου φαίνεται.
- ..Θα φροντίσω να μην σε απογοητεύσω σ' αυτά τα δύο πεδία, αγαπούλα. Το βραδάκι μπορεί να μην κερδίσουμε αλλά σου υπόσχομαι ότι θα το φχαριστηθείς.

Το αρχοντικό των Κατσαρών ήταν φωταγωγημένο και μετά το κεφαλόσκαλο η Νίκη έτρεξε στο εσωτερικό επάνω ν' αλλάξει και να φρεσκαριστεί. Η Φιλιππινέζα μ' οδήγησε στο μεγάλο σαλόνι που βρισκόταν ο Γραβαράκης μ' ένα ποτό στο χέρι καθισμένος σ' ένα καναπέ και η κ. Κατσαρού που την γνώριζα απ' το κλαμπ χαμογελαστή και στολισμένη σαν αριστοκρατικό περίπτερο.

- ..Καλώς ορίσατε στο φτωχικό μας, κ. Βάρδα. Λίγο σας γνωρίζω απ' το μπριτζ αλλά ο Ανδρέας μου μίλησε με τα καλύτερα λόγια για σας πριν έρθετε.
- ..Το τί σας έχει πει η κόρη σας μ' ενδιαφέρει περισσότερο, μαντάμ.
- Αυτή είναι συναισθηματική και κάνει συνεχώς λάθη, κ. Βάρδα. Προτιμώ να κρατήσω την εκτίμηση του Ανδρέα.

Ευτυχώς που ήρθαν οι δίσκοι με τα μπινελίκια και η Νίκη ολόφρεσκη μαζί τους να χαλαρώσει λίγο η μαντάμ που την έβλεπα έτοιμη να μου ζητήσει πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων. Μπορεί και να μ' έκοβε για γαμπρό προικοθήρα, δεν ξέρω. Τα μεζεδάκια και το κρασί ήταν εξαιρετικά όμως και όχι επειδή ήταν ακριβά αλλά επειδή ήταν καλόγουστα και πεντανόστιμα

Κατόπιν άρχισαν οι εχθροπραξίες με τα 52 φύλλα της τράπουλας και η Νίκη μου είχε την μια έκπληξη πίσω απ' την άλλη. Η μαμά της χαμογελούσε κάτω απ' το κραγιόν της επειδή μάλλον πίστευε ότι η απόδοση της θυγατέρας της στο παίγνιο ήταν αποτέλεσμα της δικής της διδασκαλίας επειδή δεν τόλμησε ποτέ κανείς να της σφυρίξει πως το μπριτζ που έπαιζε η κ. Κατσαρού το έπαιζαν τον καιρό που οι γυναίκες φορούσαν φουρό κι από τότε έχει γίνει λιγάκι πιο μοντέρνο αλλά εγώ το ήξερα. Αυτά που άρπαξε η Νίκη σε δυο μερούλες άλλοι κάνουν χρόνια να τα εμπεδώσουν και η κοπέλα μας είχε μέλλον εάν συνέχιζε έτσι. Σ' ένα χέρι που το έπαιζα εγώ και η Νίκη ήταν μορ με τα φύλλα ανοιχτά στο τραπέζι, έκανα μια εμπας στην ντάμα πίκα στον Γραβαράκη που τον είχα στα δεξιά μου κι έπιασε. Χαμογέλασε και το σχολίασε.

- Την βρήκες την ντάμα πίκα, Βάρδα στο χέρι μου.
- ..Δεν είναι στο χέρι σου Αντρέα. Απέναντί μου την έβαλα να κάθεται.

ΤΕΛΟΣ